

**Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor životního prostředí a zemědělství
Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc**

Č.j.: KUOK 29746/2023

V Olomouci dne 9. 3. 2023

Sp. zn.: KÚOK/38076/2022/OŽPZ/7443

Sp. a skart. znak: 231.13–V10

Vyřizuje: Mgr. Alois Juránek

Tel.: 585 508 643

Datová schránka: qiabfmf

E-mail: a.juranek@olkraj.cz

Počet listů: 37

Počet příloh: 0

Počet listů/svazků příloh: 0/0

ROZHODNUTÍ

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA

Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru životního prostředí a zemědělství (dále jen „KÚOK“ nebo také „krajský úřad“), v přenesené působnosti podle ustanovení § 29 odst. 1 a § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, jako příslušného vodoprávního úřadu podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ust. § 104 odst. 2 písm. d) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“), a jako speciálního stavebního úřadu podle ust. § 15 odst. 1 vodního zákona a ust. § 15 odst. 1 písm. d) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) vedeného v působnosti zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivu na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZPVŽP“) a podle zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů, ve věci odvolání, které podali

1. spolek VODA Z TETČIC z. s., IČO: 22678956, Hybešova 178, 664 17 Tetčice dne 17. 12. 2021 (dále jen „odvolatel I.“),
2. spolek Krajina Dluhonice, z. s., IČO: 26531437, U Zbrojnice 46/3, Přerov V-Dluhonice, 750 02 Přerov dne 29. 12. 2021 (k poštovní přepravě předáno dne 27. 12. 2021) a následně doplnil dne 8. 2. 2022 (dále jen „odvolatel II.“),
3. spolek Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, IČO: 67010041, Cejl 866/50a, 602 00 Brno dne 31. 12. 2021 (k poštovní přepravě předáno dne 27. 12. 2021) a následně doplnil dne 4. 2. 2022 (dále jen „odvolatel III.“)

proti rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, Odboru životního prostředí, Hynaisova 34/10, 779 00 Olomouc (dále jen „MmOl“) pod č.j. SMOL/214123/2021/OZP/VH/Sko, sp.zn.: S-SMOL/174715/2021/OZP ze dne 24. 11. 2021, kterým žadateli – Ředitelství silnic a dálnic ČR, IČO: 65993390, Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4 v zastoupení:

Dopravoprojekt Brno a.s., IČO: 46347488, Kounicova 271/13, 602 00 Brno (dále jen „žadatel“ nebo „stavebník“):

- I. vydal povolení podle ust. § 8 odst. 1 písm. a) bod 2 a 5 vodního zákona k nakládání s povrchovými vodami – vzdouvání, akumulaci, jinému nakládání (podchycení dešťových vod z dálnice), na pozemcích parc. č. 2174/3, 2174/4, 2174/5 v k. ú. Bochoř, parc. č. 1145/47, 1145/48, 1332, 1334 v k. ú. Dluhonice, parc. č. 633/38, 633/39 v k. ú. Předmostí,
- II. vydal stavební povolení podle ust. § 15 odst. 1 vodního zákona a § 115 stavebního zákona, k provedení stavby vodních děl (SO 337 – retenční nádrž č. 7 v km 81,1, SO 343 – záchytná usazovací nádrž č. 13 v km 83,78 a SO 344 – záchytná usazovací nádrž č. 14) v rámci stavby „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov“, na pozemcích parc. č. 2174/3 v k. ú. Bochoř, obec Bochoř, orná půda, parc. č. 2174/4 v k. ú. Bochoř, obec Bochoř, orná půda, parc. č. 2174/5 v k. ú. Bochoř, obec Bochoř, orná půda, parc. č. 1145/47 v k. ú. Dluhonice, obec Přerov, orná půda, parc. č. 1145/48 v k. ú. Dluhonice, obec Přerov, orná půda, parc. č. 1332 v k. ú. Dluhonice, obec Přerov, orná půda, parc. č. 1334 v k. ú. Dluhonice, obec Přerov, orná půda, parc. č. 633/38 v k. ú. Předmostí, obec Přerov, zahrada, parc. č. 633/39 v k. ú. Předmostí, obec Přerov, zahrada, v ochranném pásmu zdrojů přírodní minerální vody zřídelní oblasti Horní Moštěnice, v chráněné oblasti přirozené akumulace vod (CHOPAV) Kvartér řeky Moravy, v záplavovém území vodního toku (VVT) Bečva.

KÚOK, jako odvolací orgán nejbližší vyššího stupně nadřízený správnímu orgánu, který napadené rozhodnutí vydal, v souladu s ust. § 89 odst. 1 a 2 a § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu rozhodl takto:

rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, Odboru životního prostředí
č.j. SMOL/214123/2021/OZP/VH/Sko ze dne 24. 11. 2021

se mění

ve výroku rozhodnutí tak, že výroková část rozhodnutí v části nazvané „*Pro provedení stavby vodního díla se podle ustanovení § 15 odst. 3 vodního zákona a ustanovení § 115 stavebního zákona současně stanoví tyto podmínky a povinnosti*“ se doplňuje takto:

- Na straně 5 ve výrokové části v bodu 12. se původní text ve znění: „*V průběhu výstavby nebudou používané komunikace nadměrně znečišťovány. V opačném případě stavebník zajistí jejich pravidelné čištění, v letních měsících kropení pro snížení prašnosti*“ nahrazuje novým textem, který zní: „*V průběhu výstavby nebudou používané komunikace nadměrně znečišťovány. Veškerá mechanizace bude před výjezdem na veřejnou komunikaci řádně čištěna od zbytků a nánosů zeminy či stavebních materiálů. V opačném případě stavebník zajistí pravidelné čištění komunikací. Stavebník zajistí odpovídající opatření k nápravě s ohledem na jejich povahu pokud možno v co nejkratší době, nejpozději do 7 pracovních dnů od oznámení veřejnosti či ze strany samosprávy*“.
- Na straně 5 ve výrokové části v bodu 14. se původní text ve znění: „*Stavebník zajistí taková opatření, aby v rámci realizace stavby bylo v maximální možné míře*

eliminováno znečištění ovzduší. Jedná se zejména o zamezení šíření sekundární prašnosti z provozu mobilních zdrojů a stavebních mechanismů do okolí a také šíření prašnosti související s přesunem sypkých materiálů“ nahrazuje textem, který zní: „Při stavbě bude omezován únik tuhých znečišťujících látek do okolí dostupnými technickými prostředky. Prašnost bude při suchém a větrném počasí zmírněna kropením vodou. Veškerý stavební materiál bude v průběhu výstavby skladován, tak, aby nemohlo docházet ke znečišťování okolí vlivem jeho rozfoukání či odplavování z pozemků působením povětrnostních a klimatických podmínek. Stavebník zajistí odpovídající opatření k nápravě s ohledem na jejich povahu pokud možno v co nejkratší době, nejpozději do 7 pracovních dnů od oznámení veřejnosti či ze strany samosprávy“.

- Na straně 6 ve výrokové části do bodu 25. se doplňují další podmínky, jejichž text zní:

Opatření pro fázi přípravy:

1. Na základě výsledků hlukové studie a konzultace s příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví stanovit objekty, u nichž by mohlo dojít k navýšení hlukové zátěže na úroveň, která by mohla způsobit poškození zdraví nebo narušit pobytovou pohodu (dle hodnocení vlivů na veřejné zdraví, RNDr. Bohumil Pokorný, CSc., 11/2016), a u těchto objektů provést měření hluku před zahájením výstavby. Plán měření hlukové zátěže včetně specifikace všech referenčních bodů (adresa, č. p., p. č., včetně vzdálenosti od komunikace a způsobu využití objektu) a odsouhlasený příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví předložit k žádosti o stavební povolení. Do měřených míst zahrnout i místa riziková z hlediska kumulace hlukové zátěže z jiných zdrojů, zejména z provozu na železnici.
2. V projektu SO 209 (Estakáda v km 82,973 přes Bečvu a žel. Trať Olomouc – Přerov) provést taková opatření, aby nedocházelo k nežádoucímu šíření hluku (např. uzavření zrcadla mostu, použití málo hlučných dilatačních závěrů mostní konstrukce pro snížení šíření hluku konstrukcí mostu).
3. Na základě vyhodnocení objektů v blízkosti tělesa dálnice z hlediska možného působení vibrací (dle geotechnického průzkumu, GeoTec-GS, a. s., 05/2016) navrhnout způsob kontroly vlivu vibrací ze stavebních prací a provozu záměru na tyto objekty s následným návrhem nápravy případně zjištěného nevyhovujícího stavu.
4. Dodržet navržený monitoring podzemních vod v úseku průchodu záměru vnějším ochranným pásmem 2. stupně jímacího území Tovačov, Troubky, Brodek dle plánu monitoringu, tzn. Monitoring zahájit ještě před započítím výstavby záměru. Při monitoringu zajistit také sledování vlivu agresivity prostředí v lokalitě estakády v km 83,150 až 83,300 (průchod územím skládky zelené skalice) a tento monitoring koordinovat s již existující provozovanou monitorovací soustavou podzemních vod v území. Výsledky monitoringu včetně vyhodnocení případných změn předkládat příslušnému vodoprávnímu úřadu min. 1x za 6 měsíců.
5. Dodržet navržené řešení založení mostního objektu v oblasti průchodu územím skládky zelené skalice (km cca 83,150 až 83,300) s ohledem na specifika dané lokality (stávající síť monitorovacích vrtů, stávající milánská stěna, agresivita prostředí pro zakládání staveb).
6. V lokalitách s obytnou zástavbou sousedící s navrhovanou trasou předmětného úseku dálnice D1 provést před zahájením stavby měření imisních koncentrací

hlavních polutantů (PM₁₀; PM_{2,5}; NO_x, benzo(a)pyren). Měření provádět tak, aby bylo možno vyloučit sezónní vlivy vytápění.

7. Předložit návrh způsobu a četnosti monitorování odvádění dešťových vod.
8. Navrhnout vhodný způsob zimní údržby komunikace snižující využití posypových solí s ohledem na průchod dálnice D1 vnějším ochranným pásmem 2. stupně jímacího území Tovačov, Troubky, Brodek, územím chráněné oblasti přirozené akumulace vod Kvartér řeky Moravy a ochranným pásmem zdrojů přírodních minerálních vod Horní Moštěnice.

- Na straně 6 ve výrokové části do bodu 25. před písm. a) se doplňuj text ve znění: „Opatření pro fázi výstavby“
- Na straně 7 ve výrokové části do bodu 25. před písm. i) se doplňuje text ve znění: „Opatření pro fázi provozu“.
- Na straně 7 ve výrokové části do bodu nazvaného „závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje vydané pod č. j. KHSOC/06978/2017/PR/HOK ze dne 24. 4. 2017...“ se za podmínku pod písm. c) doplňuje podmínka d) ve znění: *„KHS požaduje stanovit zkušební provoz v minimální délce 6 měsíců. Ve zkušebním provozu předložit protokol s výsledkem měření hluku před zahájením provozu dálnice a po zprovoznění dálnice předmětné komunikace v denní a noční době v chráněném venkovním prostoru stavby – prokazující soulad s § 30 zákona č. 258/2000 Sb. a § 12 odst. 3 nařízení vlády č. 272/2011 Sb. (měřicí místa budou stanovena před zahájením zkušebního provozu).“*

Dále se v této části výroku ruší podmínka uvedená pod písm. c) a nahrazuje se podmínkou ve znění: *„Protokol s výsledkem rozboru vzorku pitné vody, odebraného z nově vybudovaných přeložek vodovodů, prokazující soulad s ustanovením § 3 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., a § 3 odst. 1 a § 4 odst. 1, 2 písm. a) vyhlášky č. 252/2004/ Sb., v rozsahu provedených vyšetření (zkrácený rozbor) dle přílohy č. 5 vyhlášky č. 252/2004 Sb., kterou se stanoví hygienické požadavky na pitnou a teplou vodu a četnost a rozsah kontroly pitné vody, ve znění pozdějších předpisů, což bude stavebníkem doloženo do doby podání žádosti o vydání závazného stanoviska KHS ke kolaudačnímu souhlasu“.*

- Na straně 8 ve výrokové části do bodu nazvaného „závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví, Českého inspektorátu lázní a zřídels vydané pod č. j. MZDR 18473/2020-2/OZP/ČIL-Sk ze dne 30. 4. 2020“ se za podmínku pod písm. b) doplňují podmínky c) a d) ve znění:

c) *Závazné stanovisko ministerstva se vydává s platností v navazujících řízeních na dobu určitou v délce trvání 3 roky ode dne jeho vydání.*

d) *Vydaná rozhodnutí v dané věci požaduje ministerstvo předložit.*

- Na straně 8 ve výrokové části do bodu nazvaného „závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví, Českého inspektorátu lázní a zřídels vydané pod č. j. MZDR 18473/2020-2/OZP/ČIL-Sk ze dne 30. 4. 2020“ se ruší podmínka ve znění: *„Ministerstvo zdravotnictví požaduje předložení závěrečných zpráv z hydrogeologického monitoringu“* a nahrazuje se novým textem ve znění:

„Ministerstvo zdravotnictví požaduje předložení závěrečných zpráv z hydrogeologického monitoringu, a to do 30 dní po jejich zpracování“.

- Na straně 8 ve výrokové části do bodu nazvaného „závažné stanovisko Drážního úřadu, sekce stavební, územního odboru Olomouc zn. MO-SO00750/16-2Eh, DUCR-33483/16/Eh ze dne 30. 5. 2016“ se za podmínku pod písm. h) doplňují podmínky ch), i), j) ve znění:
- ch) Po ukončení stavby požádá stavebník o vydání souhlasu k provozování stavby, který Drážní úřad vydává podle ust. § 7 odst. 3 zákona.*
- i) Stavba bude provedena podle projektové dokumentace předložené Drážnímu úřadu. Případné změny této dokumentace je stavebník povinen předem projednat s Drážním úřadem.*
- j) Stavební povolení pro objekty, které jsou stavbou dráhy, bude vydávat Drážní úřad jako příslušný stavební úřad dle § 7 odst. 1 zákona.*

Zbývající část rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, Odboru životního prostředí č.j. SMOL/214123/2021/OZP/VH/Sko ze dne 24. 11. 2021 se podle ust. § 90 odst. 5, věty druhé správního řádu

p o t v r z u j e.

Účastník řízení (§ 27 odst. 1 správního řádu):

- Ředitelství silnic a dálnic ČR, IČO: 65993390, Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4 v zastoupení společnosti Dopravoprojekt Brno a.s., IČO: 46347488, Kounicova 271/13, 602 00 Brno
- Statutární město Přerov, IČO: 00301825, Bratrská 709/34, 750 02 Přerov
- Obec Bochoř, IČO: 00301051, Náves 202/41, 751 08 Bochoř
- Povodí Moravy, s. p., IČO 70890013, Dřevařská 932/11, 602 00 Brno
- ČEZ Distribuce, a. s., IČO: 24729035, Teplická 874/8, 405 02 Děčín
- GasNet Služby, s. r. o., IČO 27935311, Plynářská 499/1, 602 00 Brno
- CETIN a. s., IČO: 04084063, Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9
- ČD - Telematika a. s., IČO: 61459445, Pernerova 2819/2a, PSČ 130 00 Praha 3
- NET4GAS, s. r. o., IČO: 27260364, Na Hřebenech II 1718/8, 140 21 Praha 4 - Nusle
- Nej.cz s. r. o., IČO: 03213595, Kaplanova 2252/8, 148 00 Praha 4
- Veolia Energie ČR, a. s., IČO: 45193410, 28. října 3337/7, 702 00 Ostrava
- T-Mobile Czech Republic a.s., IČO: 64949681, Tomíčková 2144/1, 148 00 Praha 4
- Vodovody a kanalizace Přerov, a. s., IČO: 47674521, Šířava 482/21, 750 02 Přerov
- GasNet, s. r. o., IČO: 27295567, Klíšská 940/96, 400 01 Ústí nad Labem

Odůvodnění:

MmOI jako věcně a místně příslušný vodoprávní úřad podle ust. § 11 správního řádu, ust. § 104 odst. 2 písm. c) a ust. § 106 odst. 1 vodního zákona vydal dne 24. 11. 2021 rozhodnutí pod č.j. SMOL/214123/2021/OZP/VH/Sko, sp.zn.: S-SMOL/174715/2021/OZP, kterým žadateli:

- I. povolil podle ust. § 8 odst. 1 písm. a) bod 2 a 5 vodního zákona nakládání s povrchovými vodami – vzdouvání, akumulaci, jiné nakládání (podchycení

dešťových vod z dálnice), na pozemcích parc. č. 2174/3, 2174/4, 2174/5 v k. ú. Bochoř, parc. č. 1145/47, 1145/48, 1332, 1334 v k. ú. Dluhonice, parc. č. 633/38, 633/39 v k. ú. Předmostí,

- II. povolil podle ust. § 15 odst. 1 vodního zákona a § 115 stavebního zákona, provedení stavby následujících vodních děl v rámci stavby „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov“, na pozemcích parc. č. 2174/3 v k. ú. Bochoř, obec Bochoř, orná půda, parc. č. 2174/4 v k. ú. Bochoř, obec Bochoř, orná půda, parc. č. 2174/5 v k. ú. Bochoř, obec Bochoř, orná půda, parc. č. 1145/47 v k. ú. Dluhonice, obec Přerov, orná půda, parc. č. 1145/48 v k. ú. Dluhonice, obec Přerov, orná půda, parc. č. 1332 v k. ú. Dluhonice, obec Přerov, orná půda, parc. č. 1334 v k. ú. Dluhonice, obec Přerov, orná půda, parc. č. 633/38 v k. ú. Předmostí, obec Přerov, zahrada, parc. č. 633/39 v k. ú. Předmostí, obec Přerov, zahrada, v ochranném pásmu zdrojů přírodní minerální vody zřidelní oblasti Horní Moštěnice, v chráněné oblasti přirozené akumulace vod (CHOPAV) Kvartér řeky Moravy, v záplavovém území vodního toku (VVT) Bečva.

Jedná se o tyto stavební objekty: SO 337 – retenční nádrž č. 7 v km 81,1, SO 343 – záchytná usazovací nádrž č. 13 v km 83,78 a SO 344 – záchytná usazovací nádrž č. 14, na pozemcích v k. ú. Bochoř, Dluhonice a Předmostí.

V souladu s ust. § 2 odst. 5 zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 416/2009 Sb.“), se písemnost (rozhodnutí) doručuje jednotlivě pouze žadateli, obci, na jejímž území má být záměr uskutečněn, a dotčených orgánům, ostatním účastníkům řízení se doručuje veřejnou vyhláškou. V souladu s ust. § 83 odst. 1 správního řádu odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenou.

Napadené rozhodnutí bylo vyvěšeno na úřední desce Magistrátu města Olomouce po dobu 15 dnů, tj. od 24. 11. 2021 do 10. 12. 2021. Poslední den pro předání odvolání k přepravě provozovateli poštovních služeb či odeslání odvolání prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky byl 27. 12. 2021.

Rozhodnutí bylo v souladu s ust. § 2 odst. 5 zákona č. 416/2009 Sb. odvolatelům doručováno formou veřejné vyhlášky. Dne 17. 12. 2021 (odvolatel I.), 29. 12. 2021 - k poštovní přepravě předáno dne 27. 12. 2021 (odvolatel II.) a 31. 12. 2021 - k poštovní přepravě předáno dne 27. 12. 2021 (odvolatel III.) bylo doručeno MmOI jejich odvolání. Odvolací orgán zjistil, že odvolání bylo podáno účastníky řízení v zákonem stanovené lhůtě. Při posuzování přípustnosti odvolání KÚOK vycházel z ust. § 81 odst. 1 správního řádu, ze kterého vyplývá, že podat odvolání proti rozhodnutí může účastník, pokud zákon nestanoví jinak.

Podle výpisu ze spolkového rejstříku pro spolky VODA Z TETČIC z. s., Krajina Dluhonice z. s. a Děti Země – klub za udržitelnou dopravu, se jedná o spolky, které existují déle než 3 roky, předmětem jejich činnosti je ochrana životního prostředí a současně se ve lhůtě stanovené zákonem přihlásily do řízení, a proto je na tyto spolky pohlíženo jako na „dotčenou veřejnost“ dle ust. § 3 písm. i) bodu 2 ZPVŽP, a tudíž jim podle ust. § 9c odst. 3 písm. b) tohoto zákona náleží postavení účastníka stavebního řízení. Podání uplatněná těmito spolky jsou odvoláními přípustnými.

V odvolacím řízení se v souladu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí se přezkoumává výhradně v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží.

Jestliže odvolací orgán dojde k závěru, že napadeného rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a řízení zastaví, nebo napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a věc vrátí k novému projednání, nebo též napadeného rozhodnutí nebo jeho část změnil. Jestliže odvolací orgán změnil nebo zruší napadené rozhodnutí jen zčásti, ve zbytku ho potvrdí. Neshledá-li odvolací orgán v přezkoumávaném rozhodnutí a ani v řízení, jež mu předcházelo, nedostatky takové povahy, že by rozhodnutí bylo nutné považovat za nezákonné nebo nesprávné, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.

KÚOK po přezkoumání spisu, průběhu řízení a napadeného rozhodnutí zjistil následující:

Dne 20. 1. 2021 Magistrát města Přerova, Odbor stavebního úřadu a životního prostředí, Bratrská 34, 750 02 Přerov (dále jen „MmPr“) obdržel žádost žadatele o povolení k nakládání s povrchovými vodami – vzdouvání, akumulaci, jinému nakládání (podchycení dešťových vod z dálnice) dle ust. § 8 odst. 1 písm. a) bod 2 a 5 vodního zákona na pozemcích parc. č. 2174/3, 2174/4, 2174/5 v k. ú. Bochoř, parc. č. 1145/47, 1145/48, 1332, 1334 v k. ú. Dluhonice, parc. č. 633/38, 633/39 v k. ú. Předmostí a o povolení stavby vodních děl (SO 337 – retenční nádrž č. 7 v km 81,1, SO 343 – záchytná usazovací nádrž č. 13 v km 83,78 a SO 344 – záchytná usazovací nádrž č. 14) v rámci stavby „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov“ dle ust. § 15 odst. 1 vodního zákona na pozemcích parc. č. 2174/3 v k. ú. Bochoř, parc. č. 2174/4 v k. ú. Bochoř, parc. č. 2174/5 v k. ú. Bochoř, parc. č. 1145/47 v k. ú. Dluhonice, parc. č. 1145/48 v k. ú. Dluhonice, parc. č. 1332 v k. ú. Dluhonice, parc. č. 1334 v k. ú. Dluhonice, parc. č. 633/38 v k. ú. Předmostí, parc. č. 633/39 v k. ú. Předmostí.

Přípisem č. j.: MmPr/094490/2021/Ta ze dne 20. 5. 2021 MmPr oznámil veřejnou vyhláškou zahájení vodoprávního řízení ve smyslu podané žádosti současně s pozvánkou k ústnímu jednání.

Dne 2. 6. 2021 MmPr obdržel od odvolatele II. oznámení o účasti na výše uvedeném řízení.

Dne 17. 6. 2021 MmPr obdržel od odvolatele I. oznámení o účasti na výše uvedeném řízení včetně námitek k výše uvedenému záměru žadatele.

Dne 18. 6. 2021 MmPr obdržel od odvolatele III. oznámení o účasti na výše uvedeném řízení.

Dne 23. 6. 2021 MmPr obdržel od odvolatele III. námitky k výše uvedenému záměru žadatele.

Přípisem č. j.: MmPr/123779/2021/Ta ze dne 23. 6. 2021 MmPr vyzval žadatele k vyjádření k námitkám odvolatele I.

Přípisem č. j.: MmPr/123850/2021/Hr ze dne 23. 6. 2021 MmPr vyzval žadatele k vyjádření k námitkám odvolatele III.

Dne 24. 6. 2021 MmPr obdržel vyjádření žadatele zn.: KPO-2021-001022 ze dne 23. 6. 2021 k námitkám odvolatele I.

Dne 24. 6. 2021 proběhlo v budově MmPr ústní jednání, ze kterého byl sepsán protokol (č.j.: MmPr/115056/2021/Ta ze dne 24. 6. 2021).

Dne 14. 7. 2021 MmPr obdržel vyjádření žadatele zn.: KPO-2021-001111 ze dne 9. 7. 2021 k námitkám odvolatele I. a odvolatel II.

KÚOK usnesením č.j.: KUOK 74087/2021 ze dne 14. 7. 2021 vyloučil Ing. Petra Měřinského, primátora města Přerova a Magistrát města Přerova z úkonů správního řízení ve výše uvedené záležitosti, kterými pověřil MmOI.

Přípisem č. j.: MmPr/136794/2021/Ta ze dne 14. 7. 2021 MmPr předal spis ve výše uvedené věci MmOI.

Přípisem č.j. SMOL/203166/2021/OZP/VH/Sko ze dne 23. 8. 2021 MmOI seznámil účastníky řízení s podklady pro vydání rozhodnutí.

Dne 20. 9. 2021 využil odvolatel II. možnosti nahlédnout do spisové dokumentace.

Dne 21. 9. 2021 MmOI obdržel námitky odvolatele III. k výše uvedenému záměru žadatele.

Dne 22. 9. 2021 MmOI obdržel námitky odvolatele I. k výše uvedenému záměru žadatele.

Výrokem č. I. rozhodnutí č.j. SMOL/214123/2021/OZP/VH/Sko ze dne 24. 11. 2021 MmOI povolil nakládání s povrchovými vodami – vzdouvání, akumulaci, jiné nakládání (podchycení dešťových vod z dálnice) dle ust. § 8 odst. 1 písm. a) bod 2 a 5 vodního zákona na pozemcích parc. č. 2174/3, 2174/4, 2174/5 v k. ú. Bochoř, parc. č. 1145/47, 1145/48, 1332, 1334 v k. ú. Dluhonice, parc. č. 633/38, 633/39 v k. ú. Předmostí a současně výrokem č. II. výše uvedeného rozhodnutí povolil stavby vodních děl (SO 337 – retenční nádrž č. 7 v km 81,1, SO 343 – záchytná usazovací nádrž č. 13 v km 83,78 a SO 344 – záchytná usazovací nádrž č. 14) v rámci stavby „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov“ dle ust. § 15 odst. 1 vodního zákona na pozemcích parc. č. 2174/3 v k. ú. Bochoř, parc. č. 2174/4 v k. ú. Bochoř, parc. č. 2174/5 v k. ú. Bochoř, parc. č. 1145/47 v k. ú. Dluhonice, parc. č. 1145/48 v k. ú. Dluhonice, parc. č. 1332 v k. ú. Dluhonice, parc. č. 1334 v k. ú. Dluhonice, parc. č. 633/38 v k. ú. Předmostí, parc. č. 633/39 v k. ú. Předmostí.

Dne 17. 12. 2021 MmOI obdržel odvolání odvolatele I. proti výše uvedenému rozhodnutí.

Dne 29. 12. 2021 (k poštovní přepravě předáno dne 27. 12. 2021) MmOI obdržel odvolání odvolatele II. proti výše uvedenému rozhodnutí.

Dne 31. 12. 2021 (k poštovní přepravě předáno dne 27. 12. 2021) MmOI obdržel odvolání odvolatele III. proti výše uvedenému rozhodnutí.

Přípisem č.j. SMOL/002154/2022/OZP/VH/Sko ze dne 6. 1. 2022 MmOI vyzval odvolatele II. k odstranění nedostatků podání (podaného odvolání).

Přípisem č.j. SMOL/002205/2022/OZP/VH/Sko ze dne 6. 1. 2022 MmOI vyzval odvolatele III. k odstranění nedostatků podání (podaného odvolání).

Dne 4. 2. 2022 MmOI obdržel doplnění odvolání odvolatele III. a dne 8. 2. 2022 doplnění odvolatele II.

Přípisem č.j. SMOL/041496/2022/OZP/VH/Sko ze dne 16. 2. 2022 MěÚ vyrozuměl účastníky řízení o podaných odvoláních a stanovil lhůtu 10 dnů ode dne doručení tohoto vyrozumění pro vyjádření se k podaným odvoláním.

Dne 22. 2. 2022 MmOI obdržel žádost žadatele zn: KPO-2022-000334-4 ze dne 17. 2. 2022 o prodloužení lhůty pro vyjádření se k podaným odvoláním.

Přípisem č.j. SMOL/056820/2022/OZP/VH/Sko ze dne 24. 2. 2022 MmOI sdělil žadateli, že neshledal důvody pro prodloužení lhůty pro vyjádření se k podaným odvoláním.

Dne 10. 3. 2022 MmOI obdržel vyjádření žadatele k podaným odvoláním.

Dne 5. 4. 2022 obdržel KÚOK odvolání se spisovým materiálem.

KÚOK přípisem č.j.: KUOK 45591/2022 ze dne 25. 4. 2022 požádal o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje č.j.: KHSOC/06978/2017/PR/HOK ze dne 24. 4. 2017.

KÚOK přípisem č.j.: KUOK 46248/2022 ze dne 25. 4. 2022 požádal o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Ministerstva dopravy č.j.: 476/2019-120-SSU/2 ze dne 23. 10. 2020.

KÚOK přípisem č.j.: KUOK 46427/2022 ze dne 25. 4. 2022 požádal o potvrzení nebo změnu části závazných stanovisek Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru dopravy č.j.: KUOK 26155/2017 ze dne 27. 3. 2017 a č.j.: KUOK 47054/2021 ze dne 29. 4. 2021.

KÚOK přípisem č.j.: KUOK 45607/2022 ze dne 25. 4. 2022 požádal o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Hasičského záchranného sboru Olomouckého kraje č.j.: HSOL-5538-2/2020 ze dne 26. 10. 2020.

KÚOK přípisem č.j.: KUOK 46494/2022 ze dne 25. 4. 2022 požádal o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska EIA č.j.: 63946/ENV/16 ze dne 30. 11. 2016 ve znění stanoviska pod č.j.: MZP/2020/430/981 ze dne 30. 12. 2020, č.j.: MZP/2021/710/2931 ze dne 22. 6. 2021 a č.j.: NM700/2934/3812/OPVŽP/00 e.o. ze dne 15. 12. 2000 (toto stanovisko však nebylo podkladem pro stavební povolení).

KÚOK přípisem č.j.: KUOK 45586/2022 ze dne 25. 4. 2022 požádal o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Drážního úřadu č.j.: MO-SOO0750/16-2/Eh DUCR-33483/16/Eh ze dne 30. 5. 2016, Státní plavební správy č.j.: 3480/PR/20 ze dne 27. 10. 2020 a Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru dopravy č.j.: KUOK 47054/2021 ze dne 29. 4. 2021 a č.j.: KUOK/45879/2021/ODSH-SH/131 ze dne 30. 4. 2021.

KÚOK přípisem č.j.: KUOK 46439/2022 ze dne 25. 4. 2022 požádal o potvrzení nebo změnu části závazných stanovisek Krajského úřadu Olomouckého kraje č.j.: KUOK 26155/2017 ze dne 27. 3. 2017 a č.j.: KUOK 47054/2021 ze dne 29. 4. 2021.

KÚOK přípisem č.j.: KUOK 46247/2022 ze dne 14. 4. 2022 požádal o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Ministerstva obrany č.j.: MO 309324/2020-1150 ze dne 23. 10. 2020.

KÚOK přípisem č.j.: KUOK 45900/2022 ze dne 25. 4. 2022 požádal o určení odboru příslušného k přezkumu koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Přerova č.j.: MMPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes ze dne 26. 10. 2020.

KÚOK přípisem č.j.: KUOK 46341/2022 ze dne 26. 4. 2022 požádal o přezkoumání stanoviska Magistrátu města Olomouce č.j.: SMOL/263547/2018/OZP/PKZ/Skr ze dne 31. 10. 2018.

KÚOK přípisem č.j.: KUOK 46218/2022 ze dne 25. 4. 2022 požádal o přezkoumání stanoviska Magistrátu města Přerova č.j.: MMPr/133530/2020/STAV/ZP/No ze dne 15. 7. 2020.

KÚOK přípisem č.j.: KUOK 45598/2022 ze dne 25. 4. 2022 požádal o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví ČR č.j.: MZDR 18473/2020-2/OZP-ČIL-Sk ze dne 30. 4. 2020.

KÚOK přípisem č.j.: KUOK 46440/2022 ze dne 25. 4. 2022 požádal o potvrzení nebo změnu části závazných stanovisek Krajského úřadu Olomouckého kraje č.j.: KUOK 26155/2017 ze dne 27. 3. 2017 a č.j.: KUOK 47054/2021 ze dne 29. 4. 2021.

KÚOK přípisem č.j.: KUOK 46440/2022 ze dne 25. 4. 2022 požádal o potvrzení nebo změnu části závazných stanovisek Krajského úřadu Olomouckého kraje č.j.: KUOK 26155/2017 ze dne 27. 3. 2017 a č.j.: KUOK 47054/2021 ze dne 29. 4. 2021.

KÚOK přípisem č.j.: KUOK 18057/2023 ze dne 30. 1. 2023 požádal o potvrzení nebo změnu části závazných stanovisek Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru dopravy č.j.: KUOK 47054/2021 ze dne 29. 4. 2021 (bod 2) a č.j.: KUOK 47265/2021 ze dne 30. 4. 2021.

KÚOK přípisem č.j.: KUOK 181131/2023 ze dne 30. 1. 2023 požádal o potvrzení nebo změnu části závazných stanovisek Krajského úřadu Olomouckého kraje č.j.: KUOK 26155/2017 ze dne 27. 3. 2017 (bod 3.) a č.j.: KUOK 47054/2021 ze dne 29. 4. 2021 (bod 4.5).

KÚOK přípisem č.j.: KUOK 18585/2023 ze dne 6. 2. 2023 vyrozuměl účastníky řízení formou veřejné vyhlášky o doplnění podkladů pro rozhodnutí, s tím že je možno se s podklady rozhodnutí seznámit a vyjádřit se k nim, a to po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí. Vyrozumění bylo vyvěšeno na úřední desce Krajského úřadu Olomouckého kraje od 9. 2. 2023 do 24. 2. 2023.

Dne 6. 3. 2023 KÚOK obdržel od odvolatelů II. a III. vyjádření k doplněným podkladům pro rozhodnutí.

KÚOK k průběhu vodoprávního řízení uvádí:

Na základě odvolání KÚOK přezkoumal ve smyslu ust. § 89 odst. 2 správního řádu napadené rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K novým skutečnostem a návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení se přihlíží jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník řízení nemohl uplatnit dříve. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží. Přitom je odvolací orgán oprávněn posuzovat věc samostatně, jak po stránce právní, tak i po stránce skutkové, přičemž je povinen zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Nemůže se

tedy omezovat pouze na to, co tvrdí účastníci řízení a rovněž není závislý na zjištění a hodnocení správního orgánu prvního stupně.

Jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí zruší nebo změní, popř. zruší a věc vrátí k novému projednání správnímu orgánu, který rozhodnutí vydal. V opačném případě pak odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.

Stavba D1 0136 zahrnuje výstavbu čtyř pruhové směrově dělené dálnice v úseku od km 75,300, kde navazuje na stavbu 0135 dálnice D1, do km 85,400, kde se napojuje na stavbu D1 0137. Vedení trasy dálnice D1 v zájmovém území vychází z navrženého řešení v rámci předchozích stupňů projektové dokumentace. Trasa dálnice stavby 0136 navazuje na trasu předcházejícího úseku dálnice (stavba D1 0135) v km 75,660, kde je začátek úpravy D1 0136. Začátek úseku dálnice stavby 0136 je situován v prostoru mezi Říkoviciemi a Horními Moštěnicemi těsně před křížením se stávající silnicí I/55 a konec stavby je v Přerově Předmostí, v místě křížení se stávající silnicí I/55. Předmětem vodoprávního řízení, jehož výsledkem bylo napadené rozhodnutí MmOI č.j. SMOL/214123/2021/OZP/VH/Sko ze dne 24. 11. 2021, byly pouze stavební objekty výše uvedených staveb vodních děl. Předmětem vodoprávního řízení nebylo povolení stavby pozemní komunikace kategorie dálnice a souvisejících stavebních objektů, ani přeložky silnic II. třídy či místních a účelových komunikací včetně souvisejících stavebních objektů.

V procesní stránce napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, KÚOK neshledal žádné pochybení takového charakteru, které by mělo za následek zrušení napadeného rozhodnutí. Stavební řízení bylo vedeno řádně a v souladu s žádostí stavebníka. Vodoprávní úřad také řádně vymezil okruh účastníků navazujícího stavebního řízení a následně také speciální stavební úřad, kdy provedl kontrolu okruhu účastníků řízení včetně změn ve vlastnických vztazích k nemovitostem v území dotčeném stavbou v souladu s ust. § 109 stavebního zákona, kterými byli kromě stavebníka, vlastníci staveb, na níž má být provedena změna, nejsou-li stavebníkem, dále vlastníci pozemku a vlastníci stavby na pozemcích, na kterém má být stavba prováděna, a ti kdo mají k tomuto pozemku nebo stavbě právo odpovídající věcnému břemenu, může-li být jejich vlastnické právo nebo právo k pozemku prováděním stavby přímo dotčeno a taktéž vlastníci sousedního pozemku nebo stavby na něm a ti, kteří mají k sousednímu pozemku nebo stavbě na něm právo odpovídající věcnému břemenu, může-li být jejich vlastnické právo nebo právo věcného břemene prováděním stavby přímo dotčeno. Vodoprávní úřad v řízení postupoval také v souladu s ust. § 9b ZPVŽP, kde je stanoven postup správního orgánu příslušného k vedení navazujícího řízení, a také zcela v souladu s ust. § 2 odst. 1 liniového zákona, když v oznámení o zahájení řízení byli poučeni účastníci stavebního řízení o skutečnosti, že na dané řízení se vztahuje tento zákon. Vodoprávní úřad při přezkoumávání předložené žádosti a rovněž v odůvodnění stavebního povolení stavby sdělil důvody výroku rozhodnutí, uvedl podklady i právní ustanovení pro jeho vydání, úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení, zodpovědně se zabýval námitkami uplatněnými v řízení a v odůvodnění napadeného rozhodnutí se s těmito námitkami podrobně vypořádal. KÚOK má za to, že vodoprávní úřad v rozsahu své pravomoci a působnosti, která mu byla svěřena, zjistil stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti. Taktéž má odvolací správní orgán za to, že vodoprávní úřad po celý průběh řízení naplňoval povinnosti poučovací a uvědomovací, jako jedny ze základních zásad správního

práva. Vodoprávní úřad řádně provedl projednání věci a všem účastníkům umožnil hájit jejich práva a oprávněné zájmy. Účastníci řízení byli předem informováni o postupu v řízení i o právech, které mohou uplatňovat, či povinnostech, jež s danými kroky souvisejí. Současně byli před vydáním rozhodnutí ve věci vodoprávním úřadem vyzooměni o tom, že ukončil dokazování, shromáždil veškeré podklady pro rozhodnutí, s kterými měli možnost se seznámit.

Projektová dokumentace připojená k žádosti o vydání stavebního povolení byla zpracována SDRUŽENÍM SUDOP GROUP zastoupené společností Dopravoprojekt Brno a. s., Kounicova 271/13, 602 00 Brno, s ověřením zodpovědným projektantem Ing. Petrem Husákem, autorizovaným inženýrem pro stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství, ČKAIT 1005170. Projektová dokumentace je úplná, přehledná, je zpracována oprávněnou osobou a jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu stanovené prováděcími právními předpisy (ust. § 111 odst. 1 písm. b) stavebního zákona).

Pro ověření, zda předložené podklady vyhovují požadavkům uplatněným dotčenými orgány (§ 111 odst. 1, písm. d) stavebního zákona), vodoprávní úřad ve vedeném řízení při posouzení žádosti o povolení stavby vycházel ze závazných stanovisek, rozhodnutí, případně jiných opatření dotčených orgánů, které chrání v řízení veřejné zájmy podle zvláštních předpisů, zejména ze souhlasného závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci, územní pracoviště Přerov, souhlasného závazného stanoviska Magistrátu města Přerova, Odboru stavebního úřadu a životního prostředí, jako příslušného vodoprávního úřadu, koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Přerova, Odboru stavebního úřadu a životního prostředí, závazného stanoviska Hasičského záchranného sboru Olomouckého kraje, Územního odboru Přerov a včetně souhlasného závazného stanoviska k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí Ministerstva životního prostředí, Odboru posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence. Přitom neshledal rozpor s těmito dokumenty a předpisy, kdy se k podané žádosti kladně vyjádřily všechny příslušné dotčené správní úřady, jejichž podmínky pro provedení stavby vodoprávní úřad zapracoval do podmínek svého rozhodnutí. Do podmínek rozhodnutí ale nezapracoval všechny podmínky, což však KÚOK napravil změnou rozhodnutí vodoprávního úřadu (viz dále).

Vodoprávní úřad se ve svém rozhodnutí podanými námitkami zabýval v rozsahu stavebních objektů povolované stavby a vypořádal je, přičemž vycházel z obecných technických požadavků na výstavbu a ze všech podkladů obsažených ve správním spise, mimo jiné ze závazných stanovisek příslušných dotčených správních orgánů, která byla všechna souhlasná.

Na základě svého přezkoumání žádosti a připojených podkladů pak neměl vodoprávní úřad žádný důvod projednávanou stavbu pod názvem „*Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov*“ v rozsahu jím posuzovaných stavebních objektů odvoláními napadeným rozhodnutím nepovolit. KÚOK dospěl k závěru, že speciální stavební úřad postupoval správně, když na základě provedeného stavebního řízení, svým stavebním povolením vydaným dne 24. 11. 2021 povolil předmětnou stavbu pod názvem „*Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov*“ v rozsahu uvedeném ve výrokové části stavebního povolení.

KÚOK zjistil, že vodoprávní úřad vydal rozhodnutí, kterým povolil stavbu s názvem „*Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov*“ v rozsahu jím povolených 3 stavebních objektů vodních děl, přičemž ve výroku neuvedl všechny podmínky vyplývající ze stanovisek příslušných dotčených správních orgánů, obsažené v závazných stanoviscích vydaných k tomuto záměru. Podle ust. § 149 odst. 1 správního řádu je závazné stanovisko úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Správní orgány příslušné k vydání závazného stanoviska jsou dotčenými orgány. Rozhodující správní orgán tak musí při vydávání rozhodnutí podmíněného závazným stanoviskem respektovat závazné stanovisko, tzn., že vodoprávní úřad byl povinen beze zbytku respektovat obsah závazného stanoviska a podmínky v něm stanovené jednoduše převzít do výrokové části svého rozhodnutí. Není možné, aby si ze závazného stanoviska vybral pouze tu část, o které je přesvědčen, že dopadá na projednávanou věc, neboť jeho rozhodnutí je závazným stanoviskem podmíněno a nemůže se od něj jakkoli odchýlit.

KÚOK při změně rozhodnutí vycházel z obsahu napadeného rozhodnutí a všech podkladů předložených k žádosti o povolení k nakládání s vodami a o stavební povolení v rozsahu povolovaných 3 stavebních objektů stavby „*Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov*“, přičemž na základě obsahu doplněných podmínek usoudil, že nemají žádný vliv na obsah předloženého záměru, tj. nepožadují žádnou úpravu či doplnění projektové dokumentace pro povolení stavby, tudíž ani stavby povolované v rozsahu stavebních objektů v povolení uvedených jako takové, která zůstává nezměněna. Tímto způsobem ani nedojde k dotčení účastníků řízení či porušení jejich procesních práv, když byli s těmito novými podklady řádně seznámeni a byla jim dána možnost se k nim vyjádřit. KÚOK je tak názoru, že výše uvedené doplnění podmínek ze závazných stanovisek a také výše zmiňovaných podkladů nezakládá důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí.

Doplnění podmínek k projednávané stavbě, jako stavbě vedlejší v rozsahu v povolení uvedených 3 stavebních objektů v souboru stavby „*Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov*“, tak bylo možné napravit v odvolacím řízení upravením údajů ve výrokové části rozhodnutí, a to jak na základě podkladů shromážděných pro jeho vydání v průběhu prvoinstančního řízení, tak také podkladů doplněných v průběhu odvolacího řízení. KÚOK dodává, že pokud by napadené rozhodnutí z uvedených důvodů zrušil a věc vrátil vodoprávnímu úřadu k novému projednání, vodoprávní úřad by v novém projednání věci prakticky pouze seznámil účastníky řízení s novými podklady pro rozhodnutí a poté provedl opravu textu předmětného rozhodnutí, tj. doplnil by výše uvedené podmínky, což by však nemělo žádný vliv na výsledek vedeného řízení. Podle názoru KÚOK by tímto postupem došlo ke zcela zbytečnému protahování správního řízení ve věci povolení stavby v rozsahu 3 stavebních objektů v rámci hlavní stavby „*Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov*“ a k nadbytečnému zatěžování účastníků řízení, což by bylo v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů, zejména zásadou rychlosti řízení a procesní ekonomie.

KÚOK tak po posouzení dané věci dospěl k závěru, že uvedená doplnění závazných stanovisek, resp. podkladů pro rozhodnutí nejsou takového charakteru, aby způsobovala nezákonnost rozhodnutí speciálního stavebního úřadu a byla důvodem pro jeho zrušení. Současně KÚOK usoudil, že změnou části napadeného rozhodnutí, upravením výroku rozhodnutí, tj. doplněním podmínek ze závazných stanovisek,

nehrozí žádnému z účastníků řízení újma z důvodu ztráty možnosti se odvolat, protože nikomu z účastníků řízení nebyla napadeným rozhodnutím ukládána žádná povinnost. Nejedná se ani o změnu rozhodnutí v neprospěch odvolatele ve smyslu ust. § 90 odst. 3 správního řádu. V souladu s ust. § 6 odst. 2 správního řádu tak bylo možné „nedostatky“ napadeného rozhodnutí napravit v rámci odvolacího řízení, proto KÚOK výrokovou část rozhodnutí speciálního stavebního úřadu změnil a zbývající část potvrdil, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

KÚOK k podaným odvoláním odvolatelů podotýká následující:

Jak již bylo výše uvedeno, vodoprávní úřad se ve svém rozhodnutí podanými námitkami zabýval a beze zbytku se s nimi vypořádal, i když, jak správně vodoprávní úřad vyhodnotil, v daném případě se u některých z nich jedná o námitky, které přesahují rozsah námitek, které můžou tito účastníci řízení uplatnit, jak v námitkách podaných v průběhu řízení, tak i v odvoláních.

K otázce odůvodnění námitek je nutno uvést, že podle ust. § 114 odst. 1 stavebního zákona osoba, která je účastníkem podle ust. § 109 písm. e) stavebního zákona (vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo prováděním stavby přímo dotčeno), může uplatnit námitky proti projektové dokumentaci (§ 152 odst. 2 stavebního zákona), způsobu provádění (§ 160 stavebního zákona) a užívání stavby (§ 111 odst. 2 stavebního zákona) nebo požadavkům dotčených orgánů (§ 4 stavebního zákona), pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. Aby se jednalo o námitku ve smyslu tohoto ustanovení, je nutné kumulativní splnění dvou podmínek. Předně musí námitka směřovat proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů. Tím je dán věcný rozsah námitek (tj. „co“ lze namítat). Druhou podmínkou je, aby účastník, který takovou námitku uplatňuje, tvrdil přímé dotčení na svých specifikovaných právech. Zde jde o osobní rozsah, tj. „kdo“ a v jakém postavení může námitky uplatňovat. Pokud některá z těchto podmínek není splněna, nejde o námitku ve smyslu uvedeného ustanovení, protože ji stavení úřad nemusí posuzovat při postupu podle ust. § 114 odst. 3 stavebního zákona. K těm námitkám, které překračují uvedený rozsah, stavební úřad nepřihlíží.

Za další, kdy stavební úřad k námitkám nepřihlíží, jsou námitky, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování regulačního plánu nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území (§ 114 odst. 2 stavebního zákona). Toto ustanovení je odrazem skutečnosti, že předmět stavebního řízení je odlišný od předchozího územního plánování a územního rozhodování. KÚOK se pak může při přezkumu stavebního povolení zabývat pouze těmi námitkami, které mají přímý vztah k předmětu stavebního řízení. Bylo-li tedy vydáno pravomocné rozhodnutí o umístění stavby, nelze se již námitkami směřujícími proti umístění zabývat ve stavebním řízení.

Současně jak již bylo uvedeno, podle ust. § 9c odst. 3 písm. b) ZPVŽP, může být spolek, za splnění podmínek daných ust. § 9c odst. 3 ZPVŽP, účastníkem navazujícího, tj. v daném případě stavebního řízení. Tento účastník může uplatňovat pouze námitky, pokud je projednáváným záměrem dotčen takový veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá (viz § 89 odst. 4 stavebního

zákona). V tomto případě se jedná o ochranu přírody a krajiny, čímž se podle zákona č. 114/1992 Sb. rozumí dále vymezená péče státu a fyzických i právnických osob o volně žijící živočichy, planě rostoucí rostliny a jejich společenstva, o nerosty, horniny, paleontologické nálezy a geologické celky, péče o ekologické systémy a krajinné celky, jakož i péče o vzhled a přístupnost krajiny. Okruh relevantních námitek, které může dotčená veřejnost v navazujícím řízení uplatnit, logicky vychází z předmětu navazujícího řízení a také ze skutečnosti, že posuzování vlivů na životní prostředí bylo ukončeno a správní orgán příslušný k vedení navazujícího řízení disponuje závazným stanoviskem EIA. Námitky tak mohou zejména poukazovat na nesoulad provedení záměru s podmínkami závazného stanoviska EIA, připomínat další dokumenty a výstupy pořízené v průběhu procesu posuzování vlivů záměru na životní prostředí, které musí správní orgán zahrnout mezi podklady rozhodnutí, nebo namítat nedostatky verifikačního stanoviska, které není samostatně přezkoumatelné.

Z uvedeného vyplývá, že účastník stavebního řízení může uplatňovat námitky proti projednávané stavbě v rozsahu, jakým je jeho právo, jehož je namítající účastník řízení nositelem, přímo dotčeno. Jen takové námitky, které mají, popřípadě alespoň ve vztahu k předmětu řízení mohou mít reálnou souvislost k právům odvolatele, k jeho nemovitému majetku, popřípadě věcnému břemeni, které je vztaženo k nemovitostem, jsou kvalifikovanými námitkami, o kterých lze v daném řízení rozhodovat.

K námitkám spolku Děti Země a spolku Krajina Dluhonice, z. s. uvedeným v jejich odvoláních KÚOK sděluje následující:

Z předloženého správního spisu je zřejmé, že odvolací námitky uvedené spolky Krajina Dluhonice a Děti Země, které reflektují na jimi podané námitky do vedeného stavebního řízení, jsou z hlediska formy a obsahu obdobné a v jednotlivých bodech se navzájem prolínají, a proto tak i k nim KÚOK při jejich vypořádání přistoupil a to i s ohledem na posuzovanou stavbu v rozsahu jejího povolení pro výše uvedené stavební objekty vodních děl a nikoliv jako stavbu kategorie pozemní komunikace „dálnice“ jako stavby hlavní v posuzovaném souboru staveb pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“. Komplikovaná a složitá formulace uplatněných odvolacích námitek se spoustou odkazů na existující rozhodnutí, závazná stanoviska, podklady, odborné studie, dokumentace a judikáty činí odvolání velmi nepřehledné. Odvolání uplatněné proti stavbám vodních děl obsahuje námitky směřující i k dalším částem stavby, která nebyla předmětem napadeného povolení MmOI. Námitky stejného či obdobného charakteru byly uplatněny a vypořádány již v předchozích stupních řízení či v řízeních vedených k dílčím částem záměru podle jednotlivých složkových právních předpisů u jiných správních orgánů. Z důvodu komplikovanosti odvolání a jeho rozsahu co do počtu odvolacích námitek přistoupil KÚOK k vypořádání námitek v obsahově ucelených blocích tak, aby vypořádal zejména námitky týkající se přímo obsahu napadeného rozhodnutí MmOI ze dne 24. 11. 2021 č.j. SMOL/214123/2021/OZP/VH/Sko.

K námitce spolků **pod bodem 1**, kde je spolky napadán *rozpor ust. § 23a zákona č. 256/2016 Sb. se směrnicí EIA*, KÚOK na základě vyžádání si stanoviska k vypořádání této námitky ministryně životního prostředí uvádí následující:

Ve vyžádaném závazném stanovisku ministryně životního prostředí ze dne 6. 10. 2022 č. j. MZP/2022/430/437 k žádosti KÚOK o potvrzení či přezkum závazného stanoviska MZP ze dne 30. 11. 2016 č. j. 63946/ENV/16, ve znění stanoviska ministra životního

prostředí ze dne 30. 12. 2020 č. j. MZP/2020/430/981 a stanoviska ministerstva ŽP ze dne 22. 6. 2021 č. j. MZP/2021/710/291, dospěla ministryně životního prostředí k závěru, že prioritní stanovisko EIA bylo vydáno v souladu s požadavky zákona č. 100/2001 Sb. pro uvedený záměr. Závazné stanovisko ke změnám záměru ze dne 23. 6. 2021, č. j. MZP/2021/710/2919, bylo vydáno podle ust. § 23a odst. 8 a ust. § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. Ministryně životního prostředí dospěla k závěru, že i závazné stanovisko ke změnám záměru bylo vydáno v souladu s požadavky zákona č. 100/2001 Sb. pro uvedený záměr. Pětiletá platnost prioritního stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/16, ke dni 30. 11. 2021 již uplynula. Na odvolací řízení tato skutečnost nemá vliv, jde tedy o ověření jeho správnosti a zákonnosti jakožto podkladu pro navazující řízení.

Uvedená námitka na údajný rozpor ust. § 23a zákona č. 256/2016 Sb. se směrnicí EIA spolků je namířena proti právnímu rámci pro vydávání závazných stanovisek EIA u prioritních dopravních staveb podle ustanovení § 23a zákona č. 100/2001 Sb. O obdobné námitce již rozhodl Ústavní soud České republiky. Ústavní soud ve svém nálezu Pl. ÚS 44/18 ze dne 17. 7. 2019, ve kterém se zabýval návrhem Krajského soudu v Ostravě na zrušení ust. 23a zákona č. 100/2001 Sb., shledal, že napadaná právní úprava je v souladu s ústavním pořádkem. Ust. § 23a zákona č. 100/2001 Sb. tedy nebylo zrušeno a je součástí právního řádu. Ústavní soud došel k závěru, že právní úprava splňuje kritérium rozumnosti v rámci provedeného testu racionality, neboť byla zvolena regulace schopná dosáhnout stanovených cílů s rozumnou mírou omezení práva dotčené veřejnosti na účast v procesu posuzování vlivů prioritních dopravních záměrů na životní prostředí. Ústavní soud dále konstatoval: *„Speciální postup podle napadeného § 23a zákona č. 100/2001 Sb. u prioritních dopravních záměrů je de facto řešením, v jehož důsledku jsou vlivy prioritních dopravních záměrů na životní prostředí znovu zkoumány, avšak s přihlédnutím k tomu, že předmětem zkoumání jsou dopravní stavby, pro které již bylo vydáno rozhodnutí o jejich umístění, a rovněž byly podrobeny hodnocení jejich vlivů na životní prostředí. Nebylo by tudíž efektivní znovu podstupovat celý proces posuzování vlivů na životní prostředí.“* S ohledem na skutečnost, že výše uvedený nálezn Ústavního soudu je podle čl. 89 odst. 2 Ústavy ČR závazný pro všechny správní orgány i fyzické a právnické osoby a potvrzuje ústavnost postupu podle ust. § 23a zákona č. 100/2001 Sb., přísluší považovat námitku odvolatelů za nedůvodnou.

Dále je třeba doplnit, že formulaci ust. § 23a zákona č. 100/2001 Sb. předcházela odborná i politická dohoda zástupců Ministerstva životního prostředí a Vlády České republiky s Evropskou komisí (dále jen „Komise“). Komise neuplatnila výhrady ve smyslu případného nesouladu se směrnicí EIA. Naopak výsledné znění reflektuje připomínky, které zástupci Komise uplatnili. Souhlasný postoj Komise byl v této věci založen na tom, že se jedná výhradně o záměry, které jsou v daném území již pravomocně umístěny, a rovněž že se jedná o záměry, které již byly v minulosti posouzeny podle zákona č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, kde veřejnost měla již jednou přístup do procesu EIA v obdobném rozsahu, který je jí do procesů EIA garantován dnes platným právem. Proto Komise přistoupila na předmětné řešení s výhradou, že dotčená veřejnost musí mít přístup do následného povolenáho procesu, což je samozřejmě zajištěno institutem „*navazujících řízení*“. Nesoulad ust. § 23a se směrnicí EIA proto přísluší kvalifikovat jako čistě spekulativní, vzhledem k výše uvedené možnosti účasti veřejnosti nebyl proces EIA v případech

tohoto záměru obejít. K možnému postupu podle čl. 267 Smlouvy o fungování EU se nelze vyjádřit, neboť tento postup je ve výhradní soudní pravomoci.

V této věci lze rovněž plně odkázat na rozsudek Krajského soudu v Ostravě č. j. 38 A 6/2020 230 ze dne 20. 10. 2020, konkrétně na body 21 - 24, kde se soud ke shodně formulované žalobní námitce vyjádřil a shledal ji jako nedůvodnou.

S ohledem na argumentaci Ústavního soudu ve výše uvedeném nálezu, s ohledem na názor Krajského soudu v Ostravě i s ohledem na postoj Komise přísluší konstatovat závěr, že nejsou žádné pochybnosti o souladu ust. § 23a zákona č. 100/2001 Sb. se směrnicí EIA.

K uvedené námitce je tedy nutné uvést, že se jedná o platnou právní úpravu, kterou byly správní orgány v tomto případě povinny aplikovat. Tato námitka rozporu zákona se směrnicí, jak jsou si spolky vědomi, není způsobilá k rozhodnutí v tomto řízení. Spolky ostatně sami uvádějí, že tuto námitku podávají z opatrnosti a s vědomím, že krajský úřad nemůže tuto otázku řešit. Uvedené námitky spolků tak nejsou důvodné.

K námitce spolku Děti země **pod bodem 2. na nesprávné a nepřezkoumatelné vypořádání námitek** KÚOK uvádí, že v průběhu řízení byly vzneseny a předloženy námitky účastníků řízení, které byly často velmi rozsáhlé s množstvím argumentů a také se opakovaly a překrývaly, přičemž vodoprávní úřad posuzoval námitky v ucelených blocích a zároveň podle principu, že povinnost řádného odůvodnění rozhodnutí nelze mechanicky ztotožňovat s povinností poskytnout podrobnou odpověď na každý jednotlivý argument a odpovídat na každou jednotlivou dílčí otázku, ale na celkové právní problémy. KÚOK takovéto vypořádání námitek nepovažuje za nedostatečné, a proto vyhodnotil, že vodoprávní úřad se ve svém rozhodnutí s podanými námitkami spolků zabýval a beze zbytku se s nimi přezkoumatelným způsobem vypořádal, přičemž vycházel ze všech podkladů obsažených ve správním spise, mimo jiné ze závazných stanovisek příslušných dotčených správních orgánů, která byla všechna souhlasná.

K bodu 2.1. odvolání spolku Děti Země – absence kontroly zda DSP a stavební objekty zohledňují výjimky dle ust. § 56 zákona č. 144/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů – *odvolatel žádá, aby stavební povolení bylo zrušeno, neboť chybí přesvědčivý doklad, že předložená DSP 6/2018 a 4/2021 nezpůsobuje jiné škodlivé zásahy do území od DSP, která byla předložena v řízení o povolení výjimek dle ust. § 56 zákona č. 114/1992 Sb., tzn., zda tyto DSP se od sebe významně liší či neliší.*

Výjimka dle ust. § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny byla vydána příslušným orgánem ochrany přírody jako samostatné rozhodnutí dle zákona o ochraně přírody a krajiny. Vodoprávní úřad není příslušný k vymáhání podmínek rozhodnutí jiných správních orgánů. Splnění podmínek rozhodnutí o povolení výjimky nemá samo o sobě vliv na stavební povolení. Pro projednávanou věc je podstatné to, že výjimky dle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny byly uděleny a je již věcí příslušného správního orgánu na úseku ochrany přírody, aby zajistil kontrolu plnění uložených podmínek. Rozhodnutí podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny byla vydána a kompletnost výjimek byla ověřena již v rámci územního řízení. Dokumentace ke

stavebnímu povolení vychází z platného územního rozhodnutí a je s ním zcela v souladu, což bylo osvědčeno souhlasem vydaným Krajským úřadem Olomouckého kraje, Odborem dopravy a silničního hospodářství dle ust. 15 odst. 2 stavebního zákona. Ke zpracované projektové dokumentaci stavby se vyjadřovaly jednotlivé orgány ochrany přírody, které jsou kompetentní kontrolovat jimi vydaná rozhodnutí, popř. zapracování jejich požadavků ve vztahu k zákonu o ochraně přírody a krajiny do projektové dokumentace stavby. Ze strany orgánu ochrany přírody nebylo nikdy konstatováno, že dokumentace stavby odporuje požadavkům zákona o ochraně přírody či krajiny, popř. konkrétně výjimce dle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny.

K bodu 2.2. *odvolání spolku Děti Země – odvolatel požaduje stavební povolení zrušit a aby se MmOI znovu řádně zabýval uvedenými návrhy (návrh na uložení spolkem navržených podmínek do výrokové části rozhodnutí v oblasti ochrany ovzduší, ochrany před hlukem, vegetačních úprav).*

Námítka, že podmínky týkající se zajištění ochrany ovzduší, hluku a monitoringu vod, nebyly speciálním stavebním úřadem formulovány v dostatečném rozsahu a kvalitě, je lichá. Tyto podmínky se jeví jako formulované v souladu se zákonem, jestliže vychází ze závazných stanovisek, případně reflektují připomínky odvolatele. Tyto podmínky byly formulovány jasně a srozumitelně, určitě. Pokud jde o otázky ovzduší, hluku a monitoringu vod, tyto byly posuzovány v rámci závazných stanovisek a reflektovány náležitě napadeným rozhodnutím, viz např. protihluková ochrana vzhledem k navrhované dálnici D1 0136. Pokud jde o monitoring přírody, je s ním počítáno podle závazných stanovisek. Rovněž otázka prašnosti je náležitě dle zákona řešena. Podle KÚOK vodoprávní úřad převzal do podmínek rozhodnutí všechny podmínky dotčených orgánů, které nejsou zapracovány do projektové dokumentace a týkají se provádění popř. budoucího užívání stavby (s výhradou těch, které jsou nyní tímto rozhodnutím doplněny do výrokové části stavebního povolení). Závazná stanoviska jsou vydávána na základě příslušných zákonů a kontrola plnění jejich podmínek je rovněž v kompetenci orgánů příslušných podle zmocnění v jednotlivých zákonech. Naopak připojování dalších obdobných podmínek nad rámec stanovisek, směřujících ke stejnému cíli, by mohlo rozhodnutí učinit zmatečným a nepřezkoumatelným. Nadto je možno konstatovat, že spolkem formulované dva požadavky pro průběh výstavby jdou nad rámec příslušných složkových zákonů, kdy stavebník bude v rámci realizace stavby povinen obecně dodržovat právními předpisy, příp. i vydaným stavebním povolením stanovené limity emisí hluku a prachu, kdy navíc předmětná stavba bude moci být v souladu se stanoviskem orgánu ochrany veřejného zdraví realizována toliko v denní době, tzn., že požadované měření v noční době je takto protismyslné, resp. nerealizovatelné), přičemž jejich plnění budou dozajista dozorovat příslušné orgány státní správy. Problematika vegetačních úprav (místní druhy dřevin a travin) není předmětem vedeného stavebního řízení (žadatel o vydání povolení k realizaci této činnosti vodoprávní úřad nežádal, neboť vegetační úpravy nejsou stavbou vodního díla ve smyslu vodního zákona a nepodléhají tedy rozhodovací pravomoci vodoprávního úřadu) a bude zcela nepochybně řešena samostatně a komplexně v rámci řízení o povolení kácení dřevin podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Jak ostatně konstatoval Krajský soud v Ostravě (viz např. rozsudek ze dne 23. 9. 2021, č. j. 38 A 4/2021 - 159, www.nssoud.cz), co se týče námitek ve věci jejich nesprávného vypořádání ze strany správního orgánu, je nutné uvést, že vypořádání odvolacích námitek odvolateli přitom nemusí odpovídat a také často neodpovídá představám odvolatelů. Podstatné však z hlediska přezkumu je, zda

správní orgán srozumitelně a jasně vypořádal odvolací námitky či nikoli. Jak KÚOK uvedl výše, má za to, že vodoprávní úřad odvolací námitky vypořádal zcela srozumitelným způsobem, byť velmi stručně s odmítnutím zapracování navržených podmínek do podmínek stavebního povolení. Jestliže jsou na stavebníka dotčenými správními orgány dány k provedení stavby požadavky vyplývající i případně z příslušných právních předpisů na vypracování a odsouhlasení jimi požadovaných podkladových dokumentů, např. povodňový plán, havarijní plán, požadavky na harmonogramy k měření prachu, hluku apod., je zřejmé, že tyto požadavky musí být z jeho strany plněny na základě vydaného stavebního povolení dle ověřené projektové dokumentace. Případné neplnění v nich uvedených požadavků je pak na kontrole vodoprávního úřadu resp. příslušných dotčených správních orgánech. To, že spolkem navrhované požadavky v jím navrhovaném znění nebyly zapracovány do podmínek pro provedení povolované stavby, tak není vadou, která by měla vést k nezákonnosti vydaného stavebního povolení. K některým požadavkům uváděných v této námitce k jejich plnění v rámci daného stavebního povolení (*měření hluku, měření prachu, druhu vysazovaných dřevin a travin*) se KÚOK bude vyjadřovat v odůvodnění podaných námitek níže. Na základě výše uvedeného nebyla KÚOK tato uplatněná námitka shledána důvodnou.

K bodu 2.3. odvolání spolku Děti Země, kde spolek namítá *nedostatky a zastaralost Rozptylové studie (5/2016), podle které je u RD č. p. 48, Náves 50 v Dluhonicích, který se nachází 40 metrů od dálnice, překračován denní imisní limit pro PM₁₀ a roční imisní limit pro benzo(a)pyren, kdy zároveň od 1. 1. 2020 došlo ke zpřísnění ročního imisního limitu pro PM_{2,5} na hodnotu 20 µg/m³. Předmětná rozptylová studie takto vychází ze zastaralých prognóz dopravních intenzit a ze zastaralého ročního limitu pro PM_{2,5}, pročez je nezbytné ji jako odborný podklad aktualizovat a poté použít jako nový podklad pro rozhodnutí.*

Spolek Děti Země žádá, aby stavební povolení bylo zrušeno a aby se před příp. vydáním nového stavebního povolení touto námitkou zabýval odborně a kompetentně příslušný úřad, tj. MŽP. MM totiž svými irelevantními argumenty, které nemají oporu v tvrzených stanoviscích ministra ŽP, porušil základní principy správního řádu, podle kterého mají účastníci řízení dle § 3 ve vztahu k § 50 odst. 4 a § 68 odst. 3 správního řádu na odborně a právně přezkoumatelné vypořádání svých námitek s patřičnými důvody právo. Kdyby tomu tak nebylo, tak by bylo zbytečné, aby správní řízení probíhalo ve dvou fázích, neboť by vždy stačila jen jedna fáze.

Nelze připustit představou, že odvolací/rozkladové řízení má nahradit prvostupňové řízení, tzn., že je zbytečné se řádným způsobem zabývat námitkami účastníků řízení, neboť se jimi bude (snad) zabývat odvolací orgán (pokud účastník řízení vůbec odvolání/rozklad podá). Zákon i ustálená judikatura ovšem tuto koncepci správního řízení neuznávají, neboť prvostupňové i odvolací řízení mají rozdílné funkce.

Spolkem namítaná zastaralost Rozptylové studie (Ecological Consulting, 05/2016), jež hodnotí vliv stavebního záměru na ovzduší, není důvodná. Uvedená studie hodnotí vliv stavebního záměru na ovzduší. Požadavky rozptylové studie jsou respektovány v projektové dokumentaci. Stavebník na základě podmínky z územního rozhodnutí, která byla stanovena závazným stanoviskem Ministerstva životního prostředí, provede v době provozu měření skutečných imisních koncentrací a na základě výsledků, pokud se to ukáže jako nezbytné, budou navržena a po dohodě s orgánem ochrany přírody

a krajiny realizována opatření pro minimalizaci a kompenzaci negativních vlivů na ovzduší. Podmínka vychází z EIA a je zahrnuta i ve stavebním povolení. Rozptylová studie byla zpracována pro potřeby projektové dokumentace DÚR a DSP v květnu 2016. Předpokladem pro její použití byl předpoklad zahájení stavebního řízení v roce 2016. Rozptylová studie byla v době zpracování plnohodnotným podkladem pro stavební řízení a splňovala požadavky v té době platných právních předpisů, včetně metodických postupů platných a používaných v roce 2016. Z důvodu delší doby jednotlivých povolovacích procesů (zejména změny územního rozhodnutí) bylo podání žádosti o stavební povolení učiněno v roce 2020, kdy současně došlo ke zpřísnění ročního limitu pro $PM_{2,5}$, který tato Rozptylová studie již nereflektuje. Stavebník pro zjištění rozsahu případných kompenzačních opatření zadal vypracování Rozptylové studie, která bude zohledňovat zpřísněný roční limit pro $PM_{2,5}$. Stavebník závěry nové Rozptylové studie zohlední již při realizaci stavby.

Nelze pominout ani to, že námitkami spolků ohledně údajných nedostatků rozptylové studie se z hlediska svých kompetencí zabývala ministryně životního prostředí (viz níže odůvodnění bodu 7), přičemž konstatovala, že zpřísnění limitu pro $PM_{2,5}$ od 1. 1. 2020 nemá vliv na platnost prioritního stanoviska EIA a současně, že provedené posouzení vlivů imisí na veřejné zdraví vycházelo ze směrnicových hodnot této látky dle WHO, které nejsou vázány na zákonné limity. Případná aktualizace rozptylové studie z tohoto pohledu tak nemůže mít vliv na závěry provedeného hodnocení vlivu na veřejné zdraví v rámci prioritního stanoviska EIA, které je podkladem předmětného navazujícího řízení. Při zpracování rozptylové studie byly brány přírůstky dopravních intenzit s výhledovou intenzitou dopravy pro rok 2040. Přestože tedy byla tato studie zpracována v roce 2016, její hodnocení (výpočet emisí) bylo provedeno pro rok 2040. Z uvedeného pohledu nelze dojít k závěru, že by posouzení bylo zastaralé, příp. neaktuální. Posouzení vlivů imisí nebylo prováděno pro rok 2016, ale s časovým výhledem až do roku 2040. Nadto, z předmětného posouzení také vyplynulo, že realizací záměru dojde ke snížení expozice obyvatel centra Přerova, odkud řešený úsek dálnice D1 tranzitní dopravu významně odkloní a ve výsledku tak dojde k celkovému zlepšení imisní situace ve městě Přerov.

Namítá-li tedy spolek nutnost nové studie s ohledem na zpřísnění limitů pro částice $PM_{2,5}$ od 1. 1. 2020, je třeba poukázat především na to, že z posouzení vlivů imisí z roku 2016 jako podkladu pro stanovisko EIA vyplynulo, že při výpočtu jednotlivých hodnot vycházelo posouzení ze směrnicových hodnot pro částice $PM_{2,5}$ stanovených WHO, která počítá se směrnicovou hodnotou pro roční průměr suspendovaných částic $PM_{2,5}$ na úrovni $10 \mu g/m^3$. Z přílohy č. 1 k zákonu č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší přitom vyplývá, že do 31. 12. 2019 byl stanoven pro roční průměr suspendovaných částic $PM_{2,5}$ limit $25 \mu g/m^3$ a od 1. 1. 2020 limit $20 \mu g/m^3$. Jestliže tedy posouzení vlivů imisí na veřejné zdraví zpracované v roce 2016 vycházelo z hodnot nižších, tedy ještě přísnějších, než jsou stanoveny zákonem od roku 2020, nemůže být námitka stran zpracování nové studie z důvodu zpřísnění limitů důvodná.

Co se týká vlastního uvádění spolkem na nedostatky rozptylové studie ve vztahu k rodinnému domu v Přerově místní části Dluhonice, Náves 48/50 nacházejícího se asi 40 m od dálnice, kde má docházet k překračování denního imisního limitu pro PM_{10} a ročního imisního limitu pro benzo(a)pyren je nutné uvést, že spolek nemá žádný vztah k výše uvedené nemovitost v Dluhonicích, není jejím vlastníkem, a tudíž ve vztahu k ní nemohou jakkoli být dotčeni na svých právech (ani co se týče plnění či

neplnění namítaných imisních limitů). KÚOK k této části námitky musí však hlavně uvést, že vydaným stavebním povolením není vydáno stavební povolení pro dálnice jako hlavní stavbu určující účel stavebního záměru „*Dálnice D1, stavba 0136 – Říkovice*“ a spolkem uváděné námitky k překračování imisních limitů u dané nemovitosti z provozu povolených vodních děl tímto stavebním povolením jsou tedy neopodstatněné.

Požadavek na zpracování nové rozptylové studie pro potřeby vodoprávního řízení, jehož výsledkem je napadené rozhodnutí, kterým se povoluje pouze dílčí část stavby „*Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov*“, je dle názoru KÚOK nemístný. Podle ust. § 10 vyhlášky č. 183/2018 Sb., o náležitostech rozhodnutí a dalších opatření vodoprávního úřadu a o dokladech předkládaných vodoprávnímu úřadu, ve znění pozdějších předpisů, není rozptylová studie předepsaným podkladem pro povolení stavby vodního díla.

K bodu 2.4. odvolání spolku Děti Země a **bodu 2.** odvolání spolku Krajina Dluhonice, z. s. – *námitka tzv. systémového rizika podjatosti všech zaměstnanců MmPr vzhledem k závazným stanoviskům a koordinovaným závazným stanoviskům vydaným MmPr před zahájením vodoprávního řízení, které byly využity jako podklady pro povolení 3 SO vodních děl. Spolky se domnívají, že je nutné, aby všechny podklady, které doposud MmPr jako dotčený orgán vydal, byla nahrazena podklady, které vydá jiný dotčený orgán, tzn. mimo MmPr.*

KÚOK musí předně uvést, že závazná stanoviska vydaná Magistrátem města Přerova, která byla již mimo jiné podkladem i pro stavební povolení Ministerstva dopravy jako stavby hlavní určující účel povolovaného stavebního záměru „*Dálnice D1, stavba, stavba 0136 Říkovice – Přerov*“, jež napadly spolky ve svých rozkladech proti Ministerstvem dopravy vydanému stavebnímu povolení, byly v souladu s ust. § 149 odst. 7 správního řádu postoupeny příslušnému nadřízenému dotčenému orgánu - Krajskému úřadu Olomouckého kraje. Krajský úřad Olomouckého kraje (závazná stanoviska Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 9. 12. 2021, č. j. KUOK 123718/2021, ze dne 11. 1. 2021, č. j. KUOK 122377/2021, ze dne 11. 1. 2021, č. j. KUOK 126579/2021) neshledal v tomto směru nezákonnost závazných stanovisek Magistrátu města Přerova, jež by vedla k jejich zrušení pro tvrzenou systémovou podjatost a tím pádem k potřebě nahradit je stanovisky jiného správního orgánu, ale tato stanoviska potvrdil, přičemž v případě koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Přerova, ze dne 26. 10. 2020, č. j. MmPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes, provedl toliko dílčí změnu spočívající v doplnění odůvodnění a odkazu na právní předpisy.

Podle ust. § 14 odst. 1 správního řádu je každá úřední osoba, o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit. Aby byla úřední osoba vyloučena, je tedy nutné splnit dvě podmínky. Za prvé jde o poměr této osoby k věci, účastníkům nebo jejich zástupcům a za druhé o důvodný předpoklad, že právě pro tento poměr má úřední osoba zájem na výsledku řízení, a to takový, který by mohl ovlivnit její nestranné posuzování věci a následné rozhodnutí. Žádná z těchto podmínek neobstojí samostatně.

Spolky ve svých odvoláních shodně namítly, že podklady vydané Magistrátem města Přerova je nutné vydat znovu jiným orgánem, neboť u Magistrátu města Přerova bylo shledáno riziko existence systémové podjatosti. Krajský úřad Olomouckého kraje se podanou námitkou spolků systémové podjatosti zabýval již v rámci jejich podání k výše uvedeného rozkladu ke stavebnímu povolení Ministerstva dopravy a krajský úřad nemá důvod se od již dříve uvedeného nijak odchýlit či jej měnit v rámci jeho posouzení při přezkumu koordinovaného závazného stanoviska a závazných stanovisek vydaných Magistrátem města Přerova v rámci vedeného rozkladu, které byli v rámci nyní vedeného odvolání opět přezkoumány a shodně potvrzeny.

K námitce systémové podjatosti tak Krajský úřad Olomouckého kraje při přezkumu rozkladu proti vydanému stavebnímu povolení Ministerstva dopravy již uvedl, že dle jeho názoru skutečnost, že Krajský úřad Olomouckého kraje shledal uvedenými usneseními existenci rizika systémové podjatosti Magistrátu města Přerova, není důvodem k tomu, aby bylo výše uvedené závazné stanovisko vydáno znovu jiným orgánem. Námitce vznesené podjatosti, resp. rozhodnutí o existenci rizika (systémové) podjatosti správního orgánu, jež dané správní řízení vede, zákon nepřiznává retroaktivní účinek. Zákon tedy neuvádí, že by všechna rozhodnutí, koordinovaná závazná stanoviska, závazná stanoviska, vyjádření apod., vydaná v dané věci orgánem, který byl po jejich vydání shledán podjatým, resp. bylo u něj shledáno riziko existence systémové podjatosti, byla automaticky považována za vydaná podjatým orgánem, a tedy by vznikla nutnost jejich nového vydání zcela jiným orgánem z důvodu jejich nezákonnosti. Zároveň Krajský úřad Olomouckého kraje uvedl, že předmětná závazná stanoviska přezkoumal dle ust. § 149 odst. 7 správního řádu a konstatoval, že splňují všechny zákonem stanovené náležitosti ust. § 149 odst. 1 správního řádu a tedy byla vydána orgánem k tomu věcně i místně příslušným, na základě příslušného zmocňovacího ustanovení a bylo vydáno v souladu se zákonem, a to jak po stránce věcné, tak i formální. Z tohoto důvodu a s ohledem na zásadu procesní ekonomie řízení (hospodárnosti) a rychlosti řízení vyjádřené v § 6 odst. 2 správního řádu, by bylo nadbytečné, aby předmětné závazné stanovisko bylo znovu vydáváno jiným správním orgánem, jehož nestrannost a nezávislost nebyla napadána, když výsledkem by bylo vydání závazného stanoviska se zcela totožným obsahem a závěrem. K doplněné argumentaci spolku Děti Země pak Krajský úřad Olomouckého kraje uvedl, že ačkoliv je ve výše uvedené citaci uvedeno, že spolek doplňuje zdůvodnění námitky systémové podjatosti Magistrátu města Přerova, z podaných rozkladů podání této námitky nevyplývá. Spolky ve svých odvoláních namítly, že podklady vydané Magistrátem města Přerova je nutné vydat znovu jiným orgánem, neboť u Magistrátu města Přerova bylo shledáno riziko existence systémové podjatosti. Dle názoru Krajského úřadu Olomouckého kraje se jedná o námitku, která upozorňuje na možnou nezákonnost vydaného závazného stanoviska, nikoliv o námitku podjatosti ve smyslu § 14 správního řádu.

Krajský úřad Olomouckého kraje ve svých provedených posouzeních koordinovaného závazného stanoviska a dvou závazných stanovisek k námitce systémové podjatosti Magistrátu města Přerova ve vztahu posuzovaných podkladů k přezkoumání rozkladů proti stavebnímu povolení Ministerstva dopravy dále současně uvedl, že *„Pokud spolek Děti Země skutečně ve svých rozkladech chtěl vznést námitku systémové podjatosti ve smyslu ust. § 14 správního řádu, pak KÚOK konstatuje, že v tomto případě by se jednalo o námitku, ke které se nepřihlíží dle ust. § 14 odst. 3 správního řádu, když dle dikce předmětného ustanovení: „Účastník řízení může namítat podjatost*

úřední osoby, jakmile se o ní dozví. K námitce se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil.“ V tomto ohledu je pak nutné poukázat na skutečnost, že spolek Děti Země – klub za udržitelnou dopravu ve svém podání nazvaném jako „doplnění č. 3 rozkladu“ odkazuje, že již od roku 2017 existovalo riziko existence systémové podjatosti MM Přerova. Pokud by tedy spolek Děti Země tuto námitku skutečně vznesl až v rámci řízení vedeného Ministerstvem dopravy, resp. v rámci podaného rozkladu, tak by bylo nutné konstatovat, že nebyla uplatněna včas. Jestliže KÚOK postupně svými usneseními (usnesení KÚOK pod č. j.: KUOK 70760/2021 ze dne 02. 07. 2021 (vydané Odborem strategického rozvoje kraje), pod č. j.: KUOK 73475/2021 ze dne 12. 07. 2021 (vydáno Odborem dopravy a silničního hospodářství) a pod č. j.: KUOK 74087/2021 ze dne 14. 07. 2021 (vydáno Odborem životního prostředí a zemědělství)), tj. v průběhu července roku 2021, vyslovil existenci rizika systémové podjatosti MM Přerova, měl spolek Děti Země – klub za udržitelnou dopravu tuto námitku uplatnit v návaznosti na vydaná usnesení KÚOK co nejdříve v rámci probíhající správního řízení o povolení stavby vedeného Ministerstvem dopravy. Vzhledem ke skutečnosti, že spolek Děti Země – klub za udržitelnou dopravu vznesl námitku systémové podjatosti v rámci podaného rozkladu (ze dne 03. 09. 2021), přistoupíme-li k jeho tvrzení uvedenému v podání „doplnění č. 2 rozkladu“, je nutné tedy konstatovat, že by se jednalo o námitku vznesenou opožděně. Závěrem pak KÚOK uvádí, že s ohledem na skutečnost, že o vznesené námitce systémové podjatosti bylo ze strany KÚOK rozhodnuto výše uvedenými usneseními, považuje KÚOK již tuto námitku za bezpředmětnou.“

V kontextu výše uvedeného, kdy spolek Děti Země ve svém podání nazvaném jako „Doplnění odvolání...“ v rámci vedeného stavebního řízení speciálním stavebním úřadem požaduje, aby byly podklady vydané Magistrátem města Přerova vydáno nově Magistrátem města Olomouce, s odkazem mimo jiné na vydané usnesení Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 14. 7. 2021 pod č. j. KUOK 78087/2021, že pokud tedy spolek Děti Země tuto námitku skutečně vznesl až v rámci řízení vedeného speciálním stavebním úřadem, resp. námitku o tzv. systémového rizika podjatosti v rámci podaného odvolání stejně jako i spolek Krajina Dluhonice, si krajský úřad dovoluje co se týče nynějšímu odvolání spolků namítané systémové podjatosti plně odkázat na již několikrát zmíněnou změnu koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Přerova pod č. j. KUOK 126579/2021, ze dne 11. 1. 2021, ve které již Krajský úřad Olomouckého kraje detailně popsal svůj pohled na uplatněné námitky systémové podjatosti ve vztahu ke koordinovanému závaznému stanovisku Magistrátu města Přerova. Jedná se zejména o zákonem nepřiznaný retroaktivní účinek rozhodnutí o existenci rizika systémové podjatosti správního orgánu, jež dané správní řízení vede, což nutně vede k závěru, že není možné, aby všechna podkladová, koordinovaná závazná stanoviska, závazná stanoviska, vyjádření apod., vydaná v dané věci orgánem, který byl po jejich vydání shledán podjatým, resp. bylo u něj shledáno riziko existence systémové podjatosti, byla automaticky považována za vydaná podjatým orgánem, a tedy vznikla by nutnost jejich nového vydání zcela jiným orgánem z důvodu jejich nezákonnosti.

KÚOK byl již v průběhu roku 2021 ze strany Ministerstva dopravy, Odboru infrastruktury a územního plánu, osloven s žádostí o potvrzení nebo změnu koordinovaného závazného stanoviska vydaného Magistrátem města Přerova, č. j. MMPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes ze dne 26. 10. 2020, dále pak závazného

stanoviska vydaného Magistrátem města Přerova, č. j. MMPR/133530/2020/STAV/ZP/No (závažné stanovisko dle § 79 odst. 4 zákona o odpadech) ze dne 15. 07. 2020 a závažného stanoviska vydaného Magistrátem města Přerova, č. j. MMPR/209342/2020/STAV/ZEM/Ta ze dne 15. 10. 2020 (závažné stanovisko dle vodního zákona), ve smyslu ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu. Zákonost výše uvedených závažných stanovisek a koordinovaného závažného stanoviska byla napadena ze strany spolku Děti Země, spolku Krajina Dluhonice, z. s. a spolku VODA Z TETČIC z. s. v rámci rozkladu, který směřoval proti vydanému rozhodnutí Ministerstva dopravy - stavebnímu povolení pro stavbu „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov“, v rozsahu 53 stavebních objektů, č. j. 766/2020-910-IPK/54.

Výsledkem výše uvedené žádosti o změnu nebo potvrzení závažných stanovisek a koordinovaného závažného stanoviska, ve smyslu § 149 odst. 7 správního řádu, pak bylo potvrzení závažného stanoviska vydaného Magistrátem města Přerova, č. j. MMPR/133530/2020/STAV/ZP/No (závažné stanovisko dle § 79 odst. 4 zákona o odpadech) ze dne 15. 07. 2020 (potvrzení závažného stanoviska krajským úřadem ze dne 9. 12. 2021 pod č. j. KUOK 123718/2021) a potvrzení závažného stanoviska vydaného Magistrátem města Přerova, č. j. MMPR/209342/2020/STAV/ZEM/Ta (závažné stanovisko dle vodního zákona) ze dne 15. 10. 2020 (potvrzení závažného stanoviska krajským úřadem ze dne 11. 1. 2022 pod č. j. KUOK 122377/2021). Ve vztahu ke koordinovanému závažnému stanovisku vydanému Magistrátem města Přerova, č. j. MMPR/204197/2020/STAV/ZP/Tes ze dne 26. 10. 2020 došlo krajským úřadem k vydání změny koordinovaného závažného stanoviska ze dne 11. 1. 2022 pod č. j. KUOK 126579/2021.

Krajským úřadem Olomouckého kraje tak byly podklady stavebního povolení rozhodnutí řádně a opakovaně přezkoumány, kdy tímto nadřízeným správním orgánem bylo mimo jiné konstatováno, že námitka podjatosti byla v těchto konkrétních případech uplatněna opožděně, nelze k ní proto dále jakkoli přihlížet (ani se jí podrobněji, ve smyslu rozhodování podle ust. § 14 správního řádu, zabývat).

Po věcné stránce byla tato závažná stanoviska nadřízeným správním orgánem potvrzena, resp. formulačně upřesněna a doplněna o odůvodnění (k tomu viz zejména přezkumné závažné stanovisko Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 11. 1. 2021, č. j. KUOK 126579/2021), z čehož je nutno dovodit, že ani jeden ze správních aktů Magistrátu města Přerova nebyl shledán jakožto veskrze odborný podklad pro rozhodnutí speciálního stavebního úřadu věcně nesprávným či nezákonným.

KÚOK tedy shrnuje, že závažná stanoviska a koordinovaná závažná stanoviska MmPr byla přezkoumána dle ust. § 149 odst. 7 správního řádu Krajským úřadem Olomouckého kraje a bylo konstatováno, že závažná stanoviska splňují všechny zákonem stanovené náležitosti v ust. § 149 odst. 1 správního řádu a tedy byla vydána orgánem k tomu věcně i místně příslušným, na základě příslušného zmocňovacího ustanovení a byla vydána v souladu s příslušným zákonem, a to jak po stránce věcné, tak i formální. Z tohoto důvodu a s ohledem na zásadu procesní ekonomie řízení (hospodárnosti) a rychlosti řízení vyjádřené v ust. § 6 odst. 2 správního řádu, by bylo nadbytečné, aby závažná stanoviska původně vydaná MmPr byla znovu vydávána jiným správním orgánem, jehož nestrannost a nezávislost nebyla napadána, když

výsledkem by bylo vydání závazného stanoviska se zcela totožným obsahem a závěrem.

V žádném usnesení Krajského úřadu Olomouckého kraje (jímž byla v konkrétní a jednotlivé správní věci shledána systémová podjatost Magistrátu města Přerova, resp. primátora města Přerova a věc delegována na jiný, individuálně pověřený, správní orgán) nebylo konstatováno, že by Magistrát města Přerova byl v případě těchto tří závazných stanovisek (odborných podkladů rozhodnutí vydávaných podle tzv. složkových zákonů příslušnými správními, resp. dotčenými orgány) podjatý a bylo by proto nutno je nově vydat jiným „nepodjatým“ správním orgánem.

V neposlední řadě nelze odhlédnout od toho, že z podstaty věci jsou předmětem každého závazného stanoviska (§ 149 odst. 1 a 2 správního řádu) toliko odborné otázky, kdy v dané věci tyto byly ve všech třech případech vyřešeny věcně správně, jak bylo opakovaně konstatováno nadřízeným správním orgánem (Krajským úřadem Olomouckého kraje); v podrobnostech dále viz níže.

Krajský úřad tak s ohledem na výše uvedené považuje námitky spolků za nedůvodné. V této souvislosti lze rovněž připomenout, že ani případná podjatost by bez dalšího nemusela znamenat nezákonnost, když i Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že (citace) „...*mohou nastat případy, kdy je rozhodnutí vydané podjatou úřední osobou zcela v souladu se zákonem a vyznělo by stejně i v případě, že by jej vydala nepodjatá úřední osoba. V takových případech literatura dovozuje, že by podjatost nepředstavovala důvod pro zrušení takového správního rozhodnutí v odvolacím řízení správním nebo v přezkumném řízení, neboť by bylo zbytečné rušit rozhodnutí vydané podjatou úřední osobou jen proto, aby rozhodnutí o stejném obsahu vydala nevyloučená úřední osoba. Ani zjištění podjatosti ze subjektivních důvodů tedy nemusí, podle závěrů vyslovených Ústavním soudem v citovaném nálezu, vždy vést ke zrušení napadeného správního rozhodnutí; naopak je třeba posoudit další souvislosti.*“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 3. 2016, č. j. 3 As 15/2016-47, www.nssoud.cz).

K bodu 2.5. odvolání spolku Děti Země – *odvolatel namítá, že MmOI se nevypořádal s námitkou odvolatele ve věci návrhu přeložky vodotečí (SO 321, 322, 323, 324) a proto žádá, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno.*

MmOI vydal stavební povolení podle ust. § 15 odst. 1 vodního zákona a § 115 stavebního zákona k provedení stavby vodních děl (SO 337 – retenční nádrž č. 7 v km 81,1, SO 343 – záchytná usazovací nádrž č. 13 v km 83,78 a SO 344 – záchytná usazovací nádrž č. 14) v rámci stavby „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov“. Přeložky vodotečí (SO 321, 322, 323, 324), na které poukazuje odvolatel, nejsou předmětem tohoto řízení. Tyto stavební objekty byly povoleny MmOI v rámci jiného řízení rozhodnutím č. j. SMOL/251204/2021/OZP/VH/Sko ze dne 24. 11. 2021. Námitka odvolatele je tedy nedůvodná.

K bodu 3.1 odvolání spolku Děti Země – *odvolatel žádá, aby spolkem uvedené podmínky, které MmOI v napadeném rozhodnutí zamítl s tvrzením, že jejich podstata povolovanou dálnicí již ovlivňuje, byly zahrnuty do stavebního povolení a napadené rozhodnutí bylo zrušeno.*

Požadavku na uložení nových spolkem navrhovaných podmínek do stavebního povolení vodoprávní úřad nevyhověl. Do podmínek rozhodnutí byly vodoprávním úřadem převzaty nebo následně krajským úřadem doplněny některé opomenuté podmínky ze závazných stanovisek formou změny napadeného rozhodnutí v odvolacím řízení – všechny podmínky dotčených orgánů, které nebyly zapracovány do projektové dokumentace či nebyly obsaženy v územním rozhodnutí. Závazná stanoviska jsou vydávána na základě příslušných zákonů a kontrola plnění jejich podmínek je rovněž v kompetenci orgánů příslušných podle zmocnění v jednotlivých zákonech. Naopak připojování dalších obdobných podmínek nad rámec stanovisek, směřujících ke stejnému cíli, by mohlo rozhodnutí učinit zmatečným a nepřezkoumatelným. KÚOK má za to, že vodoprávní úřad jednal v souladu se stavebním zákonem, když do stavebního povolení zkoncentroval podmínky dotčených správních orgánů, a podmínky vlastníků a správců veřejné dopravní a technické infrastruktury. Spolky nejsou dotčeným správním orgánem a nemají právní nárok na to, aby jejich požadované podmínky byly do rozhodnutí zakomponovány. O požadavcích spolku si vodoprávní úřad učinil vlastní úvahu a tu uvedl do odůvodnění rozhodnutí zcela srozumitelně.

K bodu 3.2 odvolání spolku Děti Země a **bodu 3.1.** spolku Krajina Dluhonice, z. s. – *odvolatelé žádají, aby podmínky č. 12 a 14 stavebního povolení byly doplněny o časový údaj (číselně či slovně), do kdy musí ŘSD ČR nebo zhotovitel stavby nadměrné znečištění ovzduší prašností při realizaci dálnice zajistit, např. na základě podnětu veřejnosti či vedení dotčené samosprávy. Je tedy nutné, aby když k takové situaci dojde, byla náprava provedena v krátké lhůtě, např. 5-7 dní od oznámení veřejnosti či vedení samosprávy.*

Požadavek spolku v tomto bodě vyhodnotil KÚOK jako logický a vhodný, proto došlo formou změn těchto podmínek uvedených ve výroku tohoto rozhodnutí k přeformulování podmínek č. 12 a 14 uvedených v napadeném rozhodnutí a do obou podmínek byl doplněn konkrétní časový údaj pro realizaci opatření k nápravě.

K bodu 3.3. odvolání spolku Děti Země a **bodu 3.2.** spolku Krajina Dluhonice, z. s. – *odvolatelé žádají, aby první podpodmínka podmínky č. 11 stavebního povolení byla změněna tak, aby byla zákonná a logická. A pokud havarijní plán je již zhotoven, je ve spise, tak má být buď schválen, nebo měl MmOI vyzvat ŘSD ČR, aby ho změnilo a předložilo správně.*

V ust. § 39 odst. 2 písm. a) vodního zákona je uvedeno, že v případech, kdy uživatel závadných látek zachází s těmito látkami ve větším rozsahu nebo kdy zacházení s nimi je spojeno se zvýšeným nebezpečím pro povrchové nebo podzemní vody, má uživatel závadných látek povinnost vypracovat plán opatření pro případy havárie (tzv. havarijní plán) a předložit jej ke schválení příslušnému vodoprávnímu úřadu; může-li havárie ovlivnit vodní tok, projedná jej uživatel závadných látek před předložením ke schválení s příslušným správcem vodního toku, kterému také předá jedno jeho vyhotovení.

Vodoprávní řízení je řízením návrhovým, tzn. vodoprávní úřad je povinen vycházet z obsahu podané žádosti a vede vodoprávní řízení pouze ve věci, která je obsahem žádosti stavebníka. Pokud nebylo stavebníkem současně s podáním žádosti o povolení k nakládání s vodami a vydání stavebního povolení k 3 SO vodních děl,

požádáno i o schválení již zpracovaného havarijního plánu dle ust. § 39 odst. 2 písm. a) vodního zákona, nebyl vodoprávní úřad oprávněn v této věci vést řízení. Z podmínky č. 11 napadeného rozhodnutí je zřejmé, že součástí žádosti stavebníka ze dne 20. 1. 2021 o povolení k nakládání s vodami a vydání stavebního povolení k 3 SO vodních děl nebyla žádost o schválení havarijního plánu, přestože zpracovaný havarijní plán byl přiložen k projektové dokumentaci stavby. Z tohoto důvodu MmOI v podmínce č. 11 napadeného rozhodnutí stanovil povinnost předložit zpracovaný havarijní plán ke schválení vodoprávnímu úřadu před zahájením realizace stavby. Schválení havarijního plánu může být provedeno v samostatném vodoprávním řízení na základě žádosti podané u věcně a místně příslušného vodoprávního úřadu.

K bodu 3.4. odvolání spolku Děti Země – *odvolatel namítá nekompetentnost MmOI ve věci výroku č. II. napadeného rozhodnutí.*

Vodní zákon v ust. § 55 odst. 1 uvádí výčet vodních děl a současně v ust. § 55 odst. 3 přímo vymezuje stavby (a zařízení), které nejsou vodními díly. V pochybnostech, zda se v konkrétním případě jedná o vodní dílo či nikoliv rozhoduje dle ust. § 55 odst. 4 vodního zákona vodoprávní úřad jako speciální stavební úřad. V předmětném případě se jedná o stavby v působnosti dvou speciálních stavebních úřadů.

Rozsah stavebních objektů, které byly vydefinovány vodoprávním úřadem MmPr jako vodní díla dle ust. § 55 vodního zákona, byl po posouzení předložené projektové dokumentace stanoven vodoprávním úřadem již v průběhu územního řízení. Vodoprávní úřad MmPr při posuzování charakteru stavby neměl pochybnosti o tom, které stavební objekty jsou vodními díly a které nikoliv, proto nevyužil své pravomoci upravené v ust. § 55 odst. 4 vodního zákona a nezahájil z moci úřední řízení v pochybnostech. Pokud existují vydaná závazná stanoviska či jiné opatření, je pak na speciálním stavebním úřadu, aby z nich a jejich podmínek, při posuzování podané žádosti o stavební povolení, vycházel a to MmPr učinil. MmOI tedy po převzetí vodoprávního řízení na základě usnesení KÚOK pokračoval v řízení, jehož výsledkem je, v souladu s předloženou žádostí, povolení vodních děl uvedených ve výroku č. II. napadeného rozhodnutí vyžadujících povolení k nakládání s vodami. MmOI neměl důvodné pochybnosti o rozsahu vodních děl stanovených v rámci povolované stavby „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov“ a respektoval rozdělení stavebních objektů stejně jako stavební úřad Ministerstvo dopravy ve svém správním řízení, které bylo ukončeno rozhodnutím č.j. 766/2020-910-IPK/54 ze dne 30. 7. 2021.

K bodu 4. odvolání spolku Děti Země a **bodu 4.** spolku Krajina Dluhonice, z. s. – *odvolatelé žádají, aby stavební povolení bylo zrušeno, neboť mezi podklady chybí Projekt vegetačních úprav, který podle záznamu ze dne 26. 8. 2016 a ze dne 1. 9. 2016 prokazatelně 5 let existuje. Děti Země se totiž jediné tímto způsobem mohou s jeho obsahem seznámit a vyjádřit se k němu... pokud si ho MmOI nezaopatřil do spisu, pak postupoval nezákonně ... dále žádají, aby bylo do spisu vloženo vyjádření příslušného orgánu ochrany přírody k jejich návrhu v námitkách ze dne 23. 6. 2021, aby vegetační úpravy obsahovaly jen geograficky místní druhy dřevin a travin. Postupem MmOI došlo k tomu, že před vydáním rozhodnutí se odvolatel nemohl s tímto vyjádřením seznámit a vyjádřit se k němu.*

Dle názoru KÚOK nemohl být Projekt vegetačních úprav SO 801 zpracovaný pro celkovou stavbu „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov“ součástí žádosti

o povolení stavby 3 SO vodních děl. Projekt vegetačních úprav nebyl ani součástí dokumentace, která byla společně se žádostí o vydání stavebního povolení pro 3 SO vodních děl předložena vodoprávnímu úřadu ke schválení. Stavby a zařízení podléhající vodoprávnímu řízení jsou specifikovány ve vodním zákoně. Jak již bylo uvedeno na jiném místě tohoto rozhodnutí, vodoprávní řízení je řízením návrhovým, předmětem žádosti disponuje žadatel, a vodoprávní úřad vychází z obsahu doručené žádosti. Jen krátce KÚOK uvádí, že již několikrát bylo v rámci souvisejících správních řízení konstatováno, že vegetační úpravy nejsou stavbou a nepodléhají tedy řízení dle stavebního zákona. Povolení ke kácení dřevin rostoucích mimo les a související uložení náhradní výsadby je zcela v gesci příslušného orgánu ochrany přírody. Jedná se samostatné řízení za účasti účastníků řízení.

V souladu s ust. § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny disponují spolky oprávněním být účastníky tohoto řízení, za předpokladu splnění podmínek účasti (srov. § 70 odst. 2 a 3 zákona o ochraně přírody a krajiny) a mohou jako účastníci řízení uplatňovat svá práva a vyjadřovat se ke všem podkladům, tedy i k projektu vegetačních úprav, který je podkladem pro dané řízení. Právě v rámci řízení o povolení kácení dřevin se mimo jiné rozhoduje o stanovení náhradní výsadby, pro niž je tento projekt podkladem. Vegetační úpravy pak dále komplexně posoudí orgány ochrany přírody v řízení o povolení kácení dřevin, kdy vegetační úpravy budou jako objekt SO 801 součástí náhradní výsadby za pokácené porosty (dřeviny). Námitka, že spolky se k projektu vegetačních úprav nebudou moci vyjádřit, je nedůvodná, protože je obecně známo, že nejméně jeden z odvolatelů (spolek Děti Země), se řízení podle ust. § 8 zákona o ochraně přírody a krajiny o povolení kácení dřevin mimo les aktivně účastní. Vegetační úpravy jsou mimoběžné s probíhajícím stavebním řízením, z toho důvodu však není napadené rozhodnutí či probíhající řízení zatíženo vadou, která by opodstatňovala tuto námitku.

Námitka týkající se požadavku na vložení Projektu vegetačních úprav i požadavek na vložení vyjádření orgánu ochrany přírody k návrhu spolku na využívání geograficky místních druhů dřevin a travin při vegetačních úpravách prováděných v rámci stavby dálnice, je dle názoru KÚOK v souvislosti s povolením stavby 3 SO vodních děl, které tvoří pouze zlomek stavby „D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov“, nedůvodný.

K bodu 5. odvolání spolku Děti Země a bodu 5. odvolání spolku Krajina Dluhonice, z. s. – odvolatelé žádají, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno, neboť není z něho přezkoumatelně zřejmé, proč MmOl nezahrnul 18 požadavků, které jsou uvedeny ve vyjádření Vodovodů a kanalizací Přerov, a. s. ze dne 22. 8. 2017 č. j. 2017/1180/Pj.-S5 do podmínek výroku stavebního povolení.

Spolek zde v první řadě není v pozici zmocněnce účastníka řízení – společnosti Vodovody a kanalizace Přerov, a. s. Tyto námitky absolutně překračují okruh zájmů a subjektivních práv, k jejichž ochraně jsou dle svých stanov oba spolky povolány. Společnost Vodovody a kanalizace Přerov, a. s., jako vlastník dotčené veřejné technické infrastruktury, tj. účastník stavebního řízení, navíc ani proti vydanému stavebnímu povolení nepodala odvolání, v němž by brojila proti tomu, že její vyjádření (které není závazným stanoviskem podle ust. § 149 správního řádu) vodoprávní úřad nepřevzal do podmínek stavebního povolení, resp. ani nevyužila svého práva vyjádřit se k podanému odvolání dle ust. § 86 odst. 2 správního řádu. Z toho lze více než

důvodně usuzovat, že jmenovaný účastník řízení plně akceptoval stavební povolení na předmětná vodní díla a jeho práva a povinnosti s tímto nejsou v jakémkoli rozporu. Sám stavebník si je nepochybně vědom toho, že při realizaci stavby bude třeba krom jiného plnit i požadavky jmenovaného účastníka řízení (byť nejsou stanoveny jako veřejnoprávní podmínky stavebního povolení), a to proto, aby se stavebník nedostal do kolize se soukromoprávní sférou tohoto účastníka řízení (chráněnou zejm. občanským zákoníkem, nikoli stavebním zákonem).

Jak ostatně konstatoval Nejvyšší správní soud (*viz např. rozsudek ze dne 21. dubna 2022, č. j. 10 As 533/2021 - 140, www.nssoud.cz*), odvolatelé jako ekologické spolky nejsou „univerzálními ochránci“ všech možných zájmů a mohou proto uplatňovat (ať už ve správních, nebo soudních řízeních) jen ty námitky, které se týkají ochrany přírody a krajiny, resp. ochrany životního prostředí. Zároveň ale spolky nemohou napadat závazná stanoviska (ev. vyjádření) jen z „preventivních důvodů“ za účelem celkového ověření jejich zákonnosti, ale musí se bránit právě proti nezákonnosti, která představuje hrozbu pro životní prostředí. Spojitost mezi jejich námitkami a ochranou životního prostředí musí přitom bud' být zjevná, nebo musí vyplývat z podkladů, které má správní orgán k dispozici, případně ji musí spolek prokázat. Z vyjádření společnosti Vodovody a kanalizace Přerov, a. s., není patrné, že by se týkalo ochrany životního prostředí (uvedené podmínky se týkaly převážně ochrany inženýrských sítí z hlediska provozu vodovodu a zabezpečení přípojek jeho uživatelů) a ani sami odvolatelé nic takového nenamítají. Je zřejmé, že veřejný zájem na zajištění otázek týkajících se vodovodů či kanalizací pro veřejnou potřebu, se nikterak netýká zájmu na ochraně životního prostředí, tedy netýká se zájmu, jehož ochrana je posláním spolku. Je tedy zřejmé, že tato námitka směřuje do oblasti mimo námitkovou sféru spolku jako tzv. dotčené veřejnosti a je proto nedůvodná.

K bodu 6.1. odvolání spolku Děti Země a **bodu 6.1.** odvolání spolku Krajina Dluhonice, z. s. – *žádost dle ust. § 149 správního řádu o přezkum těchto závazných stanovisek - závazné stanovisko Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 30. 4. 2021 č. j. KUOK 47265/2021* vydané dle § 15 odst. 2 stavebního zákona – *odvolatelé žádají, aby byl zajištěn přezkum tohoto závazného stanoviska, neboť se domnívají, že bylo vydáno nezákonně, resp. vydal ho nesprávný úřad, neobsahuje řádné poučení o opravném prostředku a neobsahuje podrobnou analýzu s doloženými přesvědčivými důkazy, že podmínky územního rozhodnutí a jeho změny byly skutečně splněny.*

Odvolací správní orgán k podané námitce uvádí, že dle ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona platí, že souhlas vydává orgán příslušný k vydání územního rozhodnutí. Obecným stavebním úřadem příslušným k vydání územního rozhodnutí stavby dopravní infrastruktury je dle ust. § 2e odst. 1 liniového zákona krajský úřad, na jehož území se má stavba uskutečnit, a to s účinností od 1. 8. 2019. Vzhledem k tomu, že územní rozhodnutí a rozhodnutí o odvolání proti němu nabylo právní moci 30. 4. 2021, tedy v době účinnosti citovaného ustanovení, je nasnadě, že souhlas dle ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona s územním rozhodnutím a ověřením dodržení jeho podmínek musel vydat Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství, který byl v rozhodné době příslušným stavebním úřadem ke stavbě dopravní infrastruktury, jež se má na jeho území z hlediska vydání územního rozhodnutí uskutečnit. Lze tak shrnout, pokud bylo vydáno příslušným orgánem územní rozhodnutí a následně změnou zákona byla přenesena působnost na krajský

úřad, souhlas podle ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona vydává po 1. 8. 2019 krajský úřad.

Závazné stanovisko vydané Krajským úřadem Olomouckého kraje, Odborem dopravy a silničního hospodářství dle § 15 odst. 2 stavebního zákona ze dne 30. 4. 2021, č. j. KUOK 47265/2021 však bylo na základě podaných rozkladů do vydaného stavebního povolení Ministerstva dopravy, Odboru infrastruktury a územního plánu, ze dne 30. 7. 2021, č. j. 766/2020-910-IPK/54, mj. i spolky Krajina Dluhonice, z. s. a Děti Země, přezkoumáno příslušným nadřízeným dotčeným orgánem - Ministerstvem pro místní rozvoj. Přestože Ministerstvo pro místní rozvoj rozhodnutím ze dne 31. prosince 2021 pod č. j. MMR-103963/2021-83, v přezkumném řízení dle ust. § 97 odst. 3 správního řádu původní závazné stanovisko - souhlas Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru dopravy a silničního, hospodářství ze dne 30. 4. 2021 č. j. KUOK 47265/2021 zrušilo z důvodu jeho nedostatečného odůvodnění, potvrdilo závěr, že v daném případě se jedná o stavbu vymezenou liniovým zákonem, podle jehož ustanovení § 2e odst. 1 je příslušný k vedení územního řízení a řízení o vyvlastnění, jehož předmětem je stavba dopravní infrastruktury, krajský úřad, na jehož území se má stavba uskutečnit, tj. Krajský úřad Olomouckého kraje. Stanovení příslušnosti, náplně a struktury jednotlivých odborů je pak v kompetenci krajského úřadu, a jsou uvedeny v jeho organizačním řádu. Krajský úřad Olomouckého kraje má ve svém organizačním řádu ustanoveno, že odborem, a tedy obecným stavebním úřadem, který vede územní řízení a vydává územní rozhodnutí pro stavby dle ust. § 1 odst. 2 písm. a), c) a d) liniového zákona, mezi které patří i nyní posuzovaná stavba, je Odbor dopravy a silničního hospodářství.

Po vrácení věci pak Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství vydal nové závazné stanovisko podle ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona ze dne 25. 4. 2022, č. j. KUOK 38195/2022, v němž opětovně potvrdil dodržení podmínek územního rozhodnutí pro předmětnou stavbu. Nově vydané závazné stanovisko dle ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona bylo v rámci vedeného rozkladu na základě napadení spolků proti vydanému stavebnímu povolení Ministerstva dopravy, Odboru infrastruktury a územního plánu, ze dne 30. 7. 2021, č. j. 766/2020-910-IPK/54, opětovně na základě žádosti o potvrzení nebo změnu Ministra dopravy dle ust. § 149 odst. 7 správního řádu Ministerstvem pro místní rozvoj posouzeno.

Závazným stanoviskem Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 9. 9. 2022, č. j. MMR-56706/2022-83, bylo poté toto závazné stanovisko - souhlas dle ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona již potvrzeno jako zákonné a věcně správné. Ministerstvo pro místní rozvoj k námitce odvolatelů, že mezi podklady pro rozhodnutí je závazné stanovisko ze dne 30. 4. 2021, které ale neobsahuje přesvědčivé údaje, jakým způsobem bylo provedeno ověření dodržení všech podmínek územního rozhodnutí ze dne 3. 3. 2006 a změny územního rozhodnutí ze dne 19. 11. 2019, ve znění ze dne 14. 4. 2021, uvedlo, že pro zachování přehledu o spojitosti a všech návaznostích případu je důležité, aby součástí správního spisu, tedy podkladů pro rozhodnutí, bylo i závazné stanovisko, které bylo v přezkumném řízení podle ust. § 149 odst. 8 správního řádu zrušeno. Závazné stanovisko ze dne 30. dubna 2021 bylo zrušeno a pozbylo tak své platnosti. Následně bylo vydáno nové závazné stanovisko ze dne 25. 4. 2022, které závazné stanovisko ze dne 30. 4. 2021 plně nahradilo. K požadavku o přezkum, k jaké verzi projektové dokumentace DSP bylo závazné stanovisko vydáno a specifikaci data této DSP, Ministerstvo pro místní rozvoj uvedlo, že krajský úřad v závazném

stanovisku ze dne 25. 4. 2022 specifikoval posuzovanou projektovou dokumentaci pro vydání stavebního povolení jako (akt. DSP), č. zakázky 15-001-A1-PDPS z 06/2018 a její dodatek č. 1 k části A. Průvodní zpráva z 04/2021 (pod názvem akce „Dálnice D1 stavba 0136 Říkovice - Přerov akt. DSP“, zhotovená SDRUŽENÍM SUDOP GROUP, kterou zastupuje společnost Dopravoprojekt Brno a. s., Kounicova 271/13, 602 00 Brno, oprávněná osoba Ing. Ivo Kišš, autorizovaný inženýr pro dopravní stavby, ČKAIT 1006134, jako koordinátor a hlavní inženýr projektu). Ministerstvo pro místní rozvoj ověřilo výše uvedenou skutečnost na základě předloženého podkladového materiálu a přisvědčilo v této souvislosti odůvodnění krajského úřadu. Ministerstvo pro místní rozvoj tak po přezkoumání závazného stanoviska ze dne 25. 4. 2022, č. j. KUOK 38195/2022, podle ust. § 149 odst. 7 správního řádu neshledalo, že by bylo nezákonné nebo věcně nesprávné.

Závazné stanovisko podle ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona ze dne 25. 4. 2022, č. j. KUOK 38195/2022, které zcela nahradilo původní souhlas a jeho přezkoumání závazným stanoviskem Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 9. 9. 2022, č. j. MMR-56706/2022-83, byla vzhledem k jejím disponováním krajským úřadem doplněna do spisu. Takto získaná závazná stanoviska, předložená až v průběhu odvolacího řízení, mohou být řádným podkladem rozhodnutí, neboť rozhodující správní orgán má povinnost v řízení v souladu s ust. § 50 odst. 3 správního řádu postupovat tak, aby zjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu (*k tomu viz např. rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. července 2022, č. j. 38 A 4/2021 - 216*). Účastníci řízení včetně odvolatelů pak měli možnost se s jejich obsahem seznámit.

KÚOK s ohledem na výše uvedené námitky spolků týkající se vydaného souhlasu dle ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona neshledal důvodnými.

K bodu 6. 2 odvolání spolku Děti země a **bodu 6.2.** spolu Krajina Dluhonice, z. s. - *žádost dle ust. § 149 správního řádu o přezkum zákonnosti koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Přerova ze dne 26. 10. 2020, č. j. MMPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes.*

Spolky žádají, aby bylo nejprve rozhodnuto o tzv. systémovém riziku podjatosti všech zaměstnanců Města Přerova a Magistrátu města Přerova, který vydal koordinované závazné stanovisko ze dne 26. 10. 2021, takže bude nejprve dáno na jisto, zda ho vydal skutečně nepodjatý správní úřad. Pokud bude podjatost uznána, tak je nutné, aby ho vydal nově určený správní orgán, přičemž s tímto novým koordinovaným závazným stanoviskem se pak budou muset v přiměřené lhůtě seznámit i účastníci řízení a příp. proti němu i brojit ve smyslu dle ust. § 149 správního řádu. Spolky zde žádají, aby v případě, že Magistrát města Přerova nepředstavuje tzv. systémovou podjatost, tak aby koordinované závazné stanovisko ze dne 26. 10. 2021 bylo postupem dle § 149 správního řádu nadřízenými správními orgány přezkoumáno, zda po věcné i procesní stránce bylo vydáno v souladu se zákonem (a má všechny formální i věcné náležitosti). Spolky dále žádají, aby požadavky na ochranu krajinného rázu byly dle uvedených návrhů změněny (změna 1 požadavku) a doplněny (o 2 nové požadavky).

KÚOK po přezkoumání odvolání shledal, že odvolání spolku směřuje i proti obsahu koordinovaného závazného stanoviska vydaného Magistrátem města Přerova dne

26. 10. 2020, č. j. MmPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes. Vydané koordinované závazné stanovisko bylo podkladem pro vydané rozhodnutí, a to z hlediska zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů, zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů, a také zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích. Proto KÚOK požádal příslušný nadřízený dotčený orgán – Krajský úřad Olomouckého kraje, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené závazné stanovisko vydal, ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu o jeho potvrzení nebo změnu.

Proces přezkumu závazného stanoviska MmPr ze dne 26. 10. 2020 č. j. MmPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes ze strany Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru životního prostředí a zemědělství je podrobně uveden ve sdělení ze dne 26. 9. 2022 č. j. KUOK 100260/2022. KÚOK v závěru sdělení uvádí, že KÚOK již provedl přezkum uvedeného závazného stanoviska ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu a námitky vznesené ze strany odvolatelů byly již vypořádány ve změně koordinovaného závazného stanoviska ze dne 11. 1. 2022 č. j. KUOK 126579/2021 (změna koordinovaného závazného stanoviska č. j. MmPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes ze dne 26. 10. 2020 – 3. 8. a 9. část stanoviska byla změněna, resp. doplněna o odůvodnění, zbývající části koordinovaného závazného stanoviska, tedy část. 1., 2., 4., 5., 6. a 7., byly potvrzeny).

Ve vztahu k znovu vznesené námitce systémové podjatosti ve smyslu ust. § 14 správního řádu pak KÚOK konstatuje, že její vznesení v této fázi řízení již nedává smysl, když právě na základě prvního vznesení této námítky bylo Krajským úřadem Olomouckého kraje rozhodnuto o delegaci vodoprávního řízení z Magistrátu města Přerova na Magistrát města Olomouce. Touto záležitostí se KÚOK blíže zabýval již v předcházejícím textu odůvodnění k bodu 2.4 odvolání spolku Děti Země a k bodu 2 odvolání spolku Krajina Dluhonice z. s.

Požadavky na změnu znění podmínky uvedené na straně č. 7 pod bodem 27 písm. e) napadeného rozhodnutí (výsadba vhodných stromů a keřů) a současně požadavek na doplnění 2 nových podmínek na ochranu krajinného rázu neshledává KÚOK vhodným. Podmínky stanovené v napadeném rozhodnutí jsou převzaty do rozhodnutí z koordinovaného závazného stanoviska MmPr ze dne 26. 10. 2020 č. j. MmPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes tak, jak je stanovil příslušný správní orgán.

K námitce o nezahrnutí požadavku MmPr z koordinovaného závazného stanoviska ze dne 26. 10. 2020 č. j. MmPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes ve věci požadavku na ochranu ovzduší ve smyslu § 11 odst. 3 zákona č. 201/2012 Sb. (bod č. 3). KÚOK sděluje, že tato podmínka je zahrnuta v obdobném znění ve výroku tohoto rozhodnutí pod první a druhou odrážkou.

K námitce o nezahrnutí 1 požadavku z koordinovaného závazného stanoviska MmPr podle zákona č. 13/1997 Sb. (bod č. 9) KÚOK uvádí, že tento požadavek je uveden na straně č. 27 napadeného rozhodnutí v kapitole „Upozornění“.

K bodu 6.3. odvolání spolku Děti Země a **bodu 6.3.** odvolání spolku Krajina Dluhonice, z. s. - *žádost dle ust. § 149 správního řádu o přezkum zákonnosti závazného stanoviska Magistrátu města Přerova ze dne 15. 7. 2020, č. j. MMPPr/133530/2020/STAV/ZP/No.*

Spolky žádají, aby bylo nejprve rozhodnuto o tzv. systémovém riziku podjatosti všech zaměstnanců Města Přerova a Magistrátu města Přerova, který vydal závazné stanovisko ze dne 15. 7. 2020, takže bude nejprve dáno na jisto, zda ho vydal skutečně nepodjatý správní úřad. Pokud bude podjatost uznána, tak je nutné, aby ho vydal nově určený správní orgán, přičemž s tímto novým závazným stanoviskem se pak budou muset v přiměřené lhůtě seznámit i účastníci řízení a příp. proti němu i brojit ve smyslu dle ust. § 149 správního řádu.

Spolky zde žádají, aby v případě, že Magistrát města Přerova nepředstavuje tzv. systémovou podjatost, tak aby závazné stanovisko ze dne 15. 7. 2020 bylo postupem dle § 149 správního řádu nadřízeným správním orgánem přezkoumáno, zda po věcné i procesní stránce bylo vydáno v souladu se zákonem (a má všechny formální i věcné náležitosti). Spolky dále žádají, aby její požadavky byly dle výše uvedeného návrhu doplněny o 1 nový.

Krajský úřad po přezkoumání výše zmíněných odvolání shledal, že odvolání spolků směřují i proti obsahu závazného stanoviska vydaného Magistrátem města Přerova ze dne 15. 7. 2020, č. j. MMPPr/133530/2020/STAV/ZP/No. Proto KÚOK požádal příslušný nadřízený dotčený orgán - Krajský úřad Olomouckého kraje, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené závazné stanovisko vydal, ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu o jeho potvrzení nebo změnu. KÚOK poté dne 22. 6. 2022 obdržel sdělení k žádosti o potvrzení nebo změnu vydaného závazného stanoviska KÚOK, Odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 22. 6. 2022 pod č. j. KUOK 66777/2022 s odkazem na potvrzení závazného stanoviska Magistrátu města Přerova ze dne 15. 7. 2020 pod č. j. MMPPr/133530/2020/STAV/ZP/No (závazné stanovisko dle zákona o odpadech), které Odbor životního prostředí a zemědělství KÚOK dne 9. 12. 2021, č. j. KUOK 122318/2021 potvrdil v rámci již provedeného přezkumu k žádosti ministra dopravy v rámci podaného rozkladu mimo jiné i spolky Děti Země a Krajina Dluhonice, z. s. ke stavebnímu povolení pro 53 stavebních objektů stavby dálnice „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice-Přerov“ ze dne 30. 7. 2021, č. j. 766/2020-910-IPK/54 vydaného Ministerstvem dopravy, Odborem infrastruktury a územního plánu, jako speciálním stavebním úřadem ve věcech dálnic. Ve vztahu k znovu vznesené námitce systémové podjatosti ve smyslu ust. § 14 správního řádu pak KÚOK konstatuje, že její vznesení spolky již nedává v této fázi řízení smysl, když právě na základě prvního vznesení této námítky bylo Krajským úřadem Olomouckého kraje opakovaně rozhodnuto o existenci rizika systémové podjatosti Magistrátu města Přerova a vodoprávní řízení bylo delegováno z Magistrátu města Přerova na Magistrát města Olomouce.

K namítané změně jedné podmínky vydaného závazného stanoviska z hlediska odpadového hospodářství Magistrátu města Přerova (podmínka uvedená v napadeném rozhodnutí pod č. 27, písm. c) na straně 8 rozhodnutí), která má být dle spolků ze znění „c) v rámci zařízení staveníště budou vytvořeny podmínky pro třídění a shromažďování jednotlivých druhů odpadů produkovaných pracovníky dodavatele stavby v souladu se stávajícími předpisy v oblasti odpadového hospodářství“

preformulována na znění „c) v rámci zařízení staveniště budou vytvořeny podmínky pro třídění a shromažďování jednotlivých druhů odpadů produkovaných všemi fyzickými a právníckými osobami, které se podílejí na realizaci stavby, a to v souladu se stávajícími předpisy v oblasti odpadového hospodářství“ z důvodu její lepší a jasnější kontrolovatelnosti

KÚOK uvádí, že se v tomto neztotožňuje se zdůvodněním spolků, když „rozšíření“ okruhu osob, pro něž mají být vytvořeny podmínky pro třídění a shromažďování jednotlivých druhů odpadů, z pracovníků dodavatele stavby na všechny fyzické a právnícké osoby podílející se na realizaci stavby nepovažuje za jasnější (z předmětného nevyplývá, v čem by tato podmínka byla jasnější) ani lépe kontrolovatelná. V tomto ohledu lze podmínku vzhledem k navrhovanému rozšíření okruhu osob, na něž by se měla vztahovat, považovat spíše za hůře kontrolovatelnou. Dle názoru KÚOK zákon o odpadech dostatečně upravuje povinnosti všech osob při nakládání s odpady, mj. též ve vztahu k jejich třídění a shromažďování. KÚOK tak neshledal tyto námitky důvodnými.

K bodu 6.4. v odvolání spolku Děti Země a **bod 6.4.** odvolání spolku Krajina Dluhonice, z. s. - *Žádost dle ust. § 149 správního řádu o přezkum zákonnosti závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje ze dne 24. 4. 2017, č. j. KHSOC/06978/2017/PR/HOK.*

Spolky žádají, aby příslušný nadřízený orgán předmětné závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje ze dne 24. 4. 2017 dle ust. § 149 správního řádu přezkoumal, zda po věcné i procesní stránce bylo vydáno v souladu se zákonem (a má všechny formální i věcné náležitosti). Dále žádají, aby dle jimi uvedených návrhů byly doplněny 2 nové požadavky: „Během výstavby bude plněn harmonogram pravidelného měření intenzit hluku cca 2x ročně v denní a v noční době, a to v blízkosti obytné zástavby; v případě překročení hlukových norem budou v nejkratším čase provedena protihluková opatření.“ a „Z hlediska relevantnosti hlukových údajů je první měření intenzit hluku nutno provést nejdříve 6 měsíců a nejpozději do dvou let po zprovoznění stavby ve zkušebním období, neboť dojde ke stabilizaci dopravních intenzit průjezdnosti. V případě prodlužování zkušebního provozu o další roky budou měření intenzit hluku prováděny minimálně dvakrát ročně.“ Odvolatelé ještě žádají, aby všechny uložené požadavky tohoto závazného stanoviska byly skutečně zahrnuty mezi podmínkami napadeného rozhodnutí, tzn. i ty, které speciální stavební úřad opomněl zahrnout.

KÚOK po přezkoumání výše zmíněných odvolání shledal, že odvolání spolků směřují i proti obsahu závazného stanoviska vydaného Krajskou hygienickou stanicí Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci ze dne 24. 4. 2017 č. j. KHSOC/06978/2017/PR/HOK. Proto KÚOK požádal příslušný nadřízený dotčený orgán - Ministerstvo zdravotnictví, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené závazné stanovisko vydal, ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu o jeho potvrzení nebo změnu. KÚOK poté dne 21. 6. 2022 obdržel závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví, Odboru ochrany veřejného zdraví, které svým stanoviskem ze dne 21. 6. 2022, č. j. MZDR 14599/2022-2/OVZ, konstatovalo, že Krajská hygienická stanice Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci postupovala v dané věci správně a podle ust. § 149 odst. 7 správního řádu napadené závazné stanovisko ze dne

24. 4. 2017, č. j. KHSOC/06978/2017/PR/HOK, ke stavebnímu záměru „*Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov*“ potvrzuje a ztotožňuje se s ním.

K návrhu spolků na doplnění podmínky k harmonogramu měření hluku Ministerstvo zdravotnictví uvedlo, že stanovení monitoringu měření hluku z výstavby min. 2× za rok, není z odborného hlediska relevantní; paušalizaci požadavku určitého počtu měření hluku za časový úsek, popř. kontinuálního měření hluku, není vypovídající. Nelze totiž předjímat budoucí vývoj výstavby, resp. příp. fenomény hluku, které by mohly být nadlimitní. Plnění požadavků/podmínek stavebního povolení, v tomto případě dodržování hygienických limitů hluku, je přímo ověřitelné měřením hluku *in situ*, a to kdykoliv a s ohledem na konkrétní (akustickou) situaci, nikoliv na paušalizaci četnosti/dlouhodobosti měření hluku.

K návrhu spolků na způsob provádění měření hluku v průběhu zkušebního provozu Ministerstvo zdravotnictví uvedlo, že KHS v rámci závazného stanoviska č. j. KHSOC/06978/2017/PR/HOK ze dne 24. 4. 2017 stanovila podmínku č. 4, cit.: *„KHS požaduje stanovit zkušební provoz v minimální délce 6 měsíců. Ve zkušebním provozu předložit protokol s výsledkem měření hluku před zahájením provozu na dálnici a po zprovoznění dálnice předmětné komunikace v denní a v noční době v chráněném venkovním prostoru stavby – prokazující soulad s § 30 zákona č. 258/2000 Sb. a § 12 odst. 3 NV č. 272/2011 Sb. (měřící místa budou stanovena před zahájením zkušebního provozu).“*

V souladu s ust. § 124 odst. 1 stavebního zákona se zkušebním provozem stavby ověřuje funkčnost a vlastnosti provedené stavby podle projektové dokumentace. Zkušební provoz stavební úřad nařídí na základě požadavku dotčeného orgánu (KHS) nebo v jiném odůvodněném případě. V rozhodnutí stavební úřad uvede dobu trvání zkušebního provozu stavby, a je-li to nutné, stanoví pro něj podmínky, popřípadě podmínky pro plynulý přechod zkušebního provozu do užívání stavby. Vyhodnocení výsledků zkušebního provozu stavebník připojí k žádosti o vydání kolaudačního souhlasu. Zkušební provoz lze povolit jen na základě souhlasného závazného stanoviska (KHS), popřípadě rozhodnutí dotčeného orgánu. Za doby trvání zkušebního provozu lze bez předchozího řízení vydat nové rozhodnutí o prodloužení doby trvání zkušebního provozu.

K tomu Ministerstvo zdravotnictví dále znovu uvádí, že z ust. § 124 stavebního zákona vyplývá, že zkušební provoz stavební úřad povolí na odůvodněnou žádost stavebníka nebo nařídí na základě požadavku dotčeného orgánu (KHS) nebo v jiném odůvodněném případě. V rozhodnutí stavební úřad uvede zejména dobu trvání zkušebního provozu stavby, a je-li to nutné, stanoví pro něj podmínky, popřípadě podmínky pro plynulý přechod zkušebního provozu do užívání stavby. Vyhodnocení výsledků zkušebního provozu stavebník připojí k žádosti o vydání kolaudačního souhlasu. Zkušební provoz lze povolit jen na základě souhlasného závazného stanoviska (KHS), popřípadě rozhodnutí dotčeného orgánu. Stavební úřad může též v případě nutnosti pro provedení zkušebního provozu uloženého podle § 115 odst. 2 stavebního zákona stanovit novým rozhodnutím další podmínky. Za doby trvání zkušebního provozu lze bez předchozího řízení vydat nové rozhodnutí o prodloužení doby trvání zkušebního provozu. KHS tedy pro řízení dle ust. § 124 stavebního zákona vydá závazné stanovisko, v rámci kterého lze upravit (navrhnout) délku zkušebního provozu či podmínky pro provedení zkušebního provozu. KHS požaduje minimální

délku trvání zkušebního provozu 6 měsíců (a v tomto zkušebním provozu předložit protokol s výsledkem měření hluku před zahájením provozu na dálnici a po zprovoznění dálnice), což neznamena, že zkušební provoz bude právě v délce pouze 6 měsíců. K tomu je dále nutno uvést, že min. doba 6 měsíců se z odborného (akustického) hlediska jeví jako dostačující a v tomto případě odůvodnitelná pro tzv. usazení provozu na předemném úseku (stavby 0136 dálnice D1); nepředpokládá se napojení dalších významných komunikací, které by usazení provozu prodlužovaly (křížení s jinými dálnicemi, napojení velkých průmyslových a obdobných areálů apod.) V rámci měření hluku KHS požaduje měření hluku před zahájením provozu posuzované stavby dálnice a po jejím zprovoznění v chráněných venkovních prostorech staveb, které budou stanoveny před zahájením zkušebního provozu, neboť nelze vyloučit změnu užívání stávajících bytových prostor na nebytové (a naopak) či výstavbu nových objektů s definovaným chráněným venkovním prostorem staveb podle ust. § 30 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb. Uvedeným měřením hluku bude možné vyhodnotit, jak jsou v území po zprovoznění posuzované stavby hlukové poměry změněny a zda bude/nebude veřejné zdraví negativně dotčeno. V případě, že nebudou při provozu dálnice hygienické limity hluku z dopravy v denní a noční době v chráněných venkovních prostorech staveb plněny, nebude ze strany KHS vydáno souhlasné závazné stanovisko ke kolaudačnímu souhlasu/kolaudačnímu rozhodnutí, resp. stavebník musí přijmout dodatečná protihluková opatření.

Podmínky stanovené dotčeným správním orgánem v závazném stanovisku Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci nemají s povolenou stavbou v rozsahu povolení speciálním stavebním úřadem nic společného, jelikož posuzované závazné stanovisko bylo vydáno pro celý stavební záměr stavby „*Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov*“, nikoliv pro vydání stavebních povolení dle stavebních objektů pro jednotlivé příslušné stavební úřady. Na základě výše uvedeného tedy KÚOK návrh spolků nezahrnul do podmínek stavebního povolení.

K bodu 6.5. odvolání spolku Děti Země a bodu 6.5. odvolání spolku Krajina Dluhonice, z. s. - žádost dle ust. § 149 správního řádu o přezkum zákonnosti závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví ze dne 30. 4. 2020, č. j. MZDR 18473/2020-2/OZP-ČIL-Sk.

Spolky žádají, aby příslušný nadřízený orgán předmětné závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví ze dne 30. 4. 2020 dle ust. § 149 správního řádu přezkoumal, zda po věcné i procesní stránce bylo vydáno v souladu se zákonem (a má všechny formální i věcné náležitosti). Dále žádají, aby požadavek č. 3 byl dle výše uvedeného návrhu změněn doplněním časové specifikace k předložení zpráv z hydrogeologického monitoringu. Ještě žádají, aby všechny uložené požadavky tohoto závazného stanoviska byly skutečně zahrnuty mezi podmínkami napadeného rozhodnutí, tzn. i ty, které speciální stavební úřad opomněl zahrnout.

KÚOK po přezkoumání výše zmíněných odvolání shledal, že odvolání spolků směřují i proti obsahu závazného stanoviska vydaného Ministerstvem zdravotnictví, Českého inspektorátu lázní a zřidel (MZ ČILZ), ze dne 30. 4. 2020, č. j. MZDR 18473/2020-2/OZP-ČIL-Sk, jímž vydalo souhlas s vydáním stavebního povolení pro stavbu „*Horní Moštěnice, ochranné pásmo II. stupně IIA a IIB: Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov*“, podle ust. § 37 odst. 3 písm. b) zákona č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních

a lázeňských místech a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Proti stavebnímu povolení Ministerstva dopravy ke stavbě dálnice bylo podáno sedm rozkladů, z nichž tři napadala závazná stanoviska dotčených orgánů. Kromě jiných bylo napadeno i závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví ze dne 30. 4. 2020 č. j. MZDR 18473/2020-2/OZP/ČIL-Sk. V žádosti o přezkum závazného stanoviska byl požadavek na změnu a doplnění podmínky č. 3 o časový údaj předložení závěrečných zpráv z hydrogeologického monitoringu do 30 dní od jejich vypracování. Tento požadavek byl vyhodnocen jako legitimní, nenarušující ochranu dotčené struktury. Na základě těchto skutečností bylo závazné stanovisko ze dne 30. 4. 2020 ministrem zdravotnictví změněno a v plném rozsahu nahrazeno závazným stanoviskem ze dne 22. 2. 2022 č. j. MZDR 45458/2021-2/ČIL.

KÚOK požádal ministra zdravotnictví, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené závazné stanovisko vydal, ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu o jeho potvrzení nebo změnu. Krajský úřad poté dne 16. 8. 2022 obdržel závazné stanovisko ministra zdravotnictví ze dne 16. 8. 2022, č. j. MZDR 15106/2022-2/ČIL, jímž potvrdil stanovisko ze dne 22. února 2022, č. j. MZDR 45458/2021-2/ČIL, vyhověl námitce spolků a změnil a nahradil v plném rozsahu závazné stanovisko tím, že dle návrhu spolků do podmínky předložení závěrečných zpráv z hydrogeologického monitoringu doplnil časový údaj do 30 dní po jejich vypracování. Námitce spolků tak bylo tedy vyhověno a do výrokové části napadeného rozhodnutí byla tato podmínka v plném znění doplněna.

Co se týče námítky ohledně opomenutí zahrnutí textu ze závazného stanoviska ve znění: „*Závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví se vydává s platností v navazujících řízeních na dobu určitou v délce 3 roky od jeho vydání.*“ mezi podmínky uvedené ve výrokové části přezkoumávaného stavebního povolení, KÚOK odkazuje na své odůvodnění k doplnění podmínky o platnosti vydaného závazného stanoviska s jejím uvedením dotčeného správního orgánu v jeho závazné části ve výše uvedeném pod bodem 6. 5. Na základě výše uvedeného tak uvedenou podmínku, která je nedílnou součástí vydaného závazného stanoviska MZ ČILZ, byť se ve svém důsledku nejedná o podmínky k provedení stavby vodních děl, ji takto KÚOK doplnil do výroku rozhodnutí a námitce spolků bylo tímto vyhověno.

K bodu 6.6. odvolání spolku Děti Země a **bodu 6.6.** odvolání spolku krajina Dluhonice, z. s. – *žádost dle ust. §149 správního řádu o přezkum zákonnosti závazného stanoviska Drážního úřadu ze dne 30. 5. 2016 sp. zn. MO-SO0750/16-2/Eh, č. j. DUCR-33483/16/Eh.*

Spolek žádá, aby nadřízený orgán předmětné závazné stanovisko DÚ ze dne 30. 5. 2016 přezkoumal, zda po věcné i procesní stránce bylo vydáno v souladu se zákonem (a má všechny formální i věcné náležitosti). A dále žádá, aby všechny uložené požadavky tohoto závazného stanoviska byly skutečně zahrnuty mezi podmínkami napadeného rozhodnutí, tzn. i ty, které MmOI opomněl zahrnout.

KÚOK po přezkoumání odvolání shledal, že odvolání spolku směřuje i proti obsahu závazného stanoviska vydaného Drážním úřadem dne 30. 5. 2016 č. j. MO-SO0750/16-2/EH DUCR-33483/16/Eh. Proto KÚOK požádal příslušný nadřízený správní orgán, Ministerstvo dopravy, ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu o jeho potvrzení či změnu. Ministerstvem dopravy bylo sděleno, že přezkum

uvedeného závazného stanoviska Drážního úřadu byl proveden již dříve na základě žádosti ministra dopravy, který obdržel rozklady proti vydaného stavebnímu povolení Ministerstva dopravy ke stavbě „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov“ ze dne 30. 7. 2021 pod č. j. 766/2020-910-IPK/54. Závazným stanoviskem Ministerstva dopravy ze dne 8. 12. 2021 č. j. MD-36971/2021-130/2, sp. zn. MD/36971/2021/130 bylo závazné stanovisko Drážního úřadu ze dne 30. 6. 2016 sp. zn. MO-SO0750/16-2/Eh, č. j. DUCR-33483/16/Eh potvrzeno.

Závazné stanovisko Drážního úřadu není dle Ministerstva dopravy nikterak vnitřně rozporné, ani není v rozporu či jiném nesouladu se závazným stanoviskem jiného dotčeného orgánu, které měl stavební úřad k dispozici. Ministerstvo dopravy tak neshledalo nedostatky, které by nasvědčovaly nezákonnosti závazného stanoviska Drážního úřadu, (tehdejší) sekce stavební – územní odbor Olomouc, ze dne 30. 5. 2016, č. j. DUCR-33483/16/Eh, protože je ve smyslu § 149 odst. 7 správního řádu potvrzuje včetně stanovených podmínek.

Ministerstvo dopravy k tomu dodává, že některé ze stanovených podmínek jsou vzhledem k věcnému určení závazného stanoviska („*souhlas ke zřízení stavby*“) v něm stanoveny s určitým přesahem z územního do stavebního řízení, a to vzhledem ke stupňům dokumentace pro územní řízení a dokumentace pro stavební povolení v jejich návaznosti. To však nic nemění na skutečnosti, že podmínky je třeba v plném rozsahu (11 podmínek) převzít do rozhodnutí stavebního úřadu podle ust. § 149 odst. 1 správního řádu. Z pohledu odborně vybaveného stavebníka, kterým je Ředitelství silnic a dálnic ČR, i jeho zmocněnce, kterým je Dopravoprojekt Brno, a. s., lze velmi snadno posoudit (vyhodnotit), které fáze záměru se konkrétní podmínka týká, zda fáze přípravy stavby (územní rozhodování) nebo fáze realizace stavby (stavební řízení). Proto také Drážní úřad vydal závazné stanovisko, které platí k žádosti o územní rozhodnutí i o povolení stavby podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Co se týče námitky ohledně opomenutí zahrnutí textu ze závazného stanoviska Drážního úřadu do podmínek napadeného rozhodnutí - KÚOK zjistil, že do výroku napadeného rozhodnutí nebyly převzaty 2 podmínky ze závazného stanoviska Drážního úřadu ze dne 30. 5. 2016 ve znění: „*Stavba bude provedena podle projektové dokumentace předložené Drážnímu úřadu. Případné změny této dokumentace je stavebník povinen předem projednat s Drážním úřadem*“ a „*Stavební povolení pro objekty, které jsou stavbou dráhy, bude vydávat Drážní úřad jako příslušný stavební úřad dle § 7 odst. 1 zákona.*“ KÚOK uvedené podmínky, které jsou nedílnou součástí závazného stanoviska dotčeného správního orgánu doplnil do výroku rozhodnutí a námitce spolku bylo vyhověno.

K bodu 6.7. odvolání spolku Děti Země a **bodu 6.7.** odvolání Krajina Dluhonice, z. s. – *žádost dle ust. § 149 správního řádu o přezkum zákonnosti závazného stanoviska Státní plavební správy – pobočka Přerov ze dne 27. 10. 2020 č. j. 3480/PR/20.*

Spolky žádají, aby příslušný nadřízený orgán předmětné závazné stanovisko SPS ze dne 27. 10. 2020 dle ust. § 149 správního řádu přezkoumal, zda po věcné i procesní stránce bylo vydáno v souladu se zákonem. A současně žádají, aby 2 požadavky závazného stanoviska byly změněny dle jejich návrhu.

KÚOK po přezkoumání odvolání shledal, že odvolání spolku směřuje i proti obsahu závazného stanoviska vydaného Státní plavební správou dne 27. 10. 2020 č. j. 3480/PR/20. Proto KÚOK požádal příslušný nadřízený správní orgán, Ministerstvo dopravy, ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu o jeho potvrzení či změnu a současně zaslal odvolání spolku s požadavkem na změnu podmínek uvedených v závazném stanovisku Státní plavební správy z důvodu transparentnosti a kontrolovatelnosti.

Dne 23. 6. 2022 bylo doručeno stanovisko Ministerstva dopravy ze dne 19. 5. 2022 č. j. MD-16715/2022-230/2, sp. zn. MD/16715/2022-230, kterým bylo výše uvedené závazné stanovisko Státní plavební správy potvrzeno. Nadřízený správní orgán k tomuto uvádí, že všechny věcné a procesní náležitosti závazného stanoviska Státní plavební správy č.j. 3480/PR/20 prozkoumal a shledal je v naprostém souladu se zákonnými požadavky.

Nadřízený správní orgán se domnívá, že požadavek na rozšíření podmínky č. 1 dané závazným stanoviskem Státní plavební správy č. j. 3480/PR/20 je již obsažen v jiném právním předpisu, zejména pak v zákoně č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů. Změna závazného stanoviska Státní plavební správy č. j. 3480/PR/20 zde tudíž není nutná. Požadavek na rozšíření podmínky č. 2 dané závazným stanoviskem Státní plavební správy č. j. 3480/PR/20 podle nadřízeného správního orgánu ve své podstatě nijak nepřispívá k transparentnosti, ani kontrolovatelnosti výstavby, a proto neshledává důvod ke změně závazného stanoviska Státní plavební správy č.j. 3480/PR/20.

K bodu 6.8. odvolání spolku Děti Země a bodu 6.8. odvolání spolku Krajina Dluhonice, z. s. - žádost dle ust. § 149 správního řádu o přezkum zákonnosti závazného stanoviska Hasičského záchranného sboru Olomouckého kraje ze dne 26. 10. 2020, č. j. HSOL-55382/2020.

Spolky žádají, aby příslušný nadřízený orgán předmětné závazné stanovisko HZS z dne 26. 10. 2020 podle ust. § 149 správního řádu přezkoumal, zda po věcné i procesní stránce bylo vydáno v souladu se zákonem (a má všechny formální i věcné náležitosti). Dále spolky žádají, aby dle jimi uvedených návrhů byl do závazného stanoviska zahrnut nový jimi uvedený požadavek: „Před podáním žádosti o vydání kolaudačního souhlasu požadujeme předložit dokumentaci pro provedení stavby, ve které bude uveden plán s organizačním harmonogramem s ohledem na realizaci objízdných tras a uzavírek se zabezpečením příjezdu nebo průjezdu vozidel jednotek hasičů.“

KÚOK po přezkoumání výše zmíněných odvolání shledal, že odvolání spolků směřují i proti obsahu závazného stanoviska vydaného Hasičským záchranným sborem Olomouckého kraje ze dne 26. 10. 2020, č. j. HSOL-55382/2020. Proto KÚOK požádal příslušný nadřízený dotčený orgán - Ministerstvo vnitra, generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené závazné stanovisko vydal, ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu o jeho potvrzení nebo změnu. KÚOK poté dne 18. 5. 2022 obdržel od Ministerstva vnitra, generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky (MV - GR HZS ČR), sdělení ze dne 17. 5. 2022, č. j. MV-81337-2/PO-PRE-2022, kde konstatovalo, že ve stejné věci již od Krajského úřadu Olomouckého

kraje obdrželo obdobné žádosti a nyní obdrženou žádost vrací s odkazem na jím vydané usnesení pod č. j. MV-75859-4/PO-PRE-2022 ze dne 2. 5. 2022 o odložení ve věci dříve obdržené „*žádosti o potvrzení nebo změnu téhož závazného stanoviska HZS OLK č. j.: HSOL-5538-2/2020 ze dne 26. 10. 2020*“, neboť předmětem žádosti byl soubor staveb pozemních komunikací a stavba, která není budovou. V souladu s ustanovením § 6 odst. 1 písm. e) a § 7 odst. 2 písm. a) a d) vyhlášky č. 460/2021 Sb., o kategorizaci staveb z hlediska požární bezpečnosti a ochrany obyvatelstva (dále jen „*vyhlášky č. 460/2021 Sb.*“) se jednalo o soubor staveb kategorie 0 a I, u kterých se v souladu s ust. § 40 odst. 1 zákona o požární ochraně nevykonává státní požární dozor podle § 31 odst. 1 písm. b) zákona o požární ochraně.

K nyní obdržené žádosti krajského úřadu MV - GŘ HZS ČR opět sděluje, že se u dané stavby nevykonává státní požární dozor a není tak dána ani pravomoc nadřízeným správním orgánům na úseku požární ochrany MV - GŘ HZS ČR a řediteli Hasičského záchranného sboru kraje podle ust. § 31 odst. 5 písm. a) a b) zákona o požární ochraně potvrdit, změnit nebo zrušit závazné stanovisko HZS OLK č. j.: HSOL-5538-2/2020 ze dne 26. 10. 2020 podle ust. § 149 odst. 7 správního řádu. Tento postup by znamenal překročení kompetencí nadřízených správních orgánů na úseku požární ochrany v dané věci a byl by tudíž i postupem nesprávným – napadnutelným v rámci soudního přezkumu.

Z uvedeného jinými slovy je ve sdělení uvedeno, že správní akt Hasičského záchranného sboru Olomouckého kraje označený jako „*souhlasné závazné stanovisko*“ (pozn.: jeho obsahem je vyjádření souhlasu s předmětným stavebním záměrem bez stanovení jakýchkoliv podmínek), nemá ve světle výše uvedeného charakter závazného stanoviska ve smyslu ust. § 149 odst. 1 správního řádu, nýbrž je třeba na něj nahlížet jako na jiný podklad, který není pro stavební úřad závazný. Z výše uvedeného sdělení MV - GŘ HZS ČR tedy jednoznačně vyplývá, že Hasičský záchranný sbor v rámci povolované stavby speciálním stavebním úřadem nevykonává státní požární dozor a tudíž není ani zmocněn na úseku výkonu své přenesené působnosti k vydávání závazných stanovisek.

KÚOK tak k vypořádání podané námítky spolků, kdy se domnívají, že v závazném stanovisku HZS chybí jejich požadavek pro vypracování podkladů pro kolaudační řízení, tak aby ochrana složek životního prostředí před riziky požárů byla důsledná a jednoznačně zaručena kontrola ochrany veřejných zájmů a kdy spolky v této souvislosti připomínají, že jako účastníci řízení podle zákona č. 100/2001 Sb. a podle svých stanov mohou ve správním řízení věcně i procesně namítat rizika znečištění ovzduší, vod a půdy, a to i při haváriích během výstavby a provozování stavby s poukázáním, že požáry při výstavbě a provozování dálnice mají významný vliv např. na stav ovzduší, resp. na jeho intenzitu znečištění (a podobně i na stav povrchových a podzemních vod a na stav půdy), uvádí k možnosti posouzení námitek následující:

KÚOK při přezkoumání této odvolací námítky předně posuzoval, zda se může věcně vůbec touto námitkou zabývat, a to z důvodu, zda se tato námitka týká zájmů, které spolky v postavení účastníka vedeného navazujícího stavebního řízení jako občanské sdružení založené za účelem ochrany přírody a krajiny, mohou podle zákona č. 100/2001 Sb., hájit (*obdobně se KÚOK k uplatňování námitek vyjadřoval i výše*).

Podle ust. § 70 odst. 1 až 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny se ochrana přírody podle tohoto zákona uskutečňuje za přímé účasti občanů, prostřednictvím jejich občanských sdružení a dobrovolných sborů či aktivů. Občanské sdružení nebo jeho organizační jednotka, jehož hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny, je oprávněno, pokud má právní subjektivitu, požadovat u příslušných orgánů státní správy, aby bylo předem informováno o všech zamýšlených zásazích a zahajovaných správních řízeních, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné podle tohoto zákona. Tato žádost je platná jeden rok ode dne jejího podání, lze ji podávat opakovaně. Musí být věcně a místně specifikována. Občanské sdružení je oprávněno za podmínek a v případech podle odstavce 2 účastnit se správního řízení, pokud oznámí svou účast písemně do osmi dnů od zahájení řízení orgánu státní správy, který řízení zahájil; v tomto případě má postavení účastníka řízení.

Z citovaných ustanovení vyplývá, že občanské sdružení založené za účelem ochrany přírody a krajiny je za splnění podmínek uvedených v ust. § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny účastníkem řízení. Zákon mu tedy, ve srovnání s jinými subjekty s odlišným posláním, přiznává privilegované postavení. Ve správních řízeních, je úkolem těchto občanských sdružení hájit veřejný zájem na ochraně přírody a krajiny. Tento zájem však zároveň determinuje obsah námitek a také rozsah, v jakém se správní orgány jejich námitkami musí věcně zabývat.

Ve stavebním řízení může každý účastník uplatnit námitky dle ust. § 111 stavebního zákona a stavební úřad je povinen se s nimi vypořádat, avšak rozsah přezkumu námitek účastníků řízení není neomezený a závisí nejen od jejich věcného obsahu, ale i od postavení každého konkrétního účastníka řízení. Námitky ekologického občanského sdružení je vždy nutno posuzovat právě s přihlédnutím k zájmům, které toto sdružení ve správním řízení hájí. Je-li sdružení, jehož hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny oprávněno být účastníkem správního řízení, nelze dovodit, že má možnost hájit v tomto řízení i zájmy jiné, s ochranou přírody a krajiny nesouvisející. Takové občanské sdružení by se totiž z pozice ochránce přírody a krajiny dostávalo do pozice univerzálního dohlázeatele nad zákonností postupu a rozhodnutí správních orgánů v podstatě v neomezeném rozsahu, což není smyslem a účelem účastenství ekologických občanských sdružení ve správních řízeních. Při hodnocení uvedené námitky spolků, se KÚOK nejprve zabýval tím, zda se tyto týkají zájmů, které spolky hájí a které lze podřadit pod zájmy upravené zákonem č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, zde zejména v něm uvedených ustanovení § 1 až § 3, případně pod jiný zákon, který rovněž občanským sdružením přiznává privilegované postavení, jako zde uváděný zákona č. 100/2001 Sb. V této souvislosti je nutno zdůraznit, že zákon o ochraně přírody a krajiny vymezuje dotčené zájmy velmi široce a to, zda argumentace ekologického občanského sdružení souvisí se zájmy vymezenými citovaným zákonem, je třeba vykládat extenzivně.

Spolky ve své námitce připomínají, že „jako účastníci řízení podle zákona č. 100/2001 Sb. a podle svých stanov může ve správním řízení věcně i procesně namítat rizika znečištění ovzduší, vod a půdy, a to i při haváriích během výstavby a provozování stavby. Požáry při výstavbě a provozování dálnice mají významný vliv např. na stav ovzduší, resp. na jeho intenzitu znečištění (a podobně i na stav povrchových a podzemních vod a na stav půdy).“ V tomto smyslu upozorňují na případy hořícího auta na dálnici D1, s odkazem na články, na jimi citované webové stránky s příklady

hořících či havarovaných nákladních vozidel na dálnici D1. KÚOK u spolky uváděných příkladů havárií při užívání staveb dálnic a jejich dopadu na jednotlivé složky životního prostředí, při rozšiřujícím výkladu výše uvedených zákonů zmocňujících spolky k jejich účastenství v navazujících řízení dle stavebního zákona, nemůže vyloučit možný negativní vliv požárů na různé složky životního prostředí (*zejména na ovzduší, ekosystémy či organismy*) a proto přistoupil i při takto jimi extenzivním výkladu jejich zájmů v tomto řízení (*negativní dopad na životní prostředí má určitě každý požár*) se obsahové stránce zabýval jimi podanou námitkou na doplnění jednoho požadavku na úseku požární bezpečnosti staveb.

K dané námitce KÚOK musí opět výslovně uvést, že přezkoumávaným rozhodnutím nebyla v žádném případě povolena stavba pozemní komunikace v kategorii dálnice, ke které je namířena vznesená námitka spolků. Přezkoumávaným rozhodnutím jsou povoleny stavby vodních děl s jiným způsobem jejich užívání než stavba pozemní komunikace v kategorii dálnice, která je pozemní komunikací určenou pro rychlou dálkovou a mezistátní dopravu silničními motorovými vozidly, která je budována bez úrovnových křížení, s oddělenými místy napojení pro vjezd a výjezd a která má směrově oddělené jízdní pásy a je přístupná pouze silničním motorovým vozidlům, jejichž nejvyšší povolená rychlost není nižší, než stanoví zvláštní předpis (§ 4 zákona o pozemních komunikacích).

Příjezd vozidel integrovaného záchranného systému se řídí podle aktuálního stavu uzavírek a objížděk na silnicích, o kterých jsou mimo jiné příslušnými silničními správními úřady informováni. Současně se nejedná u povolované stavby tímto stavebním povolením o stavbu pozemních komunikací, kde je nutné v podmínkách vydaného rozhodnutí zohlednit plánovanou dobu dojezdu jednotek požární ochrany na místo mimořádné události, jak uvádějí spolky k místu požáru z hlediska velikosti vozidla s hořlavou látkou.

K návrhu spolků na uložení nového požadavku na požární bezpečnost stavby dálnice je v případě povolených staveb vodních děl tímto přezkoumávaným stavebním povolením tak nutné uvést, že jimi uvedený požadavek týkající se požární bezpečnosti je u povolené stavby vodních děl nerealizovatelný a nevymahatelný. Vznesená námitka na doplnění podmínek stavebního povolení vodoprávního úřadu, a to i s ohledem na výše uvedené ve vyjádření Ministerstva vnitra, generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky jako vrcholného orgánu na úseku požární ochrany, nebyla KÚOK shledána jako důvodná.

K bodu 7. odvolání spolku Děti Země **a bodu 7.** odvolání spolku Krajina Dluhonice, z. s. uvedené jako *Žádost dle ust. § 149 správního řádu o přezkum zákonnosti závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11.2016, č. j. 63946/ENV/16, ve znění ze dne 30. 12. 2020, č. j. MZP/2020/430/981, zákonnosti ověřujícího závazného stanoviska EIA ze dne 23. 6. 2021, č. j. MZP/2021/710/2919, zákonnosti stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000, č. j. NM700/2934/3812/OPVŽP/00 e. o. a zákonnosti procesu EIA v letech 1999-2000, (podbod 7.1 je zde uveden pouze jako Přehled historie přípravy a výstavby dálnice D1-0136 Říkovice - Přerov), jejímu podbodu 7.2 uvedené jako Nezákonnost procesu EIA a nezákonnost vydání stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000, č. j. NM700/2934/3812/OPVŽP/00 e. o. a nezákonnost vydání závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/16, podbodu 7.3 uvedeného jako Námitky proti schváleným požadavkům závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016,*

č. j. 63946/ENV/16 – žádost o jeho přezkum dle ust. § 149 správního řádu a podbodu 7.4 uvedeného jako *Námitky proti ověřujícímu závaznému stanovisku EIA ze dne 23. 6. 2021*, č. j. MZP/2021/710/2919 – žádost o jeho přezkum dle ust. § 149 správního řádu, a kdy odvolatelé žádají, aby ministr ŽP předmětné závazné stanovisko EIA ze dne 30. 11. 2016, ve znění ze dne 30. 12. 2020, ověřující závazné stanovisko EIA ze dne 23. 6. 2021 a stanovisko EIA ze dne 15. 12. 2000 podle ust. § 149 správního řádu přezkoumal, zda po věcné i procesní stránce bylo vydáno v souladu se zákonem (a má všechny formální i věcné náležitosti). Dále žádají, aby závazné stanovisko EIA bylo doplněno o jejich 5 návrhů. Odvolatelé také žádají, aby 1 požadavek závazného stanoviska EIA byl dle výše uvedeného návrhu změněn. Odvolatelé ještě žádají, aby byla vypracována nová Rozptylová studie, která bude vycházet z dopravních intenzit z roku 2016 (zveřejněných v 5/2017) a provede nové výpočty koncentrací všech znečišťujících látek, zejména ročních koncentrací $PM_{2,5}$ s přísnějším limitem od 1. 1. 2020 ve výši 20 mikrogramů na m^3 . V případě překročení limitů znečišťujících látek, zejména ročního limitu koncentrací $PM_{2,5}$, nová Rozptylová studie také navrhne konkrétní zmírňující opatření, včetně posouzení možnosti trasy dálnice v Dluhonicích oddálit o cca 150 metrů podle dvou námětů odvolatele (viz přílohy se dvěma mapami), krajský úřad uvádí následující:

KÚOK po přezkoumání výše zmíněných odvolání shledal, že odvolání spolků směřují i proti obsahu závazného stanoviska vydaného Ministerstvem životního prostředí, Odborem posuzování vlivů na ŽP a integrované prevence (MŽP) k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/16, ve znění závazného stanoviska MŽP č. j. MZP/2020/430/981, ze dne 30. 12. 2020, dále proti obsahu závazného stanoviska MŽP k ověření změn prioritního dopravního záměru ze dne 23. 6. 2021 pod č. j. MZP/2021/710/2919, a také proti zákonnosti stanoviska MŽP k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí č. j. NM700/2934/3812/OPVŽP/00 e. o., ze dne 15. 12. 2000, a procesu posuzování vlivů provedení záměru na životní prostředí předcházejícímu vydání tohoto stanoviska v letech 1999 – 2000. Proto KÚOK požádal ministryni životního prostředí, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené závazné stanovisko vydal, ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu o jeho potvrzení nebo změnu.

KÚOK poté dne 11. 10. 2022 obdržel závazné stanovisko ministryně životního prostředí ze dne 6. 10. 2022, č. j. MZP/2022/430/437, jímž potvrdila: I. závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí, Odboru posuzování vlivů na ŽP a integrované prevence, k EIA ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/16, ve znění změny provedené závazným stanoviskem ministra životního prostředí ze dne 30. 12. 2020, č. j. MZP/2020/430/981, a II. závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí, Odboru posuzování vlivů na ŽP a integrované prevence, k ověření změn prioritního dopravního záměru ze dne 22. 6. 2021, č. j. MZP/2021/710/2931. K jednotlivým námitkám spolků pak ministryně životního prostředí uvedla následující:

K námitkám spolků (podbod 7.2.) na nezákonnost procesu EIA a nezákonnost vydání stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000 a nezákonnost vydání prioritního stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016 z důvodu řádného neposouzení dalších možných variant trasy záměru.

Z uváděných formulací spolků není dostatečně zřejmé, v čem konkrétně má spočívat údajná nezákonnost prioritního stanoviska EIA, resp. v jakém konkrétním ustanovení

zákona prioritní stanovisko EIA pochybilo, či je s ním v rozporu. Stanovisko EIA z roku 2000 s podklady pro jeho vydání lze z pohledu prioritního stanoviska EIA chápat pouze jako doplňující podkladové odborné materiály pro odborné posouzení vlivů záměru na životní prostředí. Z hlediska závaznosti však byly tyto podklady zkonsumovány v rámci předchozího stupně navazujícího řízení, kde také bylo možné zabývat se plněním podmínek stanoviska EIA z roku 2000. MŽP však není věcně příslušným správním orgánem k přezkoumávání plnění podmínek stanovisek EIA v rámci navazujících řízení, zejména pak podmínek stanoviska EIA z roku 2000, které není závazné pro předmětné navazující řízení - toto stanovisko je od účinnosti čl. II bodu 1 zákona č. 39/2015 Sb. zcela nevyužitelné, což bylo ostatně důvodem pro vznik nového stanoviska EIA, tedy předmětného prioritního stanoviska EIA. Jakékoliv diskuze o dalších variantách trasy záměru, které nebyly oznamovatelem záměru předloženy, jsou z hlediska zákonných možností příslušného správního úřadu bezpředmětné, neboť se nelze podle zákona č. 100/2001 Sb. domáhat řešení, které oznamovatel záměru nemá v úmyslu realizovat.

Ve věci údajného rozporu s účelem Směrnice EIA ministryně životního prostředí odkazuje na již vypořádání námitek spolků výše pod bodem 1.

Z výše uvedených důvodů nebyl ministryní životního prostředí shledán věcný ani procesní důvod nezákonnosti prioritního stanoviska EIA a uvedené námitky spolků proto zamítla jako nedůvodné.

K námitkám spolků (podbod 7.3) proti schváleným požadavkům prioritního stanoviska EIA - žádost o jeho přezkum dle ust. § 149 správního řádu.

Spolky uvedené formulace obsahují návrhy na dílčí úpravy a doplnění stanovených opatření, resp. podmínek prioritního stanoviska EIA. Tyto návrhy však nejsou řádně odůvodněny ve vztahu k provedení hodnocení vlivů na životní prostředí a jejich potřeba není podložena žádnými relevantními odbornými podklady podle požadavků zákona č. 100/2001 Sb. S podmínkami závazného stanoviska je nutno zacházet mimo jiné s ohledem na princip právní jistoty a nelze je libovolně měnit na základě momentálního názoru či rozpoložení kteréhokoliv účastníka řízení. Změny těchto podmínek jsou navíc možné pouze předepsanými zákonnými postupy a v omezených případech, tj. zejména v případě prokázání nezákonnosti. To však z námitek spolků dovodit nelze. Tímto nicméně není odvolatelům upíráno právo na uplatnění požadavku na takové podmínky v rámci rozhodnutí správního orgánu příslušného k vedení navazujícího řízení.

V případě odkazovaného zkušebního provozu sám odvolatel podotýká, že citované případy nesouvisí s návrhem požadavku a chce jimi pouze upozornit na problém zneužívání délky zkušebního provozu.

Ve vztahu k požadavku odvolatelů na projekt vegetačních úprav je celkové vyznění jeho požadavků zmatečné, neboť z něho lze usuzovat, že směřuje spíše proti orgánu příslušnému k vedení navazujícího řízení. Směrem k MŽP je nejspíše vytýkáno pouze to, že v prioritním stanovisku EIA absentuje požadavek na předložení Projektu vegetační úprav (tj. SO 801 Vegetační úpravy dálnice) do stavebního řízení. Jak však odvolatelé dospěli k přesvědčení, že toto by mělo být vadou prioritního stanoviska EIA, není dostatečně relevantně zdůvodněno z hlediska provedení hodnocení vlivů

záměru na životní prostředí podle požadavků zákona č. 100/2001 Sb. Uváděné podrobné požadavky na výsadby se závěrů provedeného hodnocení nijak netýkají a nelze z nich usuzovat, že absencí podmínky v prioritním stanovisku EIA mohly být založeny podmínky pro neposouzené významné negativní vlivy záměru, či vzniknout jiná významná újma životnímu prostředí. Odkazované podmínky se pak vesměs týkají jiných stanovisek a vyjádření, nikoliv prioritního stanoviska EIA. K zásadnímu nepochopení požadavků však vede skutečnost, že domnívaná absence projektu vegetačních úprav je v rozporu s obsahem dokumentace záměru pro stavební povolení, která byla součástí podkladů prioritního stanoviska EIA a která je veřejně přístupná u předmětného záměru v rámci informačního systému EIA (https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_MZP002X).

V rámci průvodní zprávy této dokumentace je jednak opakovaně odkazováno na řešení ozelenění a jiných úprav území v rámci samostatného objektu 801 - Vegetační úpravy dálnice a objektu 804 - Náhradní výsadba, jednak jsou tyto objekty v základních parametrech popsány v rámci průvodní zprávy, a to včetně druhů a počtů navrhovaných dřevin. Především však byly součástí samostatných technických zpráv a výkresů v části C.9 800 Objekty úpravy území (složka s názvem „C.9_800_OBJEKTY_ÚPRAVY_ÚZEMÍ“, dílčí podsložky „C.9.1_801“ až „C.9.7_863“), elektronické verze dokumentace. Je tedy jednoznačně prokazatelné a nade vší pochybnost, že MŽP mělo tyto podklady k dispozici a vycházelo z nich již při vydání prioritního stanoviska EIA, stejně jako to, že účastník řízení měl a nadále má tyto podklady k dispozici na IS EIA. Není tedy pravdou, že by se s těmito podklady nemohl dostatečně a včas seznámit. Odvolatelem požadovaná podmínka prioritního stanoviska EIA ve věci projektu vegetačních úprav je tak zcela bezpředmětná.

Z hlediska spolky poukazovaných tzv. „*motýlích dálnic*“ je pak vhodné upozornit, že se jednalo o jednorázový projekt výzkumu a vývoje v programu EPSILON Technologické agentury ČR, s úplným názvem „*Nové technologie vegetačních úprav svahů dálnic pro podporu motýlů*“ realizovaný v letech 2015 až 2019. Reálné výsledky tohoto projektu v delší perspektivě a nezávislé potvrzení dosažení předpokládaných cílů projektu dosud chybí. Přes vypracované metodiky a webové stránky k projektu, které je nutné chápat zejména jako výstupy projektu pro získání přiznané státní podpory projektu, je ke dni zpracování tohoto materiálu a stránkách Technologické agentury ČR v kolonce Zhodnocení výsledků projektu stále uvedeno pouze: „*Jedná se o předběžné údaje, neproběhlo Závěrečné oponentní řízení*“. Na základě takovýchto podkladů se nelze odpovědně domáhat změny prioritního závazného stanoviska EIA. Navíc se v tomto případě nejedná o požadavky stávajících podmínek prioritního stanoviska EIA ani vlastního provedeného hodnocení vlivů záměru na životní prostředí.

V případě části odvolání ve vztahu k problematice Protihlukové stěny a vegetace platí vesměs totéž, co u projektu vegetačních úprav výše, tedy že převážně směřuje odvolání spolků spíše proti orgánu příslušnému k vedení navazujícího řízení. Směrem k MŽP je nejspíše pouze požadováno, aby v rámci přezkumného řízení o zákonnosti vydání prioritního stanoviska EIA byla vypracována nová rozptylová studie, vycházející z aktualizovaných dopravních intenzit z Celostátního sčítání dopravy ŘSD k roku 2016 (zveřejněných po vydání prioritního stanoviska EIA), aktualizovaného stavu imisního pozadí (posledních dostupných pětiletých průměrů ČHMÚ) a s uplatněním přísnějšího limitu pro PM_{2,5}, platného od roku 2020. Plus konkrétní a zmírňující opatření v podobě

výsadeb. K těmto požadavkům spolků je předně třeba uvést, že obdobně jako u ostatních požadavků jsou uplatněné návrhy v zásadě přínosné pro životní prostředí. Je však třeba rozlišovat úkony, které je správní orgán oprávněn činit v rámci svých zákonných postupů, od projevu možné dobré vůle a přesvědčení.

Z hlediska hodnocení vlivů na ovzduší prioritní stanovisko EIA vychází z hodnot příspěvků záměru vypočtených rozptylovou studií a stávajícího pozadí a limitů platných v době vydání prioritního stanoviska EIA. V tomto směru odvolatelem poukazované zpřísnění zákonného limitu pro roční průměr suspendovaných částic $PM_{2,5}$ z původních $25 \mu g/m^3$ na $20 \mu g/m^3$ od 1. 1. 2020 nemá dopad na platnost závěrů dříve vydaného prioritního stanoviska EIA. Z hlediska hodnocení vlivů na veřejné zdraví pak prioritní stanovisko EIA vychází z „*Posouzení vlivu imisí na veřejné zdraví DI 0136 Říkovice - Přerov*“ (RNDr. Marcela Zambojová, 10/2016), přičemž toto hodnocení vychází z hodnot odvozených v rámci charakterizace nebezpečnosti dané látky dle WHO (World Health Organization), které nejsou vázány na aktuální zákonné limity konkrétní země. V rámci podkladového posouzení vlivu imisí na veřejné zdraví bylo konkrétně vycházeno ze směrnice „*WHO air quality guidelines global update 2005*“, která stanovuje směrníkovou hodnotu pro roční průměr suspendovaných částic $PM_{2,5}$, a to dokonce pouhých $10 \mu g/m^3$. V rámci uvedeného posouzení vlivu imisí na veřejné zdraví je pak na základě provedených výpočtů konstatováno, že „*Stávající průměrné roční imise PM_{10} v pozadí na úrovni 28,7 až 31,7 $\mu g/m^3$ a u $PM_{2,5}$ 21,9 až 24,8 $\mu g/m^3$ překračují příslušné hodnoty směrníkových koncentrací stanovených WHO. Imisní příspěvky posuzovaného záměru spočítané v rámci rozptylové studie se budou na tomto překračování spolupodílet, avšak hodnoty těchto příspěvků z hlediska zdravotních účinků nezpůsobí předčasnou úmrtnost, nezvýší významně počet let ztráty života ani vznik nových případů onemocnění chronickou bronchitidou, ani takové zhoršení průběhu kardiovaskulárních či respiračních onemocnění, které by si vynutilo hospitalizaci.*“

Na základě výše uvedené přísluší proto konstatovat, že zpřísnění limitu pro $PM_{2,5}$ od 1. 1. 2020 nemá vliv na platnost prioritního stanoviska EIA, a současně že provedené posouzení vlivů imisí na veřejné zdraví vycházelo ze směrníkových hodnot této látky dle WHO, které nejsou vázány na zákonné limity. Případná aktualizace rozptylové studie z tohoto pohledu tak nemůže mít vliv na závěry provedeného hodnocení vlivu na veřejné zdraví v rámci prioritního stanoviska EIA, které je podkladem předmětného navazujícího řízení. Předmětem závazného stanoviska ke změnám záměru jsou pak pouze změny vlastního záměru oproti záměru dle prioritního stanoviska EIA a není se zabýváno změnami metodik či zákonných limitů.

Z výše uvedených důvodů se tak nelze dovolávat zpracování aktualizované rozptylové studie v rámci přezkumného řízení o zákonnosti vydání prioritního stanoviska EIA, neboť jednak zpracování takového podkladu není předmětem ani úkolem přezkumného řízení, jednak z podkladové rozptylové studie pro vydání prioritního stanoviska EIA nevyplývají uváděné vady či nezákonnosti. Stejně tak není dostatečně doloženo, že by předpokládané návrhy výsadeb nemohly skutečně působit zmírňujícím účinkem. Pouhá existence novější Metodiky pro kvantifikaci efektu výsadeb vegetačních bariér na snížení koncentrací suspendovaných částic z června roku 2016, zpracovaná v rámci výzkumného projektu Technologické agentury ČR, není dostatečným důkazem pro tvrzení, že dokumentací pro stavební povolení záměru

navržené (viz objekty 801, 804 a další) a opatřením, resp. podmínkou č. 17, příp. 13 prioritního stanoviska EIA žádané výsadby dřevin, jsou z hlediska požadovaného efektu skutečně v celém rozsahu nefunkční, ani že by bez tohoto opatření mohl mít záměr neposouzené významné vlivy na životní prostředí. Samotná metodika v rámci odvolatelem citovaného odstavce metodiky k dosavadním postupům při určování rozsahu kompenzačních opatření podle zákona o ochraně ovzduší zároveň dodává, že poukazovaná metodika uvedené dosavadní postupy ani nezahrnuje do rešerše, ani nediskutuje, neboť je nelze podložit relevantní literaturou. Tvzení odvolatele o nefunkčnosti navržených opatření je tak zjevně dostatečně nepodložené. Otázku možného nezávislého prověření alternativního řešení opatření podle této nové metodiky a porovnání s efektem uplatněného návrhu je jistě možné řešit, nikoliv však z důvodu prokázané závadnosti stávajících opatření prioritního stanoviska EIA. Je také vhodné připomenout otázku časové návaznosti, protože termín dokončení vědecky zaměřeného díla neznámá, že od té chvíle bude automaticky respektován a praktikován odbornou praxí. Rovněž z toho důvodu nelze mít její neuplatnění v rámci podkladů prioritního stanoviska EIA z listopadu 2016, včetně podkladové rozptylové studie z května 2016, za odborné pochybení.

Co se týče vlastních kompenzačních opatření, je dle ust. § 11 odst. 5 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, klíčových několik aspektů. V tomto ohledu citované ustanovení zákona uvádí: *„Pokud by provozem stacionárního zdroje označeného ve sloupci B v příloze č. 2 k tomuto zákonu nebo vlivem umístění pozemní komunikace podle odstavce 1 písm. b) došlo v oblasti jejich vlivu na úroveň znečištění k překročení některého z imisních limitů s dobou průměrování 1 kalendářní rok uvedeného v bodech 1 a 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu nebo je jeho hodnota v této oblasti již překročena, lze vydat souhlasné závazné stanovisko podle odstavce 1 písm. b) nebo odstavce 2 písm. b) pouze při současném uložení opatření zajišťujících alespoň zachování dosavadní úrovně znečištění pro danou znečišťující látku (dále jen „kompenzační opatření“).“* V ust. § 11 odst. 6 cit. zákona se dále uvádí: *„Kompenzační opatření musí být prováděna v oblasti podle odstavce 5, přednostně tam, kde budou dosahovány nejvyšší hodnoty úrovně znečištění. Pokud není možné splnit tuto podmínku, lze kompenzační opatření provést i v jiném území, především tam, kde jsou překračovány imisní limity, avšak vždy pouze na území téže zóny nebo aglomerace.“*

Vyhláška č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, dále specifikuje následující (viz ust. § 27 cit. vyhlášky): *„Kompenzační opatření se uloží u stacionárního zdroje a pozemní komunikace uvedené v § 11 odst. 1 písm. b) zákona [jedná se tedy o stavby pozemní komunikace v zastavěném území obce o předpokládané intenzitě dopravního proudu 15 tisíc a více vozidel za 24 hodin v návrhovém období nejméně 10 let a parkoviště s kapacitou nad 500 parkovacích stání] v případě, že by jejich umístěním došlo k nárůstu úrovně znečištění o více než 1 % imisního limitu pro znečišťující látku s dobou průměrování 1 kalendářní rok. ...V případě uplatnění kompenzačního opatření formou izolační zeleně, čištění komunikací nebo jiných obdobných opatření se neuvažuje při hodnocení kompenzačního opatření podle odstavce 3 o vypouštění znečišťujících látek do ovzduší, ale o odstraněném znečištění.“*

Podmínka nárůstu úrovně znečištění o 1 % imisního limitu je tedy splněna v případě benzo(a)pyrenu (viz tab. 10 rozptylové studie, max. imisní příspěvek pro benzo(a)pyren dosahuje hodnoty 5,49 % imisního limitu). U ostatních látek nikoliv. Podmínka zastavěného území je také zjevně splněna, jak vyplývá z územního plánu města Přerov. V tomto bodě je konstatování uvedené v rozptylové studii, že stavba neprochází zastaveným územím, chybné. Nicméně rozptylová studie přesto požadavek kompenzační výsadby zeleně uplatnila. Podmínka kompenzace v oblasti nejvyšší hodnoty úrovně znečištění nebo alespoň na území téže zóny a aglomerace je tedy splněna, a to výsadbou izolační zeleně, která je také vyžadována v opatření č. 13 a 17 prioritního stanoviska EIA a která se bude vyskytovat v oblasti nově převedené dopravy, kde lze dle rozptylové studie očekávat nejvyšší dopad na ovzduší související s umístěním nové stavby. Za součást kompenzačních opatření lze rovněž považovat snížení úrovně znečištění v Přerově, tedy na území téže zóny, jak také vyžaduje ust. § 11 odst. 6 zákona o ochraně ovzduší, kde se pozitivně projeví efekt obchvatu. Lze tedy uzavřít, že účel kompenzačního opatření je tak naplněn i bez nutnosti ukládat další opatření.

Ve prospěch spolky napadané rozptylové studie dále přísluší konstatovat, že např. hodnoty pětiletých klouzavých průměrů koncentrací jednotlivých znečišťujících látek, vyjadřující stávající imisní pozadí, uvádí v rozsahu a uvažuje v maximech všech dotčených čtverců, tzn. včetně těch s hustě obydlenými částmi města, tedy nejvíce zatížených. Zároveň se rozptylová studie nevěnovala kvantifikaci poklesu zátěže v nejvíce zatížených částech města se stávající komunikací, která by hovořila ve prospěch záměru. V hodnocených lokalitách nejbližší obytné zástavby tak uvažovala vyšší úroveň zatížení, než odpovídala předmětnému čtverci. V případě ročních hodnot PM_{10} a $PM_{2,5}$ (které lze jednoduše sčítat s imisním pozadím, nikoliv tak denní) se v těchto lokalitách jednalo o příspěvek záměru v méně než 1 % podílu na imisním limitu. V případě benzo(a)pyrenu pak platí, že se jedná o znečišťující látku, u níž podle ust. § 12 odst. 1 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, orgány ochrany ovzduší k úrovním znečištění touto látkou pouze přihlížejí.

Pokud se pak v případě uvedených tří znečišťujících látek orientačně porovnají hodnoty pětiletých průměrů z období 2010 - 2014 (dostupné k datu zpracování rozptylové studie) a z aktuálního období 2016 - 2020 (zveřejněny 11/2021) dle internetových stránek Českého hydrometeorologického ústavu <https://www.chmi.cz/files/portal/docs/uoco/isko/ozko/ozkoCZ.html>, lze doložit, že v poukazovaných lokalitách s hodnocenou nejbližší obytnou zástavbou došlo u všech tří látek k poklesu imisní zátěže, tzn. ke zlepšení imisní situace. Aktualizací rozptylové studie by tak musely být zohledněny i tyto skutečnosti.

Z hlediska odkazované judikatury ve věci nepřipustného zatěžování území je třeba poukázat na poměrně odlišnou výchozí situaci, kdy vlastní předmět soudního sporu neměl účel ani potenciál ke snížení nadlimitní zátěže v jiných částech řešeného území a nenavrhoval ani kompenzační opatření pro snížení vlastního vlivu, případně nebyl schopen technickými opatřeními zajistit dodržování limitů tam, kde k jejich překročení vlivem záměru teprve docházet mohlo. Uvedené námitky spolků proto zamítla jako nedůvodné.

K námitkám spolků (podbod 7.4) proti závaznému stanovisku ke změnám záměru ze dne 22. 6. 2021 č. j. MZP/2021/710/2931, žádost o jeho přezkum dle ust. § 149 správního řádu.

Ust. § 149 odst. 5 správnímu orgánu přímo ukládá vyzvat žadatele k odstranění nedostatků žádosti, nemá-li tato předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami. Po dobu odstraňování vad žádosti pak lhůta pro vydání závazného stanoviska neběží. Z hlediska naplnění požadavku ust. § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. jsou rozhodující data podání žádosti o závazné stanovisko ke změnám záměru dne 12. 1. 2021 a podání žádosti o navazující řízení dne 20. 1. 2021. Jak vyplývá z odůvodnění závazného stanoviska ke změnám záměru, splnění stanovené lhůty 90 dnů mezi těmito daty je jednoznačné a nelze jej vykládat jinak. Z výše uvedených důvodů pak nelze považovat závazné stanovisko ke změnám záměru za nezákonné. Námitky odvolatelů tak nejsou důvodné.

Lze tedy uzavřít, že návrhu spolků pod bodem 7. bylo vyhověno v tom, že předmětná závazná stanoviska Ministerstva životního prostředí byla přezkoumána příslušným nadřízeným dotčeným orgánem - ministryní životního prostředí, avšak jejich námitky byly vyhodnoceny jako nedůvodné.

Jelikož na základě podaných námitek spolků nebyly shledány žádné důvody pro změnu prioritního stanoviska EIA ani ověřujícího stanoviska EIA podle ust. § 149 odst. 7 správního řádu, byla tato stanoviska potvrzena.

KÚOK však s ohledem na závěry Krajského soudu v Ostravě uvedené v rozsudku ze dne 20. 10. 2020, č. j. 38 A 6/2020 - 230, shledal na základě námitek odvolatelů důvod ve výrokové části stavebního povolení doplnit do bodu 25. napadeného rozhodnutí úplné znění chybějících požadavků závazného stanoviska k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí Ministerstva životního prostředí, Odboru posuzování vlivů na ŽP a integrované prevence, č. j. 63946/ENV/16 ze dne 30. 11. 2016, ve znění závazného stanoviska ministra životního prostředí, ze dne 30. 12. 2020, č. j. MZP/2020/430/981.

K bodu 8. odvolání spolku Děti Země a **k bodu 8.** odvolání spolku Krajina Dluhonice, z. s. uvedené jako *Žádost dle ust. § 149 správního řádu o přezkum všech zbývajících závazných stanovisek a kdy odvolatelé žádají, aby byl zajištěn přezkum všech zbývajících závazných stanovisek, včetně výše uvedených, dle ust. § 149 správního řádu u příslušných nadřízených orgánů, neboť se domnívají, že po procesní i věcné stránce nebyla vydána v souladu se zákonem, resp. nemají jistotu o jejich zákonnosti*, uvádí krajský úřad následující:

Spolky ve svých odvoláních neuvedli konkrétní důvody, které je vedly k požadavku přezkoumání všech závazných stanovisek. Pouze uvádějí, že se domnívají, že po procesní i věcné stránce nebylo vydáno v souladu se zákonem, resp. nemají jistotu v jeho zákonnosti. Jak bylo uvedeno výše s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu, odvolatelé jako ekologické spolky nejsou „univerzálními ochránci“ všech možných zájmů a nemohou napadat závazná stanoviska jen z „preventivních důvodů“ za účelem celkového ověření jejich zákonnosti, ale musí se bránit právě proti nezákonnosti, která představuje hrozbu pro životní prostředí. I přesto z důvodu právní jistoty a předběžné procesní opatrnosti bylo v tomto směru spolkům v zásadě

vyhověno, a ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu byly požádány příslušné nadřízené dotčené orgány o potvrzení nebo změnu závazných stanovisek, jež byly podkladem stavebního povolení kromě závazných stanovisek nadřízených dotčených orgánů, které byly uvedeny již výše.

KÚOK na základě požadavku spolků o přezkoumání koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Olomouc, Odboru dopravy a územního rozvoje (dále též „KZS MmOI“) ze dne 7. 2. 2019, č. j. SMOL/213041/2018/OKR/HR/Sin, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené závazné stanovisko vydal, a to z hlediska zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů, zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů, dále zákona č. 13/2017 Sb., o pozemních komunikacích, zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, hlavy IX zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, zákona č. 224/2015 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými směsmi, a zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu o jeho potvrzení nebo změnu, uvádí, že již svým koordinovaným závazným stanoviskem ze dne 7. 4. 2020 pod sp. zn. KÚOK/18952/2020/ODSH-SH/131, č. j. KUOK 36301/2020, bylo KZS MmOI ze dne 7. 2. 2019 pod spis. zn. S-SMOL/209846/2018/OKR, č. j. SMOL/213041/2018/OKR/HR/Sin, bylo v části změněno a ve zbytku potvrzeno. V rámci provedeného přezkumu KZS MmOI v částech týkajících se ochrany jednotlivých složek chráněných veřejných zájmů dle posuzovaných právních předpisů byly pouze na úseku životního prostředí shledány nedostatky v části odpadového hospodářství, které byly opraveny změnou KZS MmOI podle ust. § 149 odst. 5 správního řádu (*dle tehdy platné úpravy správního řádu*). V ostatních částech považoval krajský úřad KZS MmOI za věcně správné a souladné se správním řádem, také s jednotlivými složkovými předpisy na úseku ochrany životního prostředí, zákona o pozemních komunikacích, stavebního zákona a zákona o státní památkové péči. Následně Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor sportu, kultury a památkové péče svým stanoviskem ze dne 14. 4. 2020 pod sp. zn. KÚOK/43367/2020/OKSPP/685, č. j. KUOK 43367/2020 z hlediska zákona o státní památkové péči doplnil výše uvedené „*Koordinované závazné stanovisko*“, přičemž uzavřel, že vyjádření orgánu státní památkové péče není závazným stanoviskem podle zákona o státní památkové péči ale konstatováním, že v dané věci není dotčeným orgánem státní památkové péče, protože území, kde má být realizována stavba dálnice D 1 v úseku Přerov - Říkovice, je mimo zájem orgánu státní památkové péče.

Spolky ve svých odvoláních neuvedli konkrétní důvody, které je vedly k požadavku přezkoumání KZS MmOI s uvedením pouze své domněnky, že po procesní i věcné stránce nebylo vydáno v souladu se zákonem, resp. nemají jistotu v jeho zákonnosti. Za uvedeného stavu, kdy uvedené KZS MmOI bylo krajským úřadem přezkoumáváno po věcné a procesní stránce a navíc za situace jeho vydání pro řízení o změně územního rozhodnutí o umístění stavby Magistrátu města Přerova č. 32/2006 ze dne 3. 3. 2006, ve věci záměru umístění stavby „*Dálnice D1, stavby 0136 Říkovice – Přerov, Aktualizace DUR*“ nikoliv pro vydání stavebního povolení, KÚOK považuje za nadbytečné vydávat opětovně potvrzení tohoto koordinovaného závazného

stanoviska, když již bylo přezkoumáno a bylo o něm rozhodnuto ve smyslu příslušného ust. § 149 správního řád.

KÚOK na základě požadavku o přezkoumání koordinovaného závazného stanoviska Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 27. 3. 2017, č. j. KUOK 26155/2017 požádal ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu o jeho potvrzení nebo změnu požádal správní orgány nadřízené správnímu orgánu, který toto závazné stanovisko vydal tj. Ministerstvo životního prostředí, Ministerstvo zemědělství, Ministerstvo dopravy a Ministerstvo kultury.

Dne 25. 5. 2022 krajský úřad obdržel ke své žádosti závazné stanovisko Ministerstva zemědělství, Odboru státní správy ve vodním hospodářství a správy povodí, ze dne 25. 5. 2022, č. j. MZE-26989/2022-15511 (ke koordinovanému ZS Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 27. 3. 2017, č. j. KUOK 26155/2017), v bodě 4 části posouzení podle zákona o vodách s jeho potvrzením s tím, že bylo vydáno v mezích věcné a místní příslušnosti, nebyla zjištěna jeho nezákonnost.

Dne 20. 5. 2022 krajský úřad obdržel ke své žádosti závazné stanovisko Ministerstva dopravy ze dne 20. 5. 2022 pod č. j. MD-17077/2022-930/3, jímž bylo koordinované závazné stanovisko Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 27. 3. 2017, č. j. KUOK 26155/2017 v části posouzení podle zákona o pozemních komunikacích změněno vypuštěním v něm uvedeného požadavku nad rámec jeho kompetence, v ostatních částech zůstalo nezměněno. Uvedenou změnou tak nyní vydané závazné stanovisko z hlediska dopadu na existující stavbu silnice I/55 odpovídá rozsahu věcné působnosti krajského úřadu.

Dne 3. 8. 2022 krajský úřad obdržel ke své žádosti sdělení Ministerstva kultury ze dne 26. 7. 2022 pod č. j. MK 45014/2022 OPP, jímž bylo ke koordinovanému závaznému stanovisku Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 27. 3. 2017, č. j. KUOK 26155/2017 uvedeno, že není a nebyl důvod k vydání výseku výše citovaného koordinovaného závazného stanoviska na úseku státní památkové péče, neboť vzhledem ke skutečnosti, že se v řešeném území nenachází národní kulturní památky, nebyl orgán památkové péče resp. Krajský úřad Olomouckého kraje dotčeným orgánem památkové péče.

Ze závěru obdrženého sdělení Ministerstva zemědělství, Odboru státní správy lesů, myslivosti a rybářství, ze dne 27. 12. 2022, č. j. MZE-72842/2022-16231 vyplývá, že vyjádření orgánu státní správy lesů, které je součástí koordinovaného závazného stanoviska vydaného krajským úřadem dne 27. 3. 2017, č. j. KUOK 26155/2017, je pouhým sdělením o absenci kompetence k vydání závazného stanoviska v projednávané věci, a proto se nejedná a ani nemůže jednat o závazné stanovisko ve smyslu ust. § 14 odst. 2 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů a nelze tedy postupovat podle ust. § 149 odst. 7 správního řádu.

Poté dne 16. 1. 2023 krajský úřad ještě obdržel stanovisko Ministerstva životního prostředí, Odboru výkonu státní správy VIII (dále jen „ministerstvo ŽP“) ze dne 12. 1. 2023, č. j. MZP/2022/570/1013 s uvedením, že v daném případě posuzování těchto aktů označovaných jako „*Koordinovaná závazná stanoviska*“, resp. jejich částí, přezkoumávaných ministerstvem ŽP, v nich zcela absentuje zejména ustanovení

zákona (právního předpisu), které zmocňuje Krajský úřad Olomouckého kraje vůbec k jeho vydání. Svou podstatou v případě oněch správních aktů proto vůbec nejde o závazné stanovisko ve smyslu ustanovení platné právní úpravy, když mj. chybí např. jeho enunciat (výroková část). Krajský úřad Olomouckého kraje se totiž fakticky k věci vůbec nijak nevyjadřuje, resp. ji žádným způsobem neřeší ve smyslu stanovení konkrétních podmínek pro realizaci předmětné stavby. V souhrnu tedy lze uvést, že Krajský úřad Olomouckého kraje v jednotlivých správních aktech toliko (správně) konstatuje, že není ve věci příslušný dle složkových zákonů. Z pohledu ministerstvem ŽP dozorovaných složkových zákonů, tak představují jednotlivé dílčí body 4/-9/ a 11/-12/ uvedené v rámci správního aktu č. j. KÚOK 26155/2017 ze dne 27. 3. 2017 tzv. vyjádření, osvědčení či sdělení ve smyslu správního řádu, ve znění platném do 30. 6. 2017 a nejde tak o závazné stanovisko, neboť pro vydání nebyl krajský úřad v dané věci zmocněn zákonem. Na základě tohoto, tak nelze mít jednotlivá stanoviska za závazná ve smyslu § 149 odst. 7 správního řádu, v aktuálně platném znění, tedy je třeba konstatovat, že tyto správní akty (označované jako závazná stanoviska) – tj. vyjádření Krajského úřadu Olomouckého kraje nejsou závaznými stanovisky, byť tak souhrnně („*Koordinované závazné stanovisko*“) byla nazvána (mylně označena). Proto pro přezkoumání napadených „*Koordinovaných stanovisek*“, s odkazem na ust. § 156 správního řádu tak není příslušné ministerstvo ŽP, ale orgán, který vyjádření, osvědčení nebo sdělení vydal nebo učinil, v tomto případě Krajský úřad Olomouckého kraje, kterému je ministerstvo zároveň samostatným aktem souhrnně postoupilo již dříve (usnesením dle ust. § 12 správního řádu ze dne 17. 5. 2022, č. j. MZP/2022/570/741).

Na základě výše ministerstvem životního prostředí uvedeného o postoupení žádosti k vlastnímu přezkumu Odborem životního prostředí a zemědělství KÚOK vydaných správních aktů ve smyslu ust. § 156 správního řádu, KÚOK obdržel interním sdělením ze dne 8. 2. 2023, č. j. KUOK 20641/2023 k přezkumu vyjádření vydaného Odborem životního prostředí a zemědělství KÚOK č. j. 120532/2016 jeho sdělení, že citované stanovisko není v rozporu s právními předpisy s jeho odkazem na jeho dřívější přezkoumání sdělením ze dne 27. 5. 2022, č. j. KUOK 57245/2022, které ob stojí i k nyní vedenému odvolacímu řízení proti rozhodnutí vodoprávního úřadu. Obdobně z obdržení interního sdělení vyplývá, že na základě spolky vznesených námitek ani tentokrát Odbor životního prostředí a zemědělství KÚOK neshledal u vyjádření uplatněných v jeho dílčích částech v rámci koordinovaného závazného stanoviska Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 27. 3. 2017, č. j. 26155/2017 rozpor s právními předpisy a plně se nyní k žádosti krajského úřadu odkázal na své dříve provedené sdělení o provedeném přezkumu ze dne 1. 6. 2022, č. j. KUOK 58328/2022.

KÚOK na základě požadavku o přezkoumání koordinovaného závazného stanoviska Krajského úřadu Olomouckého kraje vydaného dne 29. 4. 2021, č. j. KUOK 47054/2021, požádal ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu o jeho potvrzení nebo změnu správní orgány nadřízené správnímu orgánu, který toto závazné stanovisko vydal, tj. Ministerstvo životního prostředí, Ministerstvo zemědělství Ministerstvo dopravy a Ministerstvo kultury.

Dne 20. 5. 2022 krajský úřad obdržel ke své žádosti závazné stanovisko Ministerstva dopravy ze dne 20. 5. 2022 pod č. j. MD-17077/2022-930/3, jímž bylo koordinované závazné stanovisko Krajského úřadu Olomouckého kraje dne 29. 4. 2021, č. j. KUOK

47054/2021 v části posouzení podle zákona o pozemních komunikacích potvrzeno s tím, že bylo vydáno v mezích věcné a místní příslušnosti a nebyla zjištěna jeho nezákonnost.

Ze závěru obdrženého sdělení Ministerstva zemědělství, Odboru státní správy lesů, myslivosti a rybářství, ze dne 15. 8. 2022, č. j. MZE-47959/2022-16231 vyplývá, že vyjádření orgánu státní správy lesů, které je součástí koordinovaného závazného stanoviska vydaného krajským úřadem dne 29. 4. 2021, č. j. KUOK 47054/2021, je pouhým sdělením o absenci kompetence k vydání závazného stanoviska v projednávané věci, a proto se nejedná a ani nemůže jednat o závazné stanovisko ve smyslu ust. § 14 odst. 2 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů a nelze tedy postupovat podle ust. § 149 odst. 7 správního řádu.

Dne 25. 5. 2022 krajský úřad obdržel ke své žádosti závazné stanovisko Ministerstva zemědělství, Odboru státní správy ve vodním hospodářství a správy povodí, ze dne 25. 5. 2022, č. j. MZE-26989/2022-15110 (ke koordinovanému ZS Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 29. 4. 2021, č. j. KUOK 47054/2021), v bodě 4.6 části posouzení podle zákona o vodách s tím, že bylo vydáno v mezích věcné a místní příslušnosti, nebyla zjištěna jeho nezákonnost.

Dne 3. 8. 2022 krajský úřad obdržel ke své žádosti sdělení Ministerstva kultury ze dne 26. 7. 2022 pod č. j. MK 45014/2022 OPP, jímž bylo ke koordinovanému závaznému stanovisku Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 29. 4. 2021, č. j. KUOK 47054/2021 uvedeno, že není a nebyl důvod k vydání výseku výše citovaného koordinovaného závazného stanoviska na úseku státní památkové péče, neboť vzhledem ke skutečnosti, že se v řešeném území nenachází národní kulturní památky, nebyl orgán památkové péče resp. Krajský úřad Olomouckého kraje dotčeným orgánem památkové péče.

Poté dne 16. 1. 2023 krajský úřad ještě obdržel stanovisko ministerstva ŽP ze dne 12. 1. 2023, č. j. MZP/2022/570/1013 s uvedením, že v daném případě posuzování těchto aktů označovaných jako „*Koordinovaná závazná stanoviska*“, resp. jejich částí, přezkoumávaných ministerstvem ŽP, v nich zcela absentuje zejména ustanovení zákona (právního předpisu), které zmocňuje Krajský úřad Olomouckého kraje vůbec k jeho vydání. Svou podstatou v případě oněch správních aktů proto vůbec nejde o závazné stanovisko ve smyslu ustanovení platné právní úpravy, když mj. chybí např. jeho enuciát (výroková část). Krajský úřad Olomouckého kraje se totiž fakticky k věci vůbec nijak nevyjadřuje, resp. ji žádným způsobem neřeší ve smyslu stanovení konkrétních podmínek pro realizaci předmětné stavby. V souhrnu tedy lze uvést, že Krajský úřad Olomouckého kraje v jednotlivých správních aktech toliko (správně) konstatuje, že není ve věci příslušný dle složkových zákonů. Z pohledu ministerstvem ŽP dozorovaných složkových zákonů, tak představují jednotlivé dílčí body 4.1-4.3, 4.4, 4.6 a 4.8 uvedené v rámci správního aktu č. j. KÚOK 47054/2021 ze dne 29. 4. 2021 tzv. vyjádření, osvědčení či sdělení ve smyslu správního řádu a nejde tak o závazná stanoviska, neboť pro vydání nebyl krajský úřad v dané věci zmocněn zákonem. Na základě tohoto, tak nelze mít jednotlivá stanoviska za závazná ve smyslu § 149 odst. 7 správního řádu, v aktuálně platném znění, tedy je třeba konstatovat, že tyto správní akty (označované jako závazná stanoviska) – tj. vyjádření Krajského úřadu Olomouckého kraje nejsou závaznými stanovisky, byť tak souhrnně („*Koordinované*

závazné stanovisko“) byla nazvána (mylně označena). Proto pro přezkoumání napadených „*Koordinovaných stanovisek*“, s odkazem na ust. § 156 správního řádu tak není příslušné ministerstvo, ale orgán, který vyjádření, osvědčení nebo sdělení vydal nebo učinil, v tomto případě Krajský úřad Olomouckého kraje, kterému je ministerstvo zároveň samostatným aktem souhrnně postoupilo již dříve (usnesením dle ust. § 12 správního řádu ze dne 17. 5. 2022, č. j. MZP/2022/570/741).

Na základě výše ministerstvem ŽP uvedeného o postoupení žádosti k vlastnímu přezkumu Odborem ŽPZ KÚOK vydaných správních aktů ve smyslu ust. § 156 správního řádu, krajský úřad obdržel interním sdělením ze dne 8. 2. 2023, č. j. KUOK 20641/2023 k přezkumu vyjádření Odborem ŽPZ KÚOK jakožto orgánem, který tato vyjádření vydal nebo učinil, že na základě spolky vznesených námitek ani tentokrát Odbor ŽPZ KÚOK neshledal u stanovisek v jeho dílčích částech v rámci koordinovaného závazného stanoviska Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 29. 4. 2021, č. j. 47054/2021 rozpor s právními předpisy a plně se nyní k žádosti krajského úřadu odkázal na své dříve provedené sdělení o provedeném přezkumu ze dne 1. 6. 2022, č. j. KUOK 58362/2022.

Krajský úřad na základě požadavku o přezkoumání závazného stanoviska Ministerstva dopravy ze dne 1. 7. 2020, č. j. 476/2019-120-SSU/2 požádal ministra dopravy, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené závazné stanovisko vydal, ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu o jeho potvrzení nebo změnu. Dne 1. 6. 2022 krajský úřad obdržel závazné stanovisko k žádosti odvolacího správního orgánu o potvrzení či změnu závazného stanoviska odboru pozemních komunikací Ministerstva dopravy závazným stanoviskem ministra dopravy ze dne 1. 6. 2022, č. j. MD-17082/2022-510/3, kterým bylo citované závazné stanovisko Ministerstva dopravy ze dne 1. 7. 2020, potvrzeno s tím, Ministerstvo dopravy jako dotčený orgán mělo pro vydání závazného stanoviska dostatečné podklady a nebyly mu známy důvodné pochybnosti o stavu posuzované věci. Lze tedy uzavřít, že závazné stanovisko bylo pro účely uvedeného řízení vydáno Ministerstvem dopravy podle ust. § 32 odst. 3 písm. g) zákona o pozemních komunikacích, tedy v souladu s právními předpisy a v rámci zákonem svěřené kompetence. Závazné stanovisko i po formální stránce splňuje zákonné požadavky vycházející z judikatury (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu, ze dne 22. října 2009, č. j. 9 As 21/2009-150, www.nssoud.cz), aby závazná stanoviska alespoň v základní rovině odpovídala požadavkům kladeným na odůvodnění správního rozhodnutí. Zde navíc ještě v situaci, kdy obsah závazného stanoviska je souhlasný.

Krajský úřad na základě požadavku o přezkoumání závazného stanoviska Ministerstva obrany ze dne 23. 10. 2020, č. j. 105451/2020-1150-OÚZ-BR MO 309324/2020-1150 požádal ministryni obrany, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené závazné stanovisko vydal, ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu o jeho potvrzení nebo změnu. Dne 8. 7. 2022 krajský úřad obdržel „*Potvrzení závazného stanoviska*“ odboru ochrany územních zájmů a státního odborného dozoru býv. sekce nakládání s majetkem Ministerstva obrany stanoviskem ministryně obrany ze dne 8. 7. 2022, č. j. MO 277060/2022-8694, kterým bylo citované závazné stanovisko Ministerstva obrany, ze dne 23. 10. 2020, potvrzeno s tím, že přezkoumání obsahu závazného stanoviska ministryně obrany konstatovala, že v dotčené lokalitě vymezeného území Ministerstva obrany podle § 175 stavebního zákona není předložený stavební záměr v rozporu s ustanoveními správního řádu

či jinými zákonnými normami a není ani v rozporu se zájmy Ministerstva obrany vymezovanými podle § 175 stavebního zákona.

Krajský úřad na základě požadavku o přezkoumání závazného stanoviska vydaného Drážním úřadem, Sekce stavební - územním odborem Olomouc ze dne 30. 5. 2016 pod zn. MO-SOO0750/16-2/Eh, DUCR-33483/16/Eh požádal Ministerstvo dopravy, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené závazné stanovisko vydal, ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu o jeho potvrzení nebo změnu. Následně KÚOK obdržel ke své žádosti již dříve vydané závazné stanovisko Ministerstva dopravy, Odboru drážní dopravy ze dne 8. 12. 2021 pod zn. MD-36971/2021-130/2, kterým Ministerstvo dopravy potvrdilo v rámci již provedeného přezkumu k žádosti ministra dopravy v rámci podaného rozkladu ke stavebnímu povolení pro 53 stavebních objektů stavby dálnice ze dne 30. 7. 2021, č. j. 766/2020-910-IPK/54 vydaného Ministerstvem dopravy, Odbor infrastruktury a územního plánu, jako speciální stavební úřad ve věcech dálnic, závazné stanovisko Drážního úřadu ze dne 30. 5. 2016. Z obdrženého vyplývá, že závazné stanovisko Drážního úřadu nikterak není vnitřně rozporné, ani není v rozporu či jiném nesouladu se závazným stanoviskem jiného dotčeného orgánu, který měl stavební úřad k dispozici. Ministerstvo dopravy tak neshledalo nedostatky, které by nasvědčovaly nezákonnosti závazného stanoviska Drážního úřadu, (tehdejší) sekce stavební – územní odbor Olomouc, ze dne 30. 5. 2016 č. j. DUCR-33483/16/Eh, pročež ve smyslu § 149 odst. 7 správního řádu potvrzuje včetně stanovených podmínek.

Požadavek na přezkum stanoviska vydaného Policií České republiky, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje ze dne 21. 4. 2021, č. j. KRPM157224-29/ČJ-2015-1400DP nebyl realizován, neboť toto stanovisko Policie ČR nebylo podkladem vodoprávního řízení.

KÚOK na základě požadavku o přezkoumání dílčího závazného stanoviska Magistrátu města Olomouce, Odboru životního prostředí ze dne 31. 10. 2018 č. j. SMOL/263547/2018/OZP/PKZ/Skr požádal Krajský úřad Olomouckého kraje, oddělení ochrany přírody, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který napadené závazné stanovisko vydal, ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu o jeho potvrzení nebo změnu. Oddělení ochrany přírody KÚOK OŽPZ k žádosti dne 6. 5. 2022 sdělilo, že plně odkazuje na svůj přezkum ze dne 3. 5. 2022 pod č. j. KUOK 46341/2022, kdy rozhodl tak, že dílčí závazné stanovisko potvrdil.

Závazné stanovisko Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 30. 4. 2021 č. j. KUOK47265/2021, sp. zn. KUOK/45879/2021/ODSH-SH/131 bylo na základě rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 31. 12. 2021 pč. J. MMR-103963/2021-83 zrušeno a věc byla vrácena zpět Krajskému úřadu Olomouckého kraje, Odboru dopravy a silničního hospodářství. KÚOK opakovaně ověřil podmínky vydaného územního rozhodnutí o umístění posuzované stavby dálnice včetně jeho změny v rozsahu stavebních objektů povolovaných speciálními stavebními úřady. Dne 25. 4. 2022 byl Krajským úřadem Olomouckého kraje, Odborem dopravy a silničního hospodářství vydán pod č. j. KUOK 38195/2022 nový souhlas dle § 15 odst. 2 stavebního zákona pro povolení stavby dálnice. Tento souhlas byl následně v souladu s ust. § 149 správního zákona přezkoumán Ministerstvem pro místní rozvoj. Ministerstvo pro místní rozvoj závazným stanoviskem

ze dne 9. 9. 2022 č. j. MMR-56706/2022-83 souhlas Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru dopravy a SH ze dne 25. 4. 2022 č. j. KUOK 38195/2022 potvrdilo.

Závazné stanovisko Magistrátu města Olomouce, Odboru životního prostředí ze dne 11. 2. 2021 č. j. SMOL/043574/2021/OZP/VH/Huc, sp. zn. S-SMOL/042315/2021/OZP vydané dle § 149 správního řádu k „Návrhu zimní údržby dálnice CHRL a ověření možných dopadů na povrchové a podzemní vody“ bylo na základě podnětu spolků Děti Země a Krajina Dluhonice, z. s. potvrzeno Krajským úřadem Olomouckého kraje, Odborem životního prostředí a zemědělství již dne 19. 3. 2021 č. j. KUOK 31985/2021, sp. zn. KÚOK/31485/2021/OŽPZ/7443. KÚOK konstatoval, že napadené závazné stanovisko je zákonné a vydané zcela v souladu s veřejnými zájmy na úseku vodního hospodářství, jejichž ochrana je v působnosti příslušného vodoprávního úřadu.

KÚOK konstatuje, že všechna závazná stanoviska, která byla využita jako podklad pro vydání napadeného povolení ke stavbě 3 SO vodních děl budovaných v rámci stavby „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov“ byla v souladu s požadavkem spolků uvedeným v odvolání přezkoumána nadřízenými správními orgány.

K bodu 9. odvolání spolku Děti Země a **k bodu 9.** odvolání spolku Krajina Dluhonice, z. s. uvedené jako *Absence podkladů, zejména závazných stanovisek, vydaných nepodjatým MM Přerova* a kdy odvolatelé žádají, *aby stavební povolení bylo zrušeno, neboť mezi podklady jsou závazná stanoviska, koordinovaná závazná stanoviska a další různá stanoviska podjatého Magistrátu města Přerova, která tak musejí být nově vydána nepodjatým správním orgánem, resp. je nutné, aby došlo k určení, že Magistrát města Přerova trpí nadkritickým stupněm tzv. systémového rizika podjatosti, jak se podrobně uvádí spolek Krajina Dluhonice v bodě 2., resp. Spolek Děti Země v bodě 2.4 tohoto odvolání,* uvádí KÚOK následující:

Jak bylo podrobně uvedeno již výše, např. při vypořádání námítky pod bodem 2. spolku Krajina Dluhonice z. s., resp. pod bodem 2.4. spolku Děti Země, všechny tyto tři podklady stavebního povolení vydané speciálním stavebním úřadem - dvě závazná stanoviska ze dne 15. 10. 2020 a ze dne 15. 7. 2020 a koordinované závazné stanovisko ze dne 26. 10. 2020, byly postupem podle ust. § 149 odst. 7 správního řádu přezkoumány Krajským úřadem Olomouckého kraje jakožto nadřízeným správním orgánem, a to s tím výsledkem, že obě napadená závazná stanoviska Magistrátu města Přerova byla potvrzena a koordinované závazné stanovisko Magistrátu města Přerova v jeho částech 3., 8. a 9. změněno, resp. doplněno o odůvodnění (v podrobnostech viz shora, bod 6.2). Z tohoto je pak více než zřejmé, že tyto tři podklady rozhodnutí v dané věci neabsentují, tedy existují, kdy navíc jejich zákonnost a věcná i formální správnost byla potvrzena nadřízeným správním orgánem, který se ve svém přezkumném rozhodnutí detailním způsobem zabýval i otázkou údajné/namítané podjatosti Magistrátu města Přerova ve věci vydání těchto správních aktů. Krajským úřadem Olomouckého kraje byly tyto tři podklady rozhodnutí řádně a opakovaně přezkoumány, kdy tímto nadřízeným správním orgánem bylo mimo jiné konstatováno, že námitka podjatosti byla v těchto konkrétních případech uplatněna opožděně, nelze k ní proto dále jakkoli přihlížet (ani se jí podrobněji, ve smyslu rozhodování podle ust. § 14 správního řádu, zabývat).

Po věcné stránce byla tato závazná stanoviska nadřízeným správním orgánem potvrzena, resp. formulačně upřesněna a doplněna o odůvodnění (k tomu viz

přezkumné závazné stanovisko Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 11. 1. 2022, č. j. KUOK 126579/2021), z čehož je nutno dovodit, že ani jeden z těchto tří správních aktů Magistrátu města Přerova nebyl shledán jakožto veskrze odborný podklad pro rozhodnutí speciálního stavebního úřadu věcně nesprávným či nezákonným.

V žádném usnesení Krajského úřadu Olomouckého kraje (jímž byla v konkrétní a jednotlivé správní věci shledána systémová podjatost Magistrátu města Přerova, resp. primátora města Přerova Ing. Petra Měřínskému a věc delegována na jiný, individuálně pověřený, správní orgán) nebylo konstatováno, že by Magistrát města Přerova byl v případě těchto tří závazných stanovisek (odborných podkladů rozhodnutí vydávaných podle tzv. složkových zákonů příslušnými správními, resp. dotčenými orgány) podjatý a bylo by proto nutno je nově vydat jiným „nepodjatým“ správním orgánem. V neposlední řadě nelze odhlédnout od toho, že z podstaty věci jsou předmětem každého závazného stanoviska (§ 149 odst. 1 a 2 správního řádu) toliko odborné otázky, kdy v dané věci tyto byly ve všech třech případech vyřešeny věcně správně, jak bylo opakovaně konstatováno nadřízeným správním orgánem (Krajským úřadem Olomouckého kraje).

Krajský úřad tak s ohledem na výše uvedené považuje námitky odvolatelů za nedůvodné. V této souvislosti lze rovněž připomenout, že ani případná podjatost by bez dalšího nemusela znamenat nezákonnost, když i Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že (citace): „...*mohou nastat případy, kdy je rozhodnutí vydané podjatou úřední osobou zcela v souladu se zákonem a vyznělo by stejně i v případě, že by jej vydala nepodjatá úřední osoba. V takových případech literatura dovozuje, že by podjatost nepředstavovala důvod pro zrušení takového správního rozhodnutí v odvolacím řízení správním nebo v přezkumném řízení, neboť by bylo zbytečné rušit rozhodnutí vydané podjatou úřední osobou jen proto, aby rozhodnutí o stejném obsahu vydala nevyloučená úřední osoba. Ani zjištění podjatosti ze subjektivních důvodů tedy nemusí, podle závěrů vyslovených Ústavním soudem v citovaném nálezu, vždy per se vést ke zrušení napadeného správního rozhodnutí; naopak je třeba posoudit další souvislosti.*“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 3. 2016, č. j. 3 As 15/2016-47, www.nssoud.cz).

K bodu 10. odvolání spolku Děti Země a **k bodu 10.** odvolání spolku Krajina Dluhonice, z. s. uvedené jako *Ověření platnosti časově omezených vyjádření a stanovisek – riziko porušení § 2 odst. 4, § 3 a § 36 odst. 3 správního řádu* a kdy odvolatelé žádají, *aby během odvolacího řízení došlo k pečlivému a k přezkoumatelně doloženému posouzení platnosti všech podkladů s časově omezenou platností ve spise tak, aby před vydáním rozhodnutí byl splněn účel § 3, § 50 odst. 4 a § 68 odst. 3 správního řádu, tzn., aby všechny podklady byly stále platné. A pokud jejich platnost skončila či bude brzy končit, tak aby byla obnovena či prodloužena. Je totiž nepřípustné, aby před vydáním správního rozhodnutí byly některé podklady již (časově nebo věcně) neplatné*, uvádí krajský úřad následující:

Jak je patrné ze spisu, veškerá pokladová vyjádření s omezenou časovou platností byla během stavebního řízení stavebníkem průběžně aktualizována a nejpozději v době ústního jednání (do kdy je možné, aby stavebník předkládal nové podklady) byla aktuální. Aktualizace vyjádření pak probíhala dále a stavebník doložil aktualizovaná vyjádření (potvrzující jejich časovou platnost i do budoucna) také

v rámci vedeného odvolacího řízení. Současně je třeba připomenout, že řízení předcházející napadenému rozhodnutí byla velmi dlouhá, a tak není možné dovozovat jen z toho nutnost vysoké frekvence aktualizace, neboť by to bylo nevhodné a v konečném důsledku by to poškodilo práva všech zúčastněných a znemožnilo proces jako takový, což je obecně nežádoucí. Proces přípravy, povolování a realizace stavby je dlouhodobou záležitostí a je logické, že některá vyjádření, popř. závazná stanoviska s omezenou platností, bude potřeba i nadále aktualizovat. V posuzovaném případě byly všechny podklady rozhodnutí (vyjádření a stanoviska stavbou dotčených subjektů) platné ke dni vydání napadeného stavebního povolení, případně v rámci odvolacího řízení byly doloženy doklady o prodloužení jejich platnosti. Dotčení správci sítí jsou i účastníky odvolacího řízení, byli stejně jako všichni ostatní účastníci řízení seznámeni s podklady rozhodnutí, přičemž měli možnost se k předmětnému záměru vyjádřit, případně též možnost odvolat svůj souhlas se stavbou či přeložkou sítě v jejich vlastnictví, což však nikdo neučinil. KÚOK je tak názoru, že i kdyby u některých stanovisek dotčených vlastníků sítí již uplynula vlastníky sítí uvedená platnost (příslušné právní předpisy platnost těchto stanovisek nijak nestanovují), neznamená to, že je tím automaticky odvolán i souhlas se stavbou vydaný tímto stanoviskem. Navíc rozhodnutím ve správním řízení žadatel či stavebník získá pouze veřejnoprávní souhlas se stavbou. Před vlastní realizací je však povinen si obstarat i souhlas soukromoprávní, tj. souhlas vlastníka či vlastnického správce sítí, tzn., že zasahovat do vlastnických práv může pouze se souhlasem tohoto vlastníka sítí.

Je rovněž zřejmé, že tyto námitky směřují do oblasti mimo námitkovou sféru odvolatelů jako tzv. dotčené veřejnosti dle § 3 písm. i) bodu 2. zákona č. 100/2001 Sb., a jsou proto nedůvodné, resp. k nim nemusí správní orgán přihlížet. K tomu viz rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 10. 2020, č. j. 38 A 6/2020 - 230, www.nssoud.cz, kde soud výslovně konstatuje, že spolek není příslušný ke kontrole platnosti dokladů jiných účastníků řízení (ani dotčených orgánů). Uvedené odůvodnění z citovaného rozsudku dopadá i na nyní projednávanou věc ve stavebním řízení, kdy lze sice souhlasit s tím, že jakýkoli účastník může upozorňovat rozhodující správní orgány na rizika spojená s vedeným řízením, nicméně přesahují-li takové námitky rozsah přípustných námitek ve vztahu k odvolatelům danému rozsah podání námitek dle stavebního zákona (zde ust. § 114 odst. 1 stavebního zákona), pak se k těmto námitkám nepřihlíží. Podle citovaného ustanovení totiž *„Účastník řízení může uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. Osoba, která je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, může ve stavebním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednávaným záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá. Účastník řízení ve svých námitkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek; k námitkám, které překračují rozsah uvedený ve větě první a druhé, se nepřihlíží.“* Krajský soud přitom neshledal, že by se vznesená námitka mohla týkat ochrany životního prostředí, když ani z obsahu námitky taková skutečnost nevyplývá. Nadto lze přisvědčit k faktu, že i případná absence platnosti některého z namítaných podkladů v průběhu odvolacího řízení by nebyla takovou vadou, která by mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. KÚOK podanou námitku vzhledem k výše uvedenému vyhodnotil jako nedůvodnou.

K námitkám spolku VODA Z TETČIC z. s., uvedeným v jeho odvolání ze dne 17. 12. 2021, uvádí KÚOK následující:

K bodu A.1) – odvolatel poukazuje na údajnou nerovnost účastníků řízení a na jejich chybné poučení.

V souladu s ust. § 2 odst. 5 zákona č. 416/2009 Sb. byla písemnost (napadené rozhodnutí) doručena jednotlivě pouze žadateli, obci, na jejímž území má být záměr uskutečněn a dotčených orgánům. Ostatním účastníkům řízení bylo doručeno veřejnou vyhláškou. V souladu s ust. § 83 odst. 1 správního řádu odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenou.

Napadené rozhodnutí bylo vyvěšeno na úřední desce Magistrátu města Olomouce po dobu 15 dnů, tj. od 24. 11. 2021 do 10. 12. 2021. Poslední den pro předání odvolání k přepravě provozovateli poštovních služeb či odeslání odvolání prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky byl 27. 12. 2021. Rozhodnutí bylo v souladu s ust. § 2 odst. 5 zákona č. 416/2009 Sb. odvolatelům doručováno formou veřejné vyhlášky.

Vzhledem k tomu, že jsou odvolatelé účastníky řízení i ve věci povolení k nakládání s vodami, doručoval MmOI odvolatelům, v souladu se zákonem, rozhodnutí taktéž fyzicky (poštou na doručenkou). To však nemělo vliv na běh lhůty pro podání jejich odvolání, neboť právní účinky má výhradně doručení veřejnou vyhláškou prostřednictvím úřední desky Magistrátu města Olomouce.

Texty na str. 29 napadeného rozhodnutí ohledně doručování veřejnou vyhláškou jsou umístěny v souladu se zákonem a zavedenou praxí. Účastníci řízení byli řádně a správně poučeni na str. 28 napadeného rozhodnutí. V poučení je uvedeno, zda je možné proti rozhodnutí podat odvolání, v jaké lhůtě je možno tak učinit, od kterého dne se tato lhůta počítá, který správní orgán o odvolání rozhoduje a u kterého správního orgánu se odvolání podává.

K bodu B.1) – dle názoru odvolatele postrádá napadené rozhodnutí MmOI odůvodnění výroku č. I. Odvolatel taktéž zpochybňuje podmínku č. 1 výroku č. I. a podmínky č. 11 a 19 výroku č. II. napadeného rozhodnutí.

Dle názoru KÚOK netrpí napadené rozhodnutí MmOI vadami, pro které by měl odvolací správní orgán toto rozhodnutí zrušit, a to především pro jeho nepřezkoumatelnost zapříčiněnou nedostatečným odůvodněním výroku č. I. rozhodnutí, jak se odvolatel domáhá. Dle ust. § 68 správního řádu rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků. Ve výrokové části je uvedeno řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu. V odůvodnění jsou uvedeny důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V poučení je uvedeno, zda je možné proti rozhodnutí podat odvolání, v jaké lhůtě je možno tak učinit, od kterého dne se tato lhůta počítá, který správní orgán o odvolání rozhoduje a u kterého správního orgánu se odvolání podává. Napadené rozhodnutí výše uvedené obsahuje a není tedy

nezákonným ani nepřezkoumatelným.

MmOI v podmínce č. 1 výroku č. I. napadeného rozhodnutí stanovil, že jiné nakládání se srážkovými vodami na jednotlivých retenčních nádržích bude probíhat v souladu s provozními řády a schválenými havarijními plány těchto vodních děl. V podmínce č. 19 výroku č. II. napadeného rozhodnutí MmOI stanovil, že ke kolaudaci stavby bude předložen provozní řád vodních děl, zpracovaný podle vyhlášky MZE č. 216/2011 Sb., o náležitostech manipulačních a provozních řádů vodních děl, povodňový plán k užívání stavby a havarijní plán k provozování stavby.

Provozní řád vodních děl je interní dokument, který nepodléhá schválení vodoprávního úřadu. U povodňových plánů pozemků a staveb potvrzuje soulad povodňový orgán obce. Jde-li o stavbu přesahující svým rozsahem nebo vlivem na okolí významně území obce, potvrzuje soulad nadřízený povodňový orgán a nižší povodňové orgány o tom informuje. Podmínka č. 19 ukládá žadateli předložit výše uvedené dokumenty až ke kolaudaci stavby.

Vyjádření KÚOK k problematice havarijního plánu je uvedeno výše v odůvodnění k bodu 3.3. odvolání spolku Děti Země a bodu 3.2. spolku Krajina Dluhonice, z. s. Dále KÚOK dodává, že v podmínce napadeného rozhodnutí č. 11, první odrážka, je jasně uvedeno, že stavba bude realizována v souladu s havarijním plánem (jehož schválení nebylo součástí žádosti o vydání stavebního povolení). Havarijní plán bude v dostatečném časovém předstihu před zahájením stavby předložen příslušnému vodoprávnímu úřadu ke schválení.

K bodu B.2.1) – absence vyhodnocení možného znečištění podzemních vod.

Obdobná námitka byla velmi podrobně vypořádána vodoprávním úřadem v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Odvolateli je dobře známo, že problematika zimní údržby dálnice a vypouštění solanky do vodních toků, byla vyřešena v územním řízení, a to v souladu se závěry rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 10. 2020 č. j. 38 A 6/2020-230, změnového rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 30. 12. 2020 č. j. MZP/2020/430/981.

Dále byla tato záležitost velmi podrobně řešena i v rozhodnutí ministra dopravy ze dne 5. 12. 2022 č. j. MD-35259/2021-510/100, sp. zn. MD/35259/2021/510, kterým bylo rozhodnuto o rozkladu mimo jiné i spolku VODA Z TETČIC z. s. proti rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 30. 7. 2021 č. j. 766/2020-910-IPK/54, kterým byla stavebně povolena stavba pozemní komunikace kategorie „dálnice“ pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov“. Spolek VODA Z TETČIC z. s. uplatnil v rozkladu obsahově velmi podobné námitky, které nyní vznášejí proti rozhodnutí vodoprávního úřadu. Vypořádání této námitky vodoprávním úřadem v napadeném rozhodnutí na straně 23 – 25 je velmi podrobné a přehledné a KÚOK se se závěry vodoprávního úřadu ztotožňuje. Z tohoto důvodu KÚOK na tomto místě k této námitce neuvádí podrobnější komentář.

K bodu B.2.2) - podmínka o povinnosti dodržet neschválený podklad - havarijní plán.

Vyjádření KÚOK k problematice havarijního plánu je uvedeno výše v odůvodnění k bodu 3.3. odvolání spolku Děti Země a bodu 3.2. spolku Krajina Dluhonice, z. s. Dále

KÚOK dodává, že v podmínce napadeného rozhodnutí č. 11, první odrážka, je jasně uvedeno, že stavba bude realizována v souladu s havarijním plánem (jehož schválení nebylo součástí žádosti o vydání stavebního povolení). Havarijní plán bude v dostatečném časovém předstihu před zahájením stavby předložen příslušnému vodoprávnímu úřadu ke schválení.

K bodu B.2.3.1) opatření pro ochranu živočichů – odvolatel uvádí, že nikde v napadeném rozhodnutí není vyhodnoceno, jak je opatření zajištěno v rámci řešených stavebních objektů.

Z textu námitky není zřejmé, co je myšleno opatřením na ochranu živočichů v souvislosti se stavbou vodních děl. KÚOK opakovaně upozorňuje, že napadeným rozhodnutím MmOI nebyla povolena stavba pozemní komunikace v kategorii „dálnice“, ale 3 stavebních objektů vodních děl. KÚOK uvádí, že tato podmínka byla do napadeného rozhodnutí MmOI z již výše uvedených důvodů převzata do rozhodnutí ze závazného stanoviska k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí Ministerstva životního prostředí, č. j. 63946/ENV/16 ze dne 30. 11. 2016, ve znění závazného stanoviska k žádosti o potvrzení či změnu závazného stanoviska vydaného Ministerstvem životního prostředí č. j. MZP/2020/430/981 ze dne 30. 12. 2020. Stavebník je podmínkou vázán. Tato námitka se dotýká stavby pozemní komunikace, která může být pro živočichy migrující krajinou překážkou. Rozhodující je stanovení ekologického dozoru při stavbě, což vlastně vyplývá i z rozhodnutí o udělení výjimky dle zákona č. 114/1992 Sb. K jednotlivým opatřením je nutno přistupovat jednotlivě, a to dle charakteru řešených objektů.

K bodu B.2.3.2) Zařízení staveniště – stavební povolení se nezabývá otázkou zařízení staveniště.

Zařízení staveniště není předmětem povolovacích procesů jako samostatný stavební objekt. To ale neznamená, že není v dokumentaci řešeno, viz Souhrnná technická zpráva, kapitola B.8 Zásady organizace výstavby. Nejedná se však o žádné stavby, které by podléhaly vodoprávnímu povolení. Zhotoviteli bude investorem předán obvod staveniště a vše ostatní si zhotovitel bude zajišťovat sám (např. pokud bude potřeba dočasné umístění stavebních buněk apod.). Tato námitka je nedůvodná.

K bodu B.2.4) Chybné určení vodoprávního úřadu, kterému mají být předávány v průběhu výstavby a během prvních tří let provozu výsledky monitoringu podzemních vod. Dle odvolatele je Magistrát města Přerova dlouhodobě podjatý.

KÚOK s tvrzením odvolatele nesouhlasí, neboť věcně a místně příslušným vodoprávním úřadem pro správní obvod obce s rozšířenou působností Přerov je vodoprávní úřad Magistrátu města Přerova. Vodoprávní úřad je na základě své odbornosti určen k výkonu i kontrole povinností daných vodním zákonem a souvisejícími právními předpisy. Vodoprávní úřad podle vodního zákona chrání povrchové a podzemní vody, jako ohrožené a nenahraditelné složky životního prostředí a přírodní zdroje, stanovuje podmínky pro hospodárné využívání vodních zdrojů, pro zachování vodních zdrojů a předejití stavu nedostatku vody a pro zachování i zlepšení jakosti povrchových a podzemních vod, vytváří podmínky pro snižování nepříznivých účinků povodní a sucha a zajišťuje bezpečnost vodních děl. Podjatost či nepodjatost správního orgánu se zkoumá vzhledem k určité věci,

určitému správnímu řízení. Nelze přijmout závěr, že pokud byl Magistrát města Přerova nazván podjatým ve věci vydání konkrétního stavebního povolení na 3 SO vodních děl, jejichž povolení je předmětem napadeného rozhodnutí, tak je podjatý i ve všech dalších navazujících úkonech ze stavebního povolení plynoucích (zde konkrétně přebírat výsledky monitoringu podzemních vod). Je zcela logické, že monitoring podzemních vod bude mít k dispozici právě místně příslušný vodoprávní úřad, který na základě znalostí svého správního obvodu je schopen vyhodnotit jednotlivé souvislosti i návaznosti na jím dříve vydaná vodoprávní povolení v místě stavby dálnice. Taktéž je schopen vyhodnotit rizika plynoucí z možného ohrožení jakosti podzemních vod v souvislosti s provozem dálnice a přijmout patřičná opatření. V případě, že by byl monitoring podzemních vod předáván na Magistrát města Olomouce, který nemá vzhledem ke své předchozí úřední činnosti potřebné znalosti o území, ve kterém bude vybudována dálnice, nemuselo by dojít k včasnému a správnému vyhodnocení předaných dat, případně k včasnému uložení opatření k nápravě. KÚOK sděluje, že tato námitka je nedůvodná.

K bodu B.2.5) a B.2.5.1) – podnět k přezkumu koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Přerova ze dne 26. 10. 2020 č. j. MMPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes jako celku, nikoli jen ve vztahu k povolovaným stavebním objektům. Dílčí závazná stanoviska, kromě závazného stanoviska orgánu ochrany přírody, nesplňují požadavky ust. § 149 odst. 1 správního řádu. V závazném stanovisku „5“ vodoprávního úřadu na straně 5 není ani slovo o zdůvodnění, proč jsou vyjmenované stavební objekty SO 315 až SO 390 vodními díly a proč je ke SO 337, SO 343 a SO 344 potřeba povolení vodoprávního úřadu.

V této části KÚOK odkazuje na své odůvodnění uvedené k bodu 6.2. odvolání spolku Děti Země, k bodu 6.2. odvolání spolku Krajina Dluhonice, z. s. KÚOK konstatuje, že uvedené koordinované závazné stanovisko MmPr bylo v souladu s ust. § 149 odst. 7 správního řádu ve všech svých částech přezkoumáno nadřízenými správními orgány podle jednotlivých oblastí, tj. Krajským úřadem Olomouckého kraje, který dne 11. 1. 2022 pod č. j. KUOK 126579/2021 vydal změnu koordinovaného závazného stanoviska MmPr ze dne 26. 10. 2020 v části 3., 8. a 9. – tyto části závazného stanoviska byly změněny, resp. doplněny o odůvodnění orgánu ochrany ovzduší a změněna byla i část závazného stanoviska v gesci silničního správního úřadu, zbývající části koordinovaného závazného stanoviska MmPr ze dne 26. 10. 2020, tedy část. 1., 2., 4., 5., 6. a 7., byly potvrzeny. Vzhledem k tomu, že přezkum uvedeného závazného stanoviska MmPr byl již v minulosti proveden, nemá KÚOK žádné pochybnosti o jeho zákonnosti a správnosti. KÚOK si dovoluje podotknout, že je vázán základními zásadami správního řízení, které mimo jiné uvádějí, že řízení má být hospodárné. Lze předpokládat, že pokud již jednou bylo závazné stanovisko MmPr ze dne 26. 10. 2020 nadřízeným správním orgánem přezkoumáno, další přezkum tohoto závazného stanoviska dle ust. § 149 správního řádu, by skončil se stejným výsledkem.

Výčet vodních děl, k jejichž povolení je příslušný vodoprávní úřad, je uveden v ust. § 55 vodního zákona. A je zcela na odborné úvaze příslušného vodoprávního úřadu, aby v souladu s ust. § 55 vodního zákona v rozsahu předložené projektové dokumentace, uvedl, které stavební objekty spadají pod definici § 55 vodního zákona a současně na které dopadá požadavek podle ust. 8 vodního zákona (vydání povolení k nakládání s vodami). Dle názoru KÚOK není v závazném stanovisku vodoprávního

úřadu nutno každý jednotlivý stavební objekt slovně hodnotit a zdůvodňovat jeho zařazení pod pojem „vodní dílo“. Toto je dáno vodním zákonem, a pokud určitý stavební objekt je z hlediska stavebně technického stavbou vodního díla, je na vodoprávním úřadě, aby na tuto skutečnost stavebníka ve svém stanovisku upozornil s tím, že režim povolování těchto stavebních objektů se krom stavebního zákona bude řídit i vodním zákonem a bude v gesci věcně a místně příslušného vodoprávního úřadu. Dle názoru KÚOK, tato námitka směřuje do oblasti mimo námitkovou sféru spolku jako tzv. dotčené veřejnosti a je proto nedůvodná.

K bodu B.2.5.2) – žádost o stavební povolení byla podána 20. 1. 2021 s přílohou DSP 06/2018, aktualizace 03-05/2021. Podle údajů na straně 2 závazného stanoviska bylo k dokumentaci pro stavební povolení „6/2018“ vydáno koordinované závazné stanovisko datované 26. 10. 2020. Dokumentace pro stavební povolení 06/2018 však byla aktualizována, tedy měněna ještě 05/2021. Napadené závazné stanovisko tak nebylo vydáno k dokumentaci specifikované výrokem stavebního povolení a nemůže být z tohoto důvodu použito jako podklad rozhodnutí.

Datum v rozpisce PD je vždy původní a odpovídá datu vyhotovení projektové dokumentace 06/2018 ve smyslu ustálení technického řešení stavby. Dodatek souhrnné technické zprávy z 04/2021 nijak nemění technické řešení stavby dálnice a opět pouze reflektuje vypořádání všech požadavků, tj. i z vydaného rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 14. 4. 2021 č. j. KUOK 40737/2021 ve věci změny územního rozhodnutí. Napadené závazné stanovisko MmPr ze dne 26. 10. 2020 bylo vydáno k vodohospodářské části stavby, která v průběhu doby nenaznala žádných změn z hlediska stavebně technického řešení. Tuto námitku neshledává KÚOK důvodnou.

K bodu B.2.5.3) – závazné stanovisko v závěru výroku 1 o ochraně přírody a krajiny (část pojednávající o krajinném rázu) uvádí: Tyto podmínky jsou stanoveny pro dotčené a nově umístěné objekty změnou územního rozhodnutí Městského úřadu Přerov č. 32/2006, č. j. SÚ-3229/2005/KI ze dne 3. 3. 2006 vydanou Magistrátem města Olomouce dne 19. 11. 2019 pod č. j. SMOL/240886/2019/US/Sem... Rozhodnutí ŽP-4159/04-Eh bylo vydáno pro umístění stavby, která již neexistuje, protože byla změnou původního územního rozhodnutí z roku 2006 podstatně změněna, proto rozhodnutí ŽP-4159/04-Eh nemůže mít žádné účinky k nyní povolované stavbě dálnice DY 0136. Odvoláním napadené závazné stanovisko muselo být vydáno k celku stavby, která je specifikována dokumentací DSP 06/2018 (akt. 03-05/2021), ke všem stavebním objektům. Protože tomu tak není, nemůže být použito jako podklad předmětného stavebního povolení.

K tomuto KÚOK uvádí, jak je uvedeno výše, citace „Tyto podmínky jsou stanoveny pro dotčené a nově umístěné objekty změnou územního rozhodnutí Městského úřadu Přerov č. 32/2006, č. j. SÚ-3229/2005/KI ze dne 3. 3. 2006 vydanou Magistrátem města Olomouce dne 19. 11. 2019 pod č. j. SMOL/240886/2019/US/Sem“, konec citace. V odůvodnění je dále uvedeno, že „z důvodu platnosti rozhodnutí ŽP-4159/04 Eh stanovil orgán ochrany přírody podmínky pouze pro objekty, na které se vztahuje změna územního rozhodnutí č. 89/2019“. Citované rozhodnutí ŽP-4159/04-Eh Městského úřadu v Přerově z roku 2004 bylo vydáno pro účely územního rozhodnutí č. 32/2006 ze dne 3. 3. 2006. Jak je uvedeno v podmínce č. 20 územního rozhodnutí č. 89/2019 „Podmínky stanovené územním rozhodnutím č. 32/2019 nejsou tímto

rozhodnutím dotčeny, a i nadále zůstávají v platnosti. Podmínky stanovené územním rozhodnutím č. 32/2006, které jsou v rozporu s podmínkami stanovenými tímto územním rozhodnutím, se nepoužijí a nadále se podle nich nepostupuje“. Z toho lze dovodit, že i podmínky citovaného rozhodnutí Městského úřadu V Přerově z roku 2004, jako podkladového stanoviska pro vydání územního rozhodnutí č. 32/2006, které jsou překonané, se neuplatní. Obecně platí, že podmínky jednoho rozhodnutí se nepřenesají do jiného rozhodnutí, bylo by to v rozporu se zásadami správního řízení. Pokud Magistrát města Přerova uznal rozhodnutí ŽP-4159/04-Eh za platné i pro stavební řízení na stavební objekty nedotčené změnou územního rozhodnutí č. 89/2019, pak ani Magistrát města Olomouce nemá povinnost přepisovat jeho podmínky, tedy ty, které nebyly překonány, do stavebního povolení.

K bodu B.2.5.4) - napadené závazné stanovisko (pozn. KÚOK pravděpodobně myšleno závazné stanovisko MMPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes ze dne 26. 10. 2020) *vydal podjatý magistrát.*

V tomto bodě odkazuje KÚOK na svůj podrobný komentář uvedený výše k bodu 2.4. odvolání spolku Děti Země a k bodu 2. odvolání spolku Krajina Dluhonice, z. s. Námitka byla vyhodnocena jako nedůvodná.

K bodu B.2.6) a B.2.6.2) - napadené závazné stanovisko Magistrátu města Přerova, Odboru stavebního a životního prostředí vydané pod č. j. MMPr/133530/2020/STAV/ZP/No ze dne 15. 7. 2020 *vydal podjatý magistrát.*

V tomto bodě odkazuje KÚOK na podrobný komentář uvedený výše k bodu 2.4. odvolání spolku Děti Země a k bodu 2. odvolání spolku Krajina Dluhonice, z. s. Námitka byla vyhodnocena jako nedůvodná.

K bodu B.2.6.1) - na straně 27 rozhodnutí je uvedeno - v průběhu stavebního řízení došlo ke zrušení zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých zákonů, který byl nahrazen zákonem č. 541/2020 Sb., o odpadech. *Vzhledem k tomu, že žádost o stavební povolení byla podána v době účinnosti zákona č. 185/2001 Sb., závazná stanoviska na úseku odpadového hospodářství jsou i nadále platná a pokud v tomto rozhodnutí je používána zkratka „zákon o odpadech“, má se na mysli zákon č. 185/2001 Sb. Tato správní úvaha je dle odvolatele nezákonná. Správní rozhodnutí musí být podloženo pouze doklady, které jsou založeny na platných a účinných právních předpisech.*

K této námitce je třeba uvést, že předmětné „stanovisko o odpadech“, jak uvádí odvolatel, bylo v minulosti podrobeno přezkoumání s tím, že u tohoto stanoviska nebyla shledána nezákonnost nebo věcná nesprávnost. Krajský úřad konstatuje, že předmětné stanovisko bylo vydáno věcně i místně příslušným orgánem v souladu s legislativou na úseku odpadového hospodářství platnou v době jeho vydání. Též z hlediska principu zakotveného v přechodném ustanovení § 153 zákona č. 541/2020 Sb. o odpadech je zřejmé, že řízení, zahájená dle zákona č. 185/2001 Sb., která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 541/2020 Sb. (zde před 1. 1. 2021) se dokončí podle zákona č. 185/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti zákona č. 541/2020 Sb. Po věcné stránce pak lze konstatovat, že stanovené povinnosti (podmínky) z hlediska nakládání s odpady by i dle nové právní úpravy byly stanoveny obsahově totožně, když se jedná o obecné principy vycházející

z legislativy odpadového hospodářství platné bez ohledu na „číselné označení“ zákona o odpadech.

Z výše uvedeného tak nelze vyvozovat nezákonnost napadeného rozhodnutí, resp. potřebu jeho zrušení. Námitka byla vyhodnocena jako nedůvodná.

K bodu B.2.7) – *odvolatel namítá znemožnění výkonu práva vyjádření k novým podkladům.*

MmOI sdělením č.j. SMOL/203166/2021/OZP/VH/Sko ze dne 23. 8. 2021 oznámil účastníkům řízení dokončení shromažďování podkladů pro vydání napadeného rozhodnutí a v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu umožnil účastníkům řízení se před vydáním rozhodnutí v předmětné věci vyjádřit k jeho podkladům. Účastníci řízení mohli své námitky popřípadě důkazy k podkladům pro vydání rozhodnutí uplatnit nejpozději do 7 pracovních dnů ode dne doručení tohoto sdělení. Dne 22. 9. 2021 podal spolek Děti Země námitku č. 3, s níž se MmOI vypořádal na str. 26 napadeného rozhodnutí. Dne 22. 9. 2021 podal odvolatel připomínky v rozsahu bodů 1), 2), 3), s nimiž se MmOI vypořádal na str. 22 – 26 napadeného rozhodnutí.

K namítanému porušení ust. § 36 odst. 3 správního řádu pak KÚOK uvádí, že právo účastníků správního řízení vyjádřit se k podkladům rozhodnutí je logicky zachováno pouze tehdy, když správní orgán do podkladů pro své rozhodnutí aktivně zasáhl, tedy že pořídil nové podklady alespoň částečně odlišné od podkladů projednaných (provedených). Dle názoru KÚOK se tedy v případě aktualizovaného stanoviska správce povodí, tj. Povodí Moravy, s. p., ze dne 10. 11. 2021 zn. PM-44030/2021/5203/Fi, na které poukazuje odvolatel, nejedná o nový podklad rozhodnutí ve věci ve smyslu ust. § 36 odst. 3 správního řádu, který by mohl mít vliv na rozhodnutí správního orgánu. Námitka byla vyhodnocena jako nedůvodná.

K bodu B.2.8) – *odvolatel namítá chybné určení účastníků řízení.*

MmOI stanovil účastníky řízení na str. 12 – 13 napadeného rozhodnutí, a to v souladu s ust. § 109 písm. a) - f) stavebního zákona, ust. § 9c zákona č. 100/2001 Sb. a ust. § 115 vodního zákona. Do okruhu účastníků řízení speciální stavební úřad zahrnul v souladu s ust. § 9c odst. 3 písm. b) zákona č. 100/2001 Sb. na základě přihlášky spolek VODA Z TETČIC z. s., Děti Země a Krajina Dluhonice, z. s. Odvolatel je tedy účastníkem stavebního řízení i řízení ve věci povolení k nakládání s vodami. Odvolatel se mohl vyjadřovat v průběhu řízení k podkladům pro vydání rozhodnutí a podávat námitky, což také činil a následně v zákonem stanovené lhůtě podal odvolání proti napadenému rozhodnutí. Odvolatel nebyl na svých právech nijak krácen. Námitka byla vyhodnocena jako nedůvodná.

K bodu B.2.9), B.2.9.1), B.2.9.2) - *podnět k přezkumu závazného stanoviska k ověření změn - odvolatel žádá o přezkum závazného stanoviska k ověření změn č. j. MZP/2021/710/2931 ze dne 22. 6. 2021. Dále odvolatel namítá chybnou specifikaci podkladů ověřovacího stanoviska a dále namítá rozpor s ustanovením § 9a odst. 6 ZPVŽP. Podle odvolatele byly požadavky zákona EIA porušeny hrubým způsobem, verifikační stanovisko je nezákonné musí být v přezkumném řízení zrušeno.*

Vyjádření KÚOK k přezkumu závazného stanoviska k ověření změn č. j. MZP/2021/710/2931 ze dne 22. 6. 2021 a k rozporu s ust. § 9a odst. 6 ZPVŽP bylo podrobně rozebráno již výše v komentáři k námitce spolku Děti Země a Krajina Dluhonice, z. s. pod bodem 7., na které KÚOK tímto odkazuje. Námitka byla vyhodnocena jako nedůvodná.

K bodu B.2.10) – *odvolatel napadá závazné stanovisko Krajského úřadu Olomouckého kraje, Odboru dopravy a silničního hospodářství č.j. KUOK 47265/2021 ze dne 30. 4.2021.*

V tomto bodě odkazuje KÚOK na svůj podrobný komentář uvedený výše k bodu 6.1. odvolání spolku Děti Země a k bodu 6.1. odvolání spolku Krajina Dluhonice, z.s. Námitka byla vyhodnocena jako nedůvodná.

K bodu B.2.11) – *odvolatel zpochybňuje závěry stanoviska správce povodí, tj. Povodí Moravy, s. p. Dle odvolatele vodoprávní úřad zcela zanedbal vyhodnocení vlivů vsakování zasolených dálničních vod z povolených vodních děl do podzemních vod.*

Viz k bodu B.2.1).

K bodu B.2.12) – *odvolatel namítá umístění 17 podmínek na straně 27 – 28 napadeného rozhodnutí mimo výrokovou část rozhodnutí.*

KÚOK upozorňuje odvolatele, že se jedná o „podmínky“ vycházející z platné legislativy, které není třeba zahrnout do výroku (podmínek) rozhodnutí, ale je vhodné o nich stavebníka zpravit. MmOI tedy postupoval v souladu se zákonem a zavedenou praxí, když umístil výše uvedená zákonná ustanovení do odůvodnění napadeného rozhodnutí. Námitka byla vyhodnocena jako nedůvodná.

K bodu B.3) - *odvolání proti vypořádání námitek spolku v napadeném rozhodnutí v oblasti 1. Kontrola aktuálnosti podkladů rozhodnutí, 2. Kontrola souladu, 3. Výsadba dřevin, vegetační úpravy, zelené úpravy obecně.*

KÚOK přezkoumal vypořádání námitek ve výše uvedených oblastech a musí se ztotožnit s názorem MmOI. Jednotlivé námitky byly vodoprávním úřadem řádně vypořádány s komentářem, se kterým se KÚOK ztotožňuje.

K bodu B.3.4) - *odvolatel namítá nezákonný způsob povolování stavebních objektů dálnice – na straně 23 rozhodnutí je ve vypořádání námitky uvedeno – rozsah stavebních objektů, které byly vydefinovány Magistrátem města Přerov speciálním stavebním úřadem jako vodní díla dle § 55 vodního zákona, byl po posouzení předložené projektové dokumentace stanoven vodoprávním úřadem již v průběhu územního řízení ... Vodoprávní úřad MmOI OŽP nemá důvodné pochybnosti o rozsahu vodních děl ... Celá námitka je vypořádána v podobném duchu, pouze s odkazem na správný názor Magistrátu města Přerova. Avšak tento správní orgán byl jak v územním, tak ve stavebním, tedy ve všech vedených řízeních o předmětné stavbě uznán jako podjatý. Vypořádání je tedy zcela chybné. ... v podkladech zcela chybí příslušné rozhodnutí vodoprávního úřadu podle ust. § 55 odst. 4 vodního zákona o rozdělení stavebních objektů dálnice na vodní díla a zbytek stavby, v celém řízení*

chybí zásadní odůvodnění rozdělení stavebních objektů dálnice na vodní díla a zbytek stavby.

Dle názoru KÚOK námitka na nezákonný způsob povolování stavebních objektů směřuje do oblasti mimo námitkovou sféru spolku jako tzv. dotčené veřejnosti a je proto nedůvodná.

Komentář k opakovaně uváděné podjatosti Magistrátu města Přerova v případě úkonů předcházejících stavebnímu řízení byl již několikrát zmiňován výše v textu (konkrétně k bod 2.4. odvolání spolku Děti Země a k bodu 2. odvolání spolku Krajina Dluhonice, z. s.), neboť tato námitka se objevuje v rámci několika odvolacích bodů spolků.

Příslušnost obecných či speciálních stavebních úřadů k povolování jednotlivých druhů staveb vyplývá z příslušných právních předpisů. V případě stavby pozemní komunikace v kategorii „dálnice“ se jedná o stavbu velké rozsahu, na kterou navazují související stavební objekty a taktéž vlivem výstavby dochází k zásahu do existujících staveb, ať už staveb v gesci obecného stavebního úřadu, vodoprávního úřadu nebo silničního správního úřadu. A právě na základě této skutečnosti poté dochází k rozčlenění stavebních objektů do souborů v gesci jednotlivých stavebních úřadů. Charakter jednotlivých staveb je dán jejich stavebně technickým návrhem a účelem, na základě kterého jsou poté předloženy příslušnému stavebnímu úřadu.

Odvolatel odkazuje na ust. § 55 odst. 4 vodního zákona, který říká, že v pochybnostech o tom, zda jde o vodní dílo, rozhodne místně příslušný vodoprávní úřad. Nicméně pochybnost musí být na straně vodoprávního úřadu. Pokud místně příslušný vodoprávní úřad nemá pochybnost o tom, zda jde o vodní dílo, ust. § 55 odst. 4 vodního zákona se nepoužije. A vodoprávní úřad v rámci svého vyjádření či stanoviska ke konkrétní projektové dokumentaci vyspecifikuje stavební objekty, které budou povolovány jako vodní díla v režimu vodního zákona. Odkaz na toto ustanovení vodního zákona není v daném případě příhodný. Protože místně příslušný vodoprávní úřad neměl pochybnost o tom, zda jde o vodní dílo, rozhodnutí v pochybnostech nevydával.

Dle názoru KÚOK není nutno v rámci vodoprávního rozhodnutí odůvodňovat rozdělení objektů na vodní díla a zbytek stavby. Toto rozdělení, jak bylo uvedeno výše, je dáno stavebně technickým návrhem stavby a zejména jejím účelem, ke kterému bude v budoucnu sloužit. Protože jak je uvedeno v § 55 odst. 1 vodního zákona vodní díla jsou stavby, které slouží ke vzdouvání a zadržování vod, umělému usměrňování odtokového režimu povrchových vod, k ochraně a užívání vod, k nakládání s vodami, ochraně před škodlivými účinky vod, k úpravě vodních poměrů nebo k jiným účelům sledovaným tímto zákonem, a to zejména přehrady, hráze, vodní nádrže, jezy a zdrže, stavby, jimiž se upravují, mění nebo zřizují koryta vodních toků, stavby vodovodních řadů a vodárenských objektů včetně úpraven vody, kanalizačních stok, kanalizačních objektů, čistíren odpadních vod, jakož i stavby k čištění odpadních vod před jejich vypouštěním do kanalizací, stavby na ochranu před povodněmi, stavby k vodohospodářským melioracím, zavlažování a odvodňování pozemků, stavby, které se k plavebním účelům zřizují v korytech vodních toků nebo na jejich březích, stavby k využití vodní energie a energetického potenciálu, stavby odkališť, stavby sloužící k pozorování stavu povrchových nebo podzemních vod, studny, stavby k hrazení

bystřin a strží, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak, jiné stavby potřebné k nakládání s vodami povolovanému podle § 8 vodního zákona.

Lze oprávněně předpokládat, že vymezení stavebních objektů v režimu vodního zákona Magistrátem města Olomouce by odpovídalo vymezení, které uvedl Magistrát města Přerova. KÚOK vyhodnotil námitku jako nedůvodnou.

K bodu B.3.5) - *zimní údržba dálnice, vypouštění solanky do vodních toků – dle odvolatele vodoprávní úřad zcela zanedbal vyhodnocení podkladu rozhodnutí „Návrh zimní údržby“ v rámci předmětného řízení, z tohoto důvodu je napadené rozhodnutí chybné.*

Viz k bodu B.2.1)

K bodu B.3.6) - *závazná stanoviska a vyjádření Magistrátu města Přerova, požadavek na přezkum podkladů rozhodnutí ohledně podjatosti – v podmínkách výroku a seznamu podkladů rozhodnutí jsou uvedeny mimo jiné také tyto podklady – koordinované závazné stanovisko Magistrátu města Přerov, Odboru stavebního úřadu a životního prostředí vydané pod č. j. MMPPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes ze dne 26. 10. 2020 a závazné stanovisko podle § 79 odst. 4 zákona o odpadech, Magistrátu města Přerov, Odboru stavebního úřadu a životního prostředí vydaní pod č. j. MMPPr/133530/2020/STAVZP/No ze dne 15. 7. 2020. Žádné z rozhodnutí, ze stanovisek a závazných stanovisek, které jsou přítomny ve spisu nesmí být vydány Magistrátem města Přerov, protože tento úřad byl ve věcech dálnice „D1 stavba 0136 Říkovice – Přerov“ prohlášen podjatým. ... Systémová podjatost byla konstatována opakovaně, a to jak v územním, tak ve všech stavebních řízeních. Odvoláním napadené rozhodnutí musí být zrušeno, musí být vydána nová závazná stanoviska jako nové podklady pro rozhodování o stavebním povolení.*

V tomto bodě odkazuje KÚOK na podrobný komentář uvedený výše k bodu 2.4. odvolání spolku Děti Země a k bodu 2. odvolání spolku Krajina Dluhonice, z. s. Námitka byla vyhodnocena jako nedůvodná.

K bodu B.4.1) a k bodu B.4.1.1) - *podnět k přezkumu všech podkladů rozhodnutí – odvolatel požaduje přezkum všech stanovisek a všech závazných stanovisek, které jsou přítomny ve spisu. Je nesporné, že veškerá vyjádření, stanoviska a závazná stanoviska, nikoli jen ta, která jsou v předmětném spisu, byla dotčenými orgány vydána k celku stavby dálnice „D1 stavby 0136 Říkovice – Přerov“, tedy k celku všech stavebních objektů v projektové dokumentaci: DSP 06/2018, aktualizace 03-05/2021. Nebyla vydána v rámci dílčích stavebních či vodoprávních řízení stavebních objektů. Požadujeme přezkoumat, zda napadené rozhodnutí, tedy oba jeho výroky, vychází skutečně ze všech vydaných závazných stanovisek všech dotčených orgánů a uvádí v podmínkách výroku všechny podmínky závazných dotčených orgánů.*

Shodný požadavek byl vznesen v bodě 8. odvolání spolků Děti Země a v bodě 8 odvolání spolku Krajina Dluhonice, z. s. KÚOK si tímto dovoluje odkázat na svůj komentář k výše uvedeným bodům odvolání spolků Děti Země a Krajina Dluhonice z. s.

K bodu B.4.1.1.1) - odvolatel uvádí, že některá závazná stanoviska nebyla použita vůbec, nejsou vůbec ve spisu. Takový postup je nezákonný, protože stavba dálnice je jeden celek a v každém závazném stanovisku vydaném k tomuto celku může být podmínka či připomínka k předmětným objektům vodních děl. Závazná stanoviska doložil do řízení, tedy k žádosti, žadatel. Vodoprávní úřad tak nemohl vůbec zjistit, zda ostatní závazná stanoviska do řízení žadatelem nedoložená, ale existující, neobsahovala zmínku či podmínku k předmětným objektům řízení.

Vodoprávní řízení je druhem řízení, které je upraveno speciálními právními předpisy. Proces povolování staveb probíhá podle příslušných ustanovení stavebního zákona. Ovšem do procesu zasahuje i speciální právní úprava - vodní zákon a jeho prováděcí vyhlášky. Konkrétně vyhláška č. 183/2018 Sb., o náležitostech rozhodnutí a dalších opatření vodoprávního úřadu a o dokladech předkládaných vodoprávnímu úřadu, ve znění pozdějších předpisů, která předepisuje formulář žádosti o stavební povolení vodního díla a podklady pro vydání rozhodnutí. Vodoprávní úřad je vázán požadavky této vyhlášky a je oprávněn po žadateli požadovat pouze takové podklady, které jsou předepsány k žádosti o povolení stavby vodních děl. Vzhledem ke specifickému charakteru těchto staveb, je rozsah požadovaných podkladů částečně odlišný od podkladů požadovaných ke „klasickému“ stavebnímu řízení. Obecně se předpokládá, že vodoprávní úřad disponuje určitou odborností na úseku vodního hospodářství a měl by ze své předchozí úřední činnosti mít povědomí o charakteru území, ve kterém se stavby navrhuje, z hlediska vodních poměrů. Proto je žádoucí, aby při povolování konkrétní stavby vodoprávní úřad využil i svých znalostí z předchozí úřední činnosti.

KÚOK přezkoumal podklady, které byly stavebníkem předloženy k žádosti o stavební povolení vodních děl, popř. následně doplněny do spisu na základě výzvy vodoprávního úřadu, a musí konstatovat, že rozsah podkladů odpovídá požadavkům příslušných právních předpisů (zejména vyhlášky č. 183/2018 Sb., o náležitostech rozhodnutí a dalších opatření vodoprávního úřadu a o dokladech předkládaných vodoprávnímu úřadu, ve znění pozdějších předpisů).

Z námítky odvolatele není zřejmé, která závazná stanoviska vztahující se k povolení 3 SO vodních děl, nebyla vůbec použita a nejsou založena ve spisu. Odvolatel neuvádí konkrétní závazná stanoviska, které ve spisu chybí a která by měla být podkladem pro dané vodoprávní řízení. KÚOK podotýká, že se dle jeho názoru, jedná o námitku spekulativního charakteru, která není podložena konkrétními údaji. Námitka je proto nedůvodná.

K bodu B.4.1.1.2) – odvolatel uvádí, že u některých závazných stanovisek nejsou do výroku převzaty všechny podmínky, jiné podmínky jsou převzaty částečně nebo byly upraveny, což odporuje požadavkům ustanovení §149 správního řádu. ... výroky závazných stanovisek nejsou členěny podle jednotlivých stavebních objektů, proto je výrok závazného stanoviska dotčeného orgánu jedním nedělitelným celkem.

K této námitce KÚOK uvádí, že prověřil všechna závazná stanoviska, která byla podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí, a zjistil, že podmínky z některých závazných stanovisek nebyly převzaty do napadeného rozhodnutí v celém rozsahu, popř. byly pozměněny či opomenuty (např. závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje, Drážního úřadu, Ministerstva životního prostředí –

Českého inspektorátu lázní a zříděl, atd.). Toto pochybení vodoprávního úřadu KÚOK napravil ve výroku tohoto rozhodnutí, kterým do napadeného rozhodnutí chybějící podmínky doplnil, či je uvedl ve znění, které uvádí příslušné závazné stanovisko. Tuto námitku KÚOK vyhodnotil jako důvodnou.

Jak již bylo také výše uvedeno, k novým podkladům rozhodnutí se vyjádřil spolek Děti Země a spolek Krajina Dluhonice, z. s., oba svými vyjádřeními k novým podkladům doručeným KÚOK dne 6. 3. 2023 ve shodném obsahovém členění a znění.

Spolky v úvodu svých vyjádření shrnuly časový průběh vedeného stavebního a odvolacího řízení a k jednotlivým podkladům uvedli své totožné znění vyjádření v 17 bodech (spolek Děti Země) a 18 bodech (spolek Krajina Dluhonice, z. s.). V uvedených bodech spolky trvají na všech svých uplatněných námitkách svých podaných odvolání, kterými by se měl krajský úřad zabývat. K tomuto KÚOK uvádí, že se všemi těmito námitkami uvedenými v odvolání vypořádal, jak je výše uvedeno v odůvodnění tohoto rozhodnutí, a to i na základě vypořádání jimi uvedených námitek k vydaným závazným stanoviskům příslušnými správními orgány nadřízenými orgánům příslušných k vydání závazného stanoviska a považuje za nadbytečné se těmito opakujícími se námitkami uvedenými v jejich podaných vyjádřeních, opětovně zabývat. Závazná stanoviska, respektive veřejné zájmy jimi chráněné, tj. zejména ochrana jednotlivých složek životního prostředí a veřejného zdraví, byla již přezkoumána, přičemž nebylo v postupu při jejich vydávání shledáno žádné pochybení, které by mělo za následek jejich zrušení, pouze byly u některých doplněny podmínky zajišťující lepší ochranu veřejného zájmu na ochraně zdraví či životního prostředí (viz výše).

Současně spolky ve svých vyjádřeních k podkladům žádají, aby KÚOK v případě vydaného potvrzujícího přezkumného závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví k vyžádané změně nebo potvrzení závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci a taktéž v případě vydaného potvrzujícího přezkumného závazného stanoviska ministryně životního prostředí k vyžádané změně nebo potvrzení závazného stanoviska Ministerstva životního prostředí, Odboru posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence, zajistil nové přezkumy vydaných potvrzujících stanovisek, a to i na základě jejich výhrad, neboť se domnívají, že mohla být z věcného i formálního hlediska vydána opět nezákonně či s nepřezkoumatelnými důvody a s nedostatečně doloženými odbornými podklady.

KÚOK k těmto požadavkům směřujícím vůči potvrzujícím stanoviskům s žádostmi o jejich opětovný přezkum těmito nadřízenými správními orgány, může pouze zmínit, že v odvolacím řízení postupoval podle ust. § 149 správního řádu (viz podrobně uvedeno výše) a jiný postup mu právní předpisy neumožňují. Tak tomu bylo i v tomto případě. Krajský úřad k tomu obecně uvádí, že vpředu citované ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu v odvolacím řízení umožňuje změnu prvoinstančního závazného stanoviska příslušným nadřízeným správním orgánem a jiný postup mu právní předpisy neumožňují.

KÚOK je z úřední činnosti známo, že v případě provedení přezkumu rozkladu proti stavebnímu povolení Ministerstva dopravy, při obdobné žádosti spolků na základě vyjádření k podkladům rozhodnutí, nebyl na základě jejich podání shledán podnět k zahájení přezkumného stanoviska ze strany nadřízených správních orgánů, tak vzhledem i k této skutečnosti, že tato závazná stanoviska byla již v rámci, jak tohoto

odvolacího řízení či v rámci výše uvedeného rozkladu přezkoumána, a spolky současně k těmto závazným stanoviskům uvedli v podaných vyjádření k podkladům rozhodnutí opět své shodné či obdobné důvody k jimi podaným námitkám o jejich nesprávném posouzení a vyhodnocení pro stavbu dálnice, kdy tímto stavebním povolením není povolena stavba dálnice, ale její doplňující stavby pozemních komunikací, které se dostali v území do střetu s jejím umístěním, KÚOK opětovně nepožádal příslušné správní orgány o jejich přezkoumání, jelikož by to bylo nadbytečné a v rozporu se zásadou rychlosti a procesní ekonomie.

Vzhledem k délce probíhajícího stavebního řízení provedl KÚOK kontrolu okruhu účastníků řízení uvedených v napadeném rozhodnutí podle údajů katastru nemovitostí. Na základě aktuálních informací o pozemcích dotčených stavbou 3 SO vodních děl, byl okruh účastníků aktualizován.

Žadatel tedy splnil zákonné podmínky a doložili všechny požadované podklady, které mu ukládá vyhláška č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, v platném znění a vyhláška č. 183/2018 Sb., o náležitostech rozhodnutí a dalších opatření vodoprávního úřadu a o dokladech předkládaných vodoprávnímu úřadu, v platném znění, potřebné pro vydání stavebního povolení a povolení k nakládání s vodami a MmOI tudíž neshledal důvod pro nevydání těchto povolení.

KÚOK přezkoumal správní řízení a napadené rozhodnutí MmOI v celém rozsahu v souladu s ust. § 89 správního řádu a dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí MmOI bylo vydáno v souladu s právními předpisy, a že výše uvedené změny závazných stanovisek a doplněné podklady nejsou takového charakteru, aby způsobovaly nezákonnost rozhodnutí MmOI a toto bylo možné napravit v rámci odvolacího řízení. Proto KÚOK výrokovou část napadeného rozhodnutí MmOI změnil a zbývající část potvrdil.

Poučení účastníků:

Proti rozhodnutí odvolacího orgánu se v souladu s ust. § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Otisk úředního razítka

Ing. Josef Veselský
vedoucí odboru životního prostředí a zemědělství
Krajského úřadu Olomouckého kraje

Doručení:

V souladu s ust. § 9b zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, je rozhodnutí tohoto navazujícího řízení oznamováno veřejnou vyhláškou dle ust. § 25 správního řádu.

Dále se v souladu s ust. § 2 odst. 5 zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů, písemnost doručuje jednotlivě pouze žadateli, obci, na jejímž území má být záměr uskutečněn, a dotčeným orgánům, ostatním účastníkům řízení se doručuje veřejnou vyhláškou.

Veřejná vyhláška bude vyvěšena nejméně po dobu 15 dnů na úřední desce Krajského úřadu Olomouckého kraje, Magistrátu města Olomouce, Magistrátu města Přerova, Obecního úřadu Bochoř a dále způsobem umožňujícím dálkový přístup na elektronické úřední desce na webových stránkách Olomouckého kraje www.olkraj.cz, Magistrátu města Olomouce www.olomouc.eu, Magistrátu města Přerova www.prerov.eu, Obecního úřadu Bochoř www.bochor.cz.

KÚOK žádá Krajský úřad Olomouckého kraje, Magistrát města Olomouce, Magistrát města Přerova, Obecní úřad Bochoř o vyvěšení tohoto rozhodnutí na místě k tomu určeném (na úřední desku) po dobu stanovenou zákonem (minimálně 15 dnů) a poté o zaslání potvrzení o vyvěšení zpět na KÚOK.

Vyvěšeno dne..... Sejmuto dne..... Podpis (razítko):

Obdrží:

- **Účastníci vodoprávního řízení (doručení doporučeně do vlastních rukou na dodejku):**

Stavebník/Žadatel:

1. Ředitelství silnic a dálnic ČR, Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4 v zastoupení společností Dopravoprojekt Brno a. s., Kounicova 271/13, 602 00 Brno

- **Obec:**

2. Statutární město Přerov, Bratrská 709/34, 750 02 Přerov
3. Obec Bochoř, Náves 202/41, 751 08 Bochoř

- **Správce vodního toku:**

4. Povodí Moravy, s. p., Dřevařská 932/11, 602 00 Brno

- **Občanská sdružení:**

5. VODA Z TETČIC z.s., Hybešova 178, 664 17 Tetčice
6. Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, Cejl 866/50a, 602 00 Brno
7. Krajina Dluhonice, z.s., U Zbrojnice 46/3, Přerov V-Dluhonice, 750 02 Přerov

• **Účastníci stavebního řízení (doručení doporučeně do vlastních rukou na dodejku):**

Stavebník/Žadatel:

8. Ředitelství silnic a dálnic ČR, Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4, v zastoupení společností Dopravoprojekt Brno a.s., Kounicova 271/13, 602 00 Brno

• **Obce, na jejímž území má být záměr uskutečněn:**

9. Statutární město Přerov, Bratrská 709/34, 750 02 Přerov

10. Obec Bochoř, Náves 202/41, 751 08 Bochoř

Účastníci stavebního řízení (doručení veřejnou vyhláškou):

Ostatním účastníkům řízení, se toto rozhodnutí doručuje veřejnou vyhláškou. Doručení bude provedeno vyvěšením opatření na úřední desce Krajského úřadu Olomouckého kraje, Magistrátu města Olomouce, Magistrátu města Přerova, Obecního úřadu Bochoř. **Zveřejňuje-li se písemnost na více úředních deskách, považuje se za den vyvěšení den, ve kterém byla písemnost vyvěšena na úřední desce Krajského úřadu Olomouckého kraje.** Patnáctý den po vyvěšení se rozhodnutí považuje za doručené.

Vlastníci pozemků a staveb dotčených stavbou, a ti co mají jiná věcná práva k těmto nemovitostem (dle ust. § 109 písm. b) - d) stavebního zákona):

- ČEZ Distribuce, a. s., IDDS: v95uqfy
- GasNet, s. r. o., IDDS: rdxzhzt
- Povodí Moravy, s. p., IDDS: m49t8gw
- GasNet Služby, s. r. o., IDDS: jnnyjs6
- CETIN a. s., IDDS: qa7425t
- ČD - Telematika a. s., IDDS: dgzdjrp
- NET4GAS, s. r. o., IDDS: 8ecyjt9
- Nej.cz s. r. o., IDDS: 66nkwcv
- Veolia Energie ČR, a. s., IDDS: zepcdvg
- T-Mobile Czech Republic a. s., IDDS: ygwch5i
- Vodovody a kanalizace Přerov, a. s., IDDS: jfyvg6t

Vlastníci sousedních pozemků a staveb, a ti co mají jiná věcná práva k těmto nemovitostem, identifikují se označením pozemků a staveb podle katastru nemovitostí dle § 109 písm. e) a f) stavebního zákona

- osoby s vlastnickými nebo jinými právy parc. č. 1064/1, 1064/8, 1064/9, 1064/10, 1064/11, 1064/12, 1179/1, 1179/2, 1179/3, 1179/4, 1258/1, 1258/2, 1258/4, 2151, 2174/2, 2174/6, 2174/7 v katastrálním území Bochoř, parc. č. 1145/49, 1145/50, 1307, 1308, 1309, 1328, 1329, 1330, 1331, 1333, 1335, 1337, 1338, 1349 v katastrálním území Dluhonice, st. p. 616, parc. č. 245, 246, 247/2, 248/1, 248/2, 541/1, 633/37, 633/40 v katastrálním území Předmostí, Přerov II-Předmostí č.e. 66

Dotčená veřejnost uvedená v ust. § 3 písm. i) bodě 2 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí)

- VODA Z TETČIC z.s., Hybešova 178, 664 17 Tetčice
- Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, Cejl 866/50a, 602 00 Brno
- Krajina Dluhonice, z.s., U Zbrojnice 46/3, Přerov V-Dluhonice, 750 02 Přerov

Ostatní – k vyvěšení na úřední desce:

- Magistrát města Olomouce, úřední deska, IDDS: kazbzri
- Magistrát města Přerova, úřední deska, IDDS: etwb5sh
- Obecní úřad Bochoř, úřední deska, IDDS: tyjb4s6

- Magistrát města Olomouce, Odbor životního prostředí, vodoprávní úřad, Hynaisova 34/10, 779 00 Olomouc (+ spis v právní moci)

- KÚOK, OŽPZ, odd. VH – zde (spis)